

Siyaset Bilimi
ve Uluslararası
İlişkiler
Kongresi

1

1st

Politics and
International
Relations
Congress

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ABSTRACTS BOOK

26-27
Ekim
October
2017

Trabzon
Türkiye
Turkey

Department of
International
Relations

Uluslararası
İlişkiler Bölümü

Pol-IR2017

1st Politics and International Relations Congress

Department of
International
Relations

Uluslararası
İlişkiler Bölümü

PROF. DR. MOHAMMAD ARAFAT

Lisans: Bağdat Üniversitesi
Y. Lisans: Kahire Üniversitesi
Doktora: İstanbul Üniversitesi

PROF. DR. COŞKUN TOPAL

Lisans: Ankara Üniversitesi
Y. Lisans: Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Doktora: Ondokuz Mayıs Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. FATMA AKKAN GÜNGÖR

Lisans: Gazi Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Gazi Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. AYÇA EMİNOĞLU

Lisans: Yakın Doğu Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. EROL KALKAN

Lisans: Yeditepe Üniversitesi
Y. Lisans: University of York
Doktora: University of Kent in Brussels

YRD. DOÇ. DR. BÜLENT ŞENER

Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: İstanbul Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. MURAT ÜLGÜL

Lisans: Gazi Üniversitesi
Y. Lisans: The Florida State University
Doktora: University of Delaware

ARŞ. GÖR. SİNEM ÇELİK

Lisans: Atatürk Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. EMEL İLTER

Lisans: Uludağ Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. HÜLYA KINIK

Lisans: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. AYÇE SEPLİ

Lisans: Ege Üniversitesi
Y. Lisans: University of Birmingham
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

PROF. DR. GÖKHAN KOÇER

Lisans: İstanbul Üniversitesi
Y. Lisans: İstanbul Üniversitesi
Doktora: İstanbul Üniversitesi

DOÇ. DR. SÜLEYMAN ERKAN

Lisans: İstanbul Üniversitesi
Y. Lisans: Ankara Üniversitesi
Doktora: Ondokuz Mayıs Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. ALPER TOLGA BULUT

Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y. Lisans: University of Houston
Doktora: University of Houston

YRD. DOÇ. DR. VAHİT GÜNTAY

Lisans: Gazi Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. İSMAİL KÖSE

Lisans: Yakın Doğu Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Üniversitesi

YRD. DOÇ. DR. ÖZGÜR TÜFEKÇİ

Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y. Lisans: University of Sheffield
Doktora: Coventry University

ÖĞR. GÖR. ADİL CALAP

Lisans: Queen Mary and Westfield College
Y. Lisans: London Metropolitan University
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. ÇAĞLA DEMİREL

Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y. Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. YASİN ÇAĞLAR KAYA

Lisans: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y. Lisans: University of Sussex
Doktora: Karadeniz Teknik Ü. (Devam Ediyor)

ARŞ. GÖR. GÖKTUĞ KIPRIZLI

Lisans: Gazi Üniversitesi
Y. Lisans: University of Essex
Doktora: Bilkent Üniversitesi (Devam Ediyor)

#Pol-IR2017

Twitter: @IR_Congress

Facebook: IRCongress

www.ircongress.org

POL-IR2017

Organising Committee

- Professor Coşkun Topal – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Alper Tolga Bulut – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Ozgur Tufekci – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Sinem Celik – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Cagla Demirel – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Emel İlter – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Çağlar Kaya – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Hulya Kınık – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Göktuğ Kıpırlı – Karadeniz Technical University, Turkey
- Research Assistant Ayçe Sepli – Karadeniz Technical University, Turkey

*International Scientific Committee**

- Professor Mohammad Arafat – Karadeniz Technical University, Turkey
- Dr. Shane Brennan – American University in Dubai, United Arab Emirates
- Assistant Professor Alper Tolga Bulut – Karadeniz Technical University, Turkey
- Dr. Alessia Chiriatti – University for Foreigners of Perugia, Italy
- Professor Murat Cemrek – Necmettin Erbakan University, Turkey
- Assistant Professor Rahman Dag – Adiyaman University, Turkey
- Dr. Federico Donelli – University of Genoa, Italy
- Assistant Professor Ayca Eminoglu – Karadeniz Technical University, Turkey
- Associate Professor Suleyman Erkan – Karadeniz Technical University, Turkey
- Professor Monique Sochaczewski Goldfeld – Escola de Comando e Estado-Maior do Exército, Brazil
- Assistant Professor Fatma Akkan Gungor – Karadeniz Technical University, Turkey
- Professor Ayla Gol – Aberystwyth University, United Kingdom
- Assistant Professor Vahit Guntay – Karadeniz Technical University, Turkey
- Associate Professor Emre Iseri – Yasar University, Turkey
- Professor Gokhan Kocer – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Ismail Kose – Karadeniz Technical University, Turkey
- Dr. SungYong Lee – University of Otago, New Zealand
- Assistant Professor Ali Onur Ozcelik – Eskisehir Osmangazi University, Turkey
- Professor Alp Ozerdem – Coventry University, United Kingdom
- Dr. Kaand Renda – Hacettepe University, Turkey
- Dr. Paul Richardson – University of Manchester, United Kingdom
- Associate Professor Didem Ekinci Sarier – Cankaya University, Turkey
- Assistant Professor Bulent Sener – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Hüsrev Tabak – Recep Tayyip Erdogan University, Turkey
- Professor Coskun Topal – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Ozgur Tufekci – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Murat Ulgul – Karadeniz Technical University, Turkey
- Assistant Professor Serdar Yilmaz – Mugla Sitki Kocman University, Turkey

* *The surnames are listed in alphabetical order.*

Konferans Programı / Conference Programme

Perşembe/Thursday 26 Ekim/October 2017

08:30-10:30	Kayıt/Registration
10:30-12:00	Açılış Konuşmaları Opening Ceremony
12:00-13:30	Öğle Yemeği / Lunch
13:30-14:45	Paneller 1-2-3-4 Concurrent Panels 1-2-3-4
14:45-15:05	Ara Coffee Break
15:05-16:20	Paneller 5-6-7-8 Concurrent Panels 5-6-7-8

Cuma/Friday 27 Ekim/October 2017

09:00-10:15	Paneller 9-10-11-12 Concurrent Panels 9-10-11-12
10:15-10:35	Ara Coffee Break
10:35-11:50	Paneller 13-14-15-16 Concurrent Panels 13-14-15-16
11:50-14:00	Öğle Yemeği / Lunch
14:00-15:15	Paneller 17-18-19-20 Concurrent Panels 17-18-19-20
15:15-15:35	Ara Coffee Break
15:35-16:50	Paneller 21-22-23-24 Concurrent Panels 21-22-23-24

Perşembe/Thursday, Ekim/October 26th

08:30
10:30

Kayıt / Registration

10:30
12:00

Açılış Konuşmaları / Opening Ceremony

Aile Fotoğrafı / Family Photo

12:00
13:30

Öğle Yemeği / Lunch

13:30
14:45

PE01: Perşembe/Thursday | Panel 1 : Küreselleşme

Oturum Başkanı / Panel Chair: Gökhan Koçer

Küreselleşme: Batı Emperyalizminin Yeni Yüzü (mü?)

Selim Kurt

Duvarların Gölgesinde Kalan Küreselleşme

Yalçın Sarıkaya

Küreselleşme ve Göç

Şaban H. Çalıs - Özge Değirmenci

Küreselleşen Dünyada Düşünce Kuruluşlarının Dış Politikadaki Rolü: Riskler ve Avantajlar

Yusuf Çınar

Küreselleşme-Yerelleşme Ekseninde Kardeş Kent Uygulaması: Trabzon ve Zigetvar Örneği

Suna Ersavaş Kavanoz - Nisa Erdem

13:30
14:45

PE02: Perşembe/Thursday | PANEL-2: Ortadoğu Çalışmaları

Oturum Başkanı / Panel Chair: Süleyman Erkan

Ortadoğu Bölgesinin Güvenlik Paradigması: Ülkeleri Devlet Destekli Terörizmi Uygulamaya İten Nedenlerin Ortadoğu Bölgesinde İncelenmesi

Diren Şahin

Baas Partisi: Arap Birliği İdealinden Bölünmüş Arap Dünyasına

Serkan Ünal

Suriye'nin Darbeler Geçmişinin Günümüz Krizine Etkileri

Süleyman Erkan

İsrail'in Uluslararası Siyasetini İç ve Dış Tehdit Daireleri Bağlamında Anlamlandırmak

Kemal Çiftçi

13:30 PE03: Perşembe/Thursday | PANEL-3: Küresel Ekonomi Çalışmaları
14:45 Oturum Başkanı / Panel Chair: Vahit Güntay

Ülkelerin Küresel Rekabet ve İnovasyon Düzeylerinin Karşılaştırılması:
Uzak Doğu ve Batı Ülkeleri İncelemesi

Hakan Sipahi / Yasin Kartal

Çin'in Küresel Ekonomi Politikalarının Merkantilizm Kapsamında
İncelenmesi

Erdem Selman Develi

Çin'de Yerel Ekonomik Kalkınma Modelleri: Batı Bölgesi'ndeki Yükselen
Şehirler Üzerine Bir İnceleme

Veysel Tekdal

Neo-liberal Dönemde Emek Gelirlerinin Temel Dinamiklerinin Belirlenmesi:
Politik İktisat Perspektifinden Bir Değerlendirme

Umut Üzar

Neoliberal Ekonomi Politikalarının Eleştirisi Olarak Yeni Bir Toplumsal
Hareket: Squatters Hareketi

Muharrem Akın Doğanay / Gülmelek Doğanay

Sosyal Güvenlik Harcamaları Yönünden Türkiye-Yunanistan Karşılaştırması

Hikmet Yılmaz

13:30 PE04: Perşembe/Thursday | PANEL-4 Turkish Foreign Policy
14:45 Oturum Başkanı / Panel Chair: İsmail Köse

A Comparative Analysis of Turkey's Foreign Policy Words and Deeds in the
AKP Era: Cooperation, Peace, Foreign Policy Activism and Conflict

İsmail Erkam Sula

Turkey's Black Sea Discourse and Its Initiatives in the Region

Duygu Çağla Bayram / Özgür Tüfekçi

The Impact of Turkish Stream on Turkey's Energy Dependence on Russia

Bahadır Kaynak

The Effect of Turkish Public Diplomacy in the Syrian Refugees Crisis

Halil Yılmaz / İsmail Köse

Comparing Western and Turkish Military Culture in the Context of
Globalization

Hakkı Göker Önen

14:45

Ara

15:05

Coffee Break

15:05

PE05: Perşembe/Thursday | PANEL-5: Teorik Çalışmalar

16:20

Oturum Başkanı / Panel Chair: Fatma Akkan Güngör

Liberal Barışın Dönüşümü

Ayça Eminoğlu

İngiliz Okulu'nda Ortak Kültür Retoriği Tartışması

Ayşegül Bostan

Çağdaş Bir Katekoni Olarak Neoliberal Güvenliğin Küresel Biyopolitikası

Efe Baştürk

Immanuel Wallerstein'in Dünya Sistemleri Analizi ve Rusya Federasyonu

Diren Şahin

Hangi Küre, Hangi Ulus?

Bahar Ayvazoğlu

15:05

PE06: Perşembe/Thursday | PANEL-6: Güvenlik Çalışmaları

16:20

Oturum Başkanı / Panel Chair: Bülent Şener

Kırgızistan'da Milliyetçilik ve Etnik Gerilim

Hüseyin Sadoğlu / Atıla Doğan

Soğuk Savaş Sonrası Asimetrik Tehdit ve Değişen Devlet Güvenlik

Algılamaları

İrfan Er

Balistik Füzeler ve Füze Savunma Sistemleri: Türkiye Açısından Bir

Değerlendirme

Cenk Özgen

Siber Güvenlik ve İnsan Hakları

Mehmet Emin Erendor

Güvenlikleştirme Sürecinde İstihbaratın Rolü:

Siyaset-Bürokrasi Düzleminde Bir Analiz

Çağatay Balcı

15:05 PE07: Perşembe/Thursday | PANEL-7 Rusya Çalışmaları
16:20 Oturum Başkanı / Panel Chair: Coşkun Topal

Bir Osmanlı Aydınının (Ahmed Şuayb) Rusya Okuması

Atıla Doğan / Adil Şahin

Rusya Dış Politikası'nın Etkin Silahı: Donmuş Çatışma Bölgeleri

Göktürk Tüysüzoğlu

Suriye İç Savaşı Bağlamında Türkiye-Rusya İlişkilerinde İşbirliği ve Çatışma Dinamikleri

Gökhan Telatar

Türk-Rus İlişkileri bağlamında Beyaz Ruslar

Coşkun Topal

Türkiye-Rusya Yakınlaşmasının Türkiye Medyası Bağlamında Analizi

Gül Sarıkaya

15:05 PE08: Perşembe/Thursday | PANEL-8: Case Studies
16:20 Oturum Başkanı / Panel Chair: Alper Tolga Bulut

Russian Cooperation with Iran and Israel and Their Win-Win Game in Syria

Sayyad Sadri Alibabalu / Muhammad Yaseen Naseem

Israeli Politics and its' Historical Impact on Its' Foreign Policy Towards Palestinians

Muhammad Y. Naseem / Sayyad Sadrialibabalu

The Changing Relationship Between Donald Trump and the Private Sector Actors in the Framework of the Paris Agreement

Gökтуğ Kıprızlı / Arzu Aslantürk

Voting Rights for Legal Aliens: An Emprical Assessment

Alper Tolga Bulut / Emel İlter

18:00

20:00

Gala Dinner / Açılış Yemeği

Cuma/Friday, Ekim/October 27th

09:00 **FR01: Cuma/Friday | PANEL-9: Türk Dış Politikası**
10:15 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Vahit Güntay**

Türkiye İkinci Dünya Savaşı'nda Savaş Dışı Kalmayı Nasıl Başardı?

Taylan Seyirci

Küreselleşme-Bölgeselleşme İlişkisi Bağlamında Bir Hegemonya İnşası Denemesi: Atatürk Dönemi Türk Dış Politikası

Doğacan Başaran

Türkiye ve İran: Dost Gibi Görünen Düşmandan Bölgesel Ortak Çıkar Mı?

Fatih Şemsettin Işık

Türkiye'nin Yükselen Güçler Arasındaki Konumu: Karşılaştırmalı Bir Analiz

Hülya Kınık

09:00 **FR02: Cuma/Friday | PANEL-10: Bölge Çalışmaları**
10:15 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Süleyman Erkan**

Sovyetler Birliği Sonrası Orta Asya'da Kültür ve Kimlik

Hüseyin Sadoğlu

Müslüman Kardeşler Hareketi'nin Arap Baharı Sonrası Muhalefet Stratejileri

Abdulgani Bozkurt

Güney Doğu Asya'da Bölgesel Güçler Kısacasında Myanmar (1948-2007)

Soner Hamzaçebi

Afrika Birliği ve Arap Baharı: Anayasal Olmayan Yollardan Hükümet Değişikliği Sorunu

Müge Dalar

Askeri Güç Kullanımının Yasaklanması ve Devletin Egemenliği İlkesi Bağlamında Rusya'nın Kırım'ı İlhakı

Harun Koçak

09:00 **FR03: Cuma/Friday | PANEL-11: Democracy, IR and Turkey**
10:15 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Rahman Dağ**

Rise of Majoritarian Democracy and Changing Dynamics in International Relations

Rahman Dağ

What Civil Societal Organizations Stand For: The Case of "Oy Ve Ötesi" Platform in Turkey

Özge Öz Döm / Sezin Şentürk

Who Trusts? The Foundations of Social Trust in Turkey

Alper Tolga Bulut

09:00 FR04: Cuma/Friday | PANEL-12: Middle Eastern Studies
10:15 Oturum Başkanı / Panel Chair: Murat Ülgül

2011 Yemen Crisis

Nur Seda Temur

After The Deal: New Middle East, New Balance of Power

Hakan Mehmetçik

Ideological Clash Between Zionists And Non-Zionist Jews

Aydzhan Y. Peneva / Muhammad Y. Naseem

The Isolation Policy of Gulf Countries Over Qatar:

A Legal Requisite or A Political Hypocrisy?

Sezai Çağlayan / Muharrem Doğan

The Failure of the United Nations Security Council: Syrian Case

Çağlar Kaya

10:15

Ara

10:35

Coffee Break

10:35 FR05: Cuma/Friday | PANEL-13: Uluslararası Örgütler, Uluslararası Hukuk ve
11:50 Terörizm | Oturum Başkanı / Panel Chair: Fatma Akkan Güngör

Birleşmiş Milletler için Reform Çağrıları

Ahmet Yavuz Gürler

Uluslararası Hukukta Müdahale, Koruma Sorumluluğu ve Hukuki Meşruiyeti

Okan Çelik

Küreselleşme Şartlarında Fundamentalist İslamcılığın Gelişimi

Saadat Demirci

İŞİD Ve El-Kaide'deki Öteki/Düşman Tanımı ve Cihat Algısı:

Dabiq ve Inspire Dergileri Üzerinden Karşılaştırmalı Bir Analiz

Çağrı Pehlivanlı

Boko Haram'ın Geçirdiği Süreçler ve Diğer Terör Örgütleriyle Bağlantıları

Merve Sena Kitiş

10:35 FR06: Cuma/Friday | PANEL-14: Enerji Çalışmaları
11:50 Oturum Başkanı / Panel Chair: Ayça Eminoğlu

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı Genel Direktörü Değişikliğinin İran'ın Nükleer Programına Dair Raporlara Yansımaları

Atay Akdevelioğlu

Dış Politikada Dinlerin Kardeşliği: Enerji Faktörü

A. Çağlar Erkan

Doğal Kaynaklar ve İç Savaş: Mali ve Nijerya Karşılaştırmalı Analizi

Yunus Emre Avcı

Ulusal-Yerel Kalkınma Tartışmaları Bağlamında HES'ler: Doğu Karadeniz Örneği

Abdullah Uzun

10:35	FR07: Cuma/Friday PANEL 15: Kadın Çalışmaları
11:50	Oturum Başkanı / Panel Chair: Murat Ülgül

Kadın Cinayetleri ve Cinsel İstismar Haberlerinin Medya Tarafından İstismar Edilerek Sunumu: Cinsel İstismara Uğradıktan Sonra Öldürülen Suriye Uyruklu Kadın Haberi Örneği

Aslı Öztürk Terzi

Trabzon'da ki Suriyeli ve Afgan Kadınların Sosyo-Demografik Özellikleri

Ayşenur Gönülaçan / Mehtap Erdoğan

Kadın'ın Siyasetteki Rolü: TBMM Kanun Teklifleri Üzerinden bir Değerlendirme

Alper Tolga Bulut / Emel İter

Suriye İç Savaşı'nda Kadın Olmak

Murat Ülgül

10:35	FR08: Cuma/Friday PANEL 16: Asian Studies
11:50	Oturum Başkanı / Panel Chair: Sertif Demir

Testing Explanatory Muscle of Major Research Programs of International Relations: Case of Central Asian States

Yaşar Sarı

'China Model'-The Chinese Path to Gain 'Hearts and Minds' in the Global South

Nigar Shiralizade

Are the Kashmiris Separatist?: A Historical Analysis of Kashmir Problem

Rahmat Ullah

11:50	Öğle Yemeği / Lunch
14:00	

14:00	FR09: Cuma/Friday PANEL-17: Avrupa Çalışmaları
15:15	Oturum Başkanı / Panel Chair: Coşkun Topal

Avrupa Kimliğinin Oluşumunda Dinin Etkisi ve İslamofobi

Emel İter - Hülya Kınık

Avrupa'da Yükselen Milliyetçi Akımlar: Neo-İrççilik

Gül Demir

Avrupa Birliği'nin Yükselen Güçlere Yönelik Politikası: Türkiye Örneği

Fevzi Kırbaoğlu - Özgür Tüfekçi

Avrupa Birliği ve Türkiye İlişkilerinde Enerji Diyaloğu

Cemal Kakışım

Bosna-Hersek Bunalımı ve Enigmaya Dönüşen "Barış" Dayton Antlaşması

Yusuf Sayın

14:00 FR10: Cuma/Friday | PANEL-18: Suriye Krizi ve Mülteci Sorunu
15:15 Oturum Başkanı / Panel Chair: İsmail Köse

Suriye Krizi ve Türk Dış Politikası

İsmail Köse

Küresel Çok Kutuplu Sistemde Kimyasal Silah Kullanımının

Önlenebilirliğinin Sorgulanması: Suriye Krizi'nde Kullanılan Kimyasal Silahlara Uluslararası Sistemin Tepkileri

Fatih Tekin

Sınır Kentlerinde Yaşayan Suriyelilerin ve Yerleşik Halkın İnsan Güvenliği Algıları: Gaziantep, İzmir ve Szeged Örneği

Bezen Balamir Coşkun / Tuğçe Kılıç

Uluslararası Göç ve Türkiye'de Doğan Suriyeliler Özelinde "Vatansızlık"
Gökhan Ak

14:00 FR11: Cuma/Friday | PANEL-19: Special Panel / Recep Tayyip Erdogan
15:15 University
Oturum Başkanı / Panel Chair: Hüsrev Tabak

Discussing Turkey's membership to SCO-An agent-centred socialization research

Hüsrev Tabak / Muharrem Doğan

The Effect of Financial Crisis in 2008 on Georgia's International Trade between EU-28: Gravity Model Approach

İsmail Altay

To what extent does a successful counter-insurgency centre on 'hearts and minds'?

Nasuh Sofuoğlu

Turkey and Syria Relations:

Operation Euphrates Shield in the context of State Sovereignty

Muharrem Doğan / Sezai Çağlayan

Islamophobia and Muslims in Europe

Zeynep Fırat

14:00 FR12: Cuma/Friday | PANEL-20: International Security/Peace and Conflict
15:15 Oturum Başkanı / Panel Chair: Sertif Demir

The Changing Nature of Insurgency in Accordance with Globalisation

İlhan Bilici / Sinem Çelik

The Effect of Syrian Crisis over the Global Security

Sertif Demir

Security Oriented Antagonism:

A Case of Iran and Israel

Mehmet RakipoğLu / Muhammad Yaseen Naseem

The Recipe for Success in DDR:

One Cup of Each or What?

Şeniz Bilgi

Post-Colonial Reconciliation between Asymmetric Powers:

Cases of Germany-Namibia and France-Algeria

Çağla Demirel

15:15

Ara

15:35

Coffee Break

15:35 FR13: Cuma/Friday | PANEL-21: Göç ve Mülteci Çalışmaları

16:50 Oturum Başkanı / Panel Chair: Mohammad Arafat

Sınıraşan Göç Hareketlerinin Güvenlik ve İstikrara Yönelik Etkileri

Zeynep Yücel

Egemenliğin Krizi ve Kozmopolit Normlar: Göçmenlik Siyaseti Bağlamında

Yurttaşlığı Yeniden Düşünmek

Salih Akkanat / Metin Aksoy

Arnavutluk'un Bölgesel Mülteci Krizlerindeki Tutumu: Besa Geleneğinin Dış Politikadaki Yansımaları

Sinem Çelik / Çağla Demirel

Türkiye'nin Göçmen Kaçakçılığı ve İnsan Ticareti ile Mücadelesi

Elif Çelebi

Yeşilöz, Ankara'da Mülteci Çocukların Eğitim Problemleri ve BBRC

Faaliyetleri

Gülperi Güngör

15:35 FR14: Cuma/Friday | PANEL-22: Çevre Çalışmaları
16:50 Oturum Başkanı / Panel Chair: Ayça Eminoğlu

Türkiye’de Sürdürülebilir Kalkınma ve Çevre

Elif Mudam

Küresel İklim Değişikliği ile Mücadele Çabaları: İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi, Kyoto Protokolü ve Paris Sözleşmesi’nin Karşılaştırılması

Muhammet Yunus Bilgili / Çağrı D. Çolak

Enerji Arzı Güvenliği ve Çevresel Güvenlik Üzerine Bir Değerlendirme

Cihan Kaymaz

Çevresel Güvenlikte Sınıraşan Nükleer Zararlar: Çernobil Ve Fukuşima Örnek Olayları

Arda Özkan

Afrika’da İklimsel Göçler ve Sonuçları

Huriye Yıldırım Çınar

15:35 FR15: Cuma/Friday | PANEL-23: ABD Dış Politikası
16:50 Oturum Başkanı / Panel Chair: Bülent Şener

AKP Dönemi Türkiye-ABD İlişkilerindeki Uyuşmazlık ve Çatışmanın Dinamiği: İnşacı Perspektiften Bir Analiz

Bülent Şener

ABD Dış Politikası ve Dışarıdan Dengeleme Stratejisi(Offshore Balancing)

Mustafa Çakır

ABD’nin İslam Dünyasına Yönelik Kamu Diplomasisi: Fikirler Savaşı

Muharrem Ekşi

Neo-con Yaklaşımın George W. Bush Dönemindeki Etkisi Ve Donald J. Trump Dönemi Olası Beklentiler

Onur Gürel

15:35 FR16: Cuma/Friday | PANEL 24: Eurasian Studies
16:50 Oturum Başkanı / Panel Chair: Hüsrev Tabak

The Idea of Neo-Eurasianism and Its Impacts On Russian Nationalism in Russian Federation

Doğuş Sönmez

Politics of Energy Cooperation in Eastern Mediterranean

Tolga Demiryol

Harmonization of EU Immigration Policy and Public Opinion about Immigration in West and East European Countries

Alper Tolga Bulut

Between The Russian Bear, The American Eagle, and Turkish Wolf: The Occupation of Crimea and the Situation of the Crimean Tatars

Sezai Özçelik

1. Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Kongresi Katılımcı Listesi

Prof. Dr.	Coşkun Topal	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr.	Şaban H. Çalış	Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr.	Süleyman Erkan	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr.	İsmail Köse	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr.	Hüseyin Sadoğlu	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr.	Sezai Özçelik	Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr.	Bezen Balamir Coşkun	İzmir Policy Centre
Doç. Dr.	Gökhan Telatar	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Doç. Dr.	Sertif Demir	Merkez Strateji Enstitüsü
Doç. Dr.	Yaşar Sarı	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Doç. Dr.	Yalçın Sarıkaya	Giresun Üniversitesi
Doç. Dr.	Atıla Doğan	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr.	Adil Şahin	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Özgür Tüfekçi	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Alper Tolga Bulut	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Muharrem Ekşi	Kırklareli Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Göktürk Tüysüzöğlü	Giresun Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Efe Baştürk	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Bahadır Kaynak	Kemurburgaz Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Cenk Özgen	Giresun Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Salih Akkanat	Gümüşhane Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Metin Aksoy	Gümüşhane Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Bülent Şener	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Tolga Demiryol	Altınbaş Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Gökhan Ak	Nişantaşı Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Abdülğani Bozkurt	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Zeynep Yücel	Onyediy Eylül Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Saadat Demirci	Çankırı Karatekin Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Rahman Dağ	Adıyaman Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Atay Akdevelioğlu	Ankara Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Yusuf Çınar	Bitlis Eren Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Hakkı Göker Önen	İstanbul Gelişim Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Murat Ülgül	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Abdullah Uzun	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Kemal Çiftçi	Giresun Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Serkan Ünal	Çankırı Karatekin Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Ayça Eminoğlu	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Suna Ersavaş Kavanoz	Karadeniz Teknik Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr.	Yusuf Sayın	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr.	Hüsrev Tabak	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör. Dr.	Mehmet Emin Erendor	Çukurova Üniversitesi
Arş. Gör. Dr.	Muhammet Yunus Bilgili	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Dr.	İsmail Erkam Sula	Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Öğr. Gör. Dr.	Selim Kurt	Giresun Üniversitesi
Öğr. Gör. Dr.	Cihan Kaymaz	Gümüşhane Üniversitesi
Öğr. Gör.	İlhan Bilici	Bayburt Üniversitesi
Arş. Gör.	Doğuş Sönmez	İstanbul Arel Üniversitesi
Arş. Gör.	Arda Özkan	Giresun Üniversitesi
Arş. Gör.	Sezai Çağlayan	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Arş. Gör.	Muharrem Doğan	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör.	Çağla Demirel	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Nur Seda Temur	Kastamonu Üniversitesi
Arş. Gör.	Harun Koçak	Kastamonu Üniversitesi
Arş. Gör.	Mustafa Çakır	Akdeniz Üniversitesi
Arş. Gör.	Taylan Seyirci	Akdeniz Üniversitesi
Arş. Gör.	Huriye Yıldırım Çınar	Akdeniz Üniversitesi
Arş. Gör.	Yasin Çağlar Kaya	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Çağrı D. Çolak	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Müge Dalar	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Arş. Gör.	Özge Öz Döm	Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Arş. Gör.	Nisa Erdem	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Sinem Çelik	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Sezin Şentürk	Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Veysel Tekdal	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Arş. Gör.	Cemal Kakışım	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör.	Sezin Şentürk	Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Emel İlter	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Hülya Kınık	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Ayşenur Gönülaçan	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Mehtap Erdoğan	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Umut Üzar	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Özge Değirmenci	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör.	Hakan Mehmetçik	Marmara Üniversitesi
Arş. Gör.	İsmail Altay	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör.	Ayşegül Bostan	Çankırı Karatekin Üniversitesi
Arş. Gör.	Muharrem Akın Doğanay	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Hikmet Yılmaz	Karadeniz Teknik Üniversitesi

Arş. Gör.	Gülmelek Doğanay	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Nasuh Sofuoğlu	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör.	Zeynep Firat	Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Arş. Gör.	Gökтуğ Kıprızlı	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Arş. Gör.	Arzu Aslantürk	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Öğr. Gör.	Anıl Çağlar Erkan	Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
Öğr. Gör.	Gül Sarıkaya	Giresun Üniversitesi
Öğr. Gör.	Aslı Öztürk Terzi	Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Okutman	Şeniz Bilgi	Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Soner Hamzaçebi	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Nigar Shiralizade	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Duygu Çağla Bayram	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Rahmat Ullah	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Sayyad Sadrialibabalu	Sakarya Üniversitesi
Doktora Öğr.	Muhammad Yaseen Naseem	Sakarya Üniversitesi
Doktora Öğr.	Mehmet Rakipoğlu	Sakarya Üniversitesi
Doktora Öğr.	Halil Yılmaz	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doktora Öğr.	Erdem Selman Develi	Çukurova Üniversitesi
Y.L. Mezunu	Doğacan Başaran	Giresun Üniversitesi
Y.L. Mezunu	Elif Mudam	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Y.L. Mezunu	Tuğçe Kılıç	Szeged University
Y.L. Öğr.	Çağatay Balcı	Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü
Y.L. Öğr.	Onur Gürel	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Gül Demir	Sütçü İmam Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Hakan Sipahi	Giresun Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Yunus Emre Avcı	Gazi Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Merve Sena Kitiş	TOBB
Y.L. Öğr.	Yasin Kartal	Giresun Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Fevzi Kırbaşoğlu	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Çağrı Pehlivanlı	TOBB
Y.L. Öğr.	Diren Şahin	Süleyman Demirel Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Gülperi Güngör	Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Ahmet Yavuz Gürler	Kocaeli Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Okan Çelik	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Fatih Tekin	Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Aydhan Y. Peneva	Sakarya Üniversitesi
Y.L. Öğr.	İrfan Er	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Y.L. Öğr.	Elif Çelebi	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Kıdemli Arş.	Fatih Şemsettin Işık	Al Sharq Forum
	Bahar Ayvazoğlu	AKP Trabzon Kadın Kolları İl Başkanlığı

13:30 | **PE01: Perşembe/Thursday | Panel 1 : Küreselleşme**
14:45 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Gökhan Koçer**

Küreselleşme: Batı Emperyalizminin Yeni Yüzü (mü?)

Selim Kurt

Duvarların Gölgesinde Kalan Küreselleşme

Yalçın Sarıkaya

Küreselleşme ve Göç

Şaban H. Çalış - Özge Değirmenci

Küreselleşen Dünyada Düşünce Kuruluşlarının Dış Politikadaki Rolü: Riskler ve Avantajlar

Yusuf Çınar

Küreselleşme-Yerelleşme Ekseninde Kardeş Kent Uygulaması: Trabzon ve Zigetvar Örneği

Suna Ersavaş Kavanoz - Nisa Erdem

KÜRESELLEŞME: BATI EMPERYALİZMİNİN YENİ YÜZÜ (MÜ?)**Selim KURT / Giresun Üniversitesi****ÖZET**

Geçmiş 15. yüzyıla kadar gitmekte olan ve yeryüzünün farklı noktalarında yaşayan insan, toplum ve devletler arasındaki iletişim ve etkileşim derecesinin “karşılıklı bağımlılık” anlayışı çerçevesinde gittikçe artması şeklinde tanımlanan küreselleşmenin özellikle 1980’li yıllarla birlikte ulaşım ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmelerin sonucunda büyük bir hız kazandığı görülmektedir. Soğuk Savaş döneminde var olan ideolojik temelli ayrışma nedeniyle iki kutba bölünen dünya, 1991 yılında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nin dağılmasının ardından tek kutuplu bir hal almıştır. Soğuk Savaş’ın galibi olan Amerika Birleşik Devletleri liderliğindeki Batı blokunun ideolojik temellerini oluşturan liberal sosyo-kültürel ve ekonomik değerler artık dünya üzerinde alternatifsiz kalmıştır. Bu dönemde Batı medeniyetinin üst yapısını teşkil eden demokrasi ve insan hakları gibi değerlerin yanı sıra altyapısını oluşturan ve büyük ölçüde serbest ticaret ile piyasa ekonomisine dayanan liberal ekonomik düzen, adeta kutsanarak tüm millet ve devletlere uygulanabilecek olan genel geçer bir reçete olarak sunulmuştur. Bu noktada küreselleşmenin, Soğuk Savaşı takiben, Batı medeniyeti tarafından söz konusu reçetenin dünyanın geri kalanına kabul ettirilmesi için kullanılan bir araca dönüştürüldüğü görülmektedir. Bu çerçevede 19. yüzyılda sömürgecilik ile başlayan Batı emperyalizminin özellikle 20. yüzyılın sonlarına gelindiğinde ise büyük ölçüde küreselleşme yoluyla devam ettirdiği söylenebilir. Ancak genel geçer bir reçete olarak sunulan bu değerlerin küreselleşme yoluyla tüm dünyaya benimsetilmesi çabası, etnik milliyetçilik ile aşırı dini akımların patlak vermesine neden olarak, yeni fay hatlarını tetiklemiştir. Bu çerçevede çalışmamızda özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde küreselleşmenin Batı emperyalizminin devam ettirilmesinde ne gibi bir rol oynadığının ortaya konması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Emperyalizm, Küreselleşme, Sömürgecilik, Milliyetçilik, Karşılıklı Bağımlılık.

DUVARLARIN GÖLGESİNDE KALAN KÜRESELLEŞME

Yalçın SARIKAYA / Giresun Üniversitesi

ÖZET

1989 yılında Berlin Duvarının yıkılışı bir devrin kapanışının sembolü olarak tarihe geçmişti. İki kutuplu devri sona erdiren bu sembol, aynı zamanda, yeni uluslararası ilişkiler sistemi arayışının yöneleceği istikamette duvarlara yer olmayacağı, en azından yeni duvarların inşa edilmeyeceği temel savını da destekliyordu. Nitekim aradan geçen çeyrek asırda uluslararası ilişkiler literatüründe hakim paradigmaya dönüşen “küreselleşme” açıklamaları, ulus devletlerin görünen ve görünmeyen sınırlarının aşıldığı, ticaretten kültüre, güvenlikten çevre sorunlarına kadar çok geniş bir sahada yeni ve kaçınılmaz bir uluslararasılaşmanın başladığını ispata gayret etmekteydi. Öyle ki, bu durum veri kabul edilmeksizin yapılan yorumlar, daha başında çağı anlayamamak ithamıyla yüzleşmek durumundaydı. Ancak bugün, bu ön kabulleri yanlışlayan çok yaygın ve açık bir gerçeklik olarak, devletlerin ulusal sınırlarının çeşitli kısımlarına fiziki önlemler aldıklarını, bu kapsamda yüksek duvarlar ve/veya dikenli teller inşa ettiklerini görüyoruz. 2017 itibariyle dünya üzerinde varolan ve inşası süren bu yüksek duvarların dünya devletlerinin yaklaşık üçte birinde bulunduğu (yaklaşık 65 devlet) bilinmektedir. Bu rakamın Berlin Duvarının yıkıldığı 1989 yılında 16 olduğu düşünüldüğünde küreselleşmenin yeniden düşünülmesi zarureti ortaya çıkmaktadır. Bu duvarların inşa amaçlarına hizmet edemedikleri, hükümetlerin vatandaşlarına yönelik politik vitrin inşası oldukları gibi iddialar olsa da, dünyanın çok önemli devletlerinin yüksek maliyetli ve kimi örneklerde binlerce kilometre uzunluğu bulan duvar örme faaliyeti hızla devam etmektedir. Aralarında Belfast'ta Katolik ve Protestan mahallelerini ayıranından, Hindistan-Bangladeş sınırına çekilenine, Fas-Batı Sahara arasına inşa edilenden, Türkiye-Yunanistan sınırına ve en popüler örnek olarak ABD-Meksika sınırında yükselenine kadar çok farklı coğrafyalardan örnekler bulunan bu duvarların sebepleri ve sonuçları bağlamında benzeşen ve farklılaşan yönler olabilir. Bununla birlikte küreselleşme çerçevesinde ileri sürülen temel argümanlardan olan teknolojik ve ekonomik gelişmelerin sınırları anlamsızlaştırdığı iddiası an itibariyle geçerliliğini yitirmiştir. Aralarında ekonomik canlılığın, yüksek hacimli dış ticaretin sürdüğü devletler arasında dahi büyük fiziki sınır engelleri yapılmaya devam edilmektedir. Çalışma, hem örnekler üzerinde durmakta, hem de küreselleşme tartışmalarına “yükselen duvarlar” perspektifinden bir katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Uluslararası ilişkiler alanında özellikle son 25 yılda devletler, sınırlar ve sistem konusunda yapılan küreselleşme yorumlarını ele almakta, ve yeniden düşünmeyi/düşündürmeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Duvarlar, Mülteciler, Sığınmacılar, Sınır güvenliği.

KÜRESELLEŞME VE GÖÇ

Şaban H. ÇALIŞ / Selçuk Üniversitesi

Özge DEĞİRMENCI / Selçuk Üniversitesi

ÖZET

Küreselleşme ve göç konusunda pek çok çalışma yapılmış ancak bu iki fenomenin karşılıklı olarak birbirlerini nasıl etkiledikleri konusunda derinlikli bir analiz ortaya konulmuş değildir. Oysaki iki fenomen arasında uzun vadeli, simbiyotik olduğu kadar paradoksal bir ilişki vardır. İletişim, bilişim ve ulaşım araçlarındaki gelişmelerin bir ürünü olarak görülen küreselleşme bir yönüyle mesafe kavramını yeniden tanımlayarak mekânın önemini azaltırken, mekânsal bir hareketlilik olarak göç olgusu ile ters yönlü bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak özellikle siyasal olanlar başta olmak üzere her tür düşünce, bilgi, teknoloji ve hatta yaşam tarzının dünya çapında etkileşimi ve benzeşmesi olarak ele alındığı zaman küreselleşme göç olgusundan ayrı düşünülecek bir gelişme değildir. Aksine küreselleşmenin ana taşıyıcı unsurlarından birini uluslararası göç hareketleri oluşturmaktadır. Tarihsel bir olgu olmakla birlikte günümüzde uluslararası göç hareketlerinin hızı ve yoğunluğu artmıştır. Küreselleşen dünyada ulaşım ve iletişim teknolojilerinde yaşanan büyük ilerlemeler uluslararası göç hareketlerini eskiye oranla daha kolay, ucuz ve cazip hale getirmektedir. Teknolojide yaşanan devrimler ana vatana geri dönüşü, geride kalanlarla anlık iletişimi ve daha kolay ulaşım imkanlarını beraberinde getirerek göçmenler için göç hareketinin ekonomik ve sosyal maliyetlerini azaltmaktadır. Bununla beraber geçmiş dönemlerde göç veren ya da göçmenlerin hedef ülkeye gidiş güzergahlarında bulunan transit ülkelerin ekonomik küreselleşmeyle birlikte bu rollerinden sıyrılarak pek çok göçmen için hedef ülke haline geldiği bir dönem yaşanmaktadır. Göçmenler ana vatanları ve gittikleri ülkeler, toplumlar ve kültürler arasında bir bağlantı oluşturmakta yalnızca gittikleri toplumlara ve kültürlerine değil kendi toplum ve kültürlerini de dönüşüme uğratmaktadır. Göç hareketleri neticesinde çok kültürlü toplumlar ve yeni toplumsal ağlar oluşmaktadır. Göçmenlerin ana vatanları ve göç ettikleri ülkeler arasında kurulan ağlar yeni göç hareketlerini de teşvik etmektedir. Küreselleşme ve göç hareketleri birbirlerini karşılıklı olarak besleyen karmaşık bir süreç yaratmaktadır. Bu tebliğ de küreselleşme ile göç arasındaki simbiyotik fakat oldukça paradoksal görünen bu ilişkilere dikkat çekilerek; her iki fenomenin birbirlerini nasıl etkilediği ve hatta inşa ettikleri analiz edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Göç, Simbiyotik İlişki.

KÜRESELLEŞEN DÜNYADA DÜŞÜNCE KURULUŞLARININ DIŞ POLİTİKADAKİ ROLÜ: RİSKLER VE AVANTAJLAR

Yusuf ÇINAR / Bitlis Eren Üniversitesi

ÖZET

Küreselleşme olgusu, 21. Yüzyılda devletlerin birbirine olan bağımlılığını artıran en önemli faktörlerdendir. Bunun yanında küreselleşme devletlerin karar alma süreçlerinde devlet dışı aktörlerin daha etkili bir hale gelmesine sebep olmuştur. Dolayısıyla devlet dışı aktörlerin (terör örgütleri, çok uluslu şirketler...) özellikle dış politikayı etkileme kapasitesinin artması ile dış politikanın oluşturulma sürecinde devletlerin tek belirleyici olma rolünün azaldığı iddia edilebilir. Bu bağlamda devletler gelecek planları yapmakta ve düşünce kuruluşları aracılığıyla geleceğin şekillenmesinde kendi devletlerinin ne kadar etkili olabileceği veya kendilerinin ne kadar risk veya avantaj altında olabileceklerine dair öngörülerde bulunulabilmektedir. Bu bildirinin temel amacı Doğu ve Batı'da bulunan düşünce kuruluşların buldukları ülkenin dış politikasının şekillenmesindeki rollerini ele almaktır. Bu çalışma Çin Halk Cumhuriyeti'nden China Center for Contemporary World Studies, Rusya'dan Valdai Club, Türkiye'den Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı, Amerika Birleşik Devletleri'nden Stratfor'u inceleyecektir. İsmi bahsedilen dört düşünce kuruluşunun dış politika karar alma süreçlerine yapmış olduğu etkiler örnek olaylar vasıtası ile analiz edilerek dış politikanın oluşturulması ve başarıya ulaşmasında düşünce kuruluşlarının rolünün yaratmış olduğu riskler ve avantajlar ele alınacaktır. Bununla birlikte Doğu'da ve Batı'da yer alan düşünce kuruluşlarının dış politika karar alma süreçlerinde karakteristik özelliklerinin dış politikaya ne kadar etki ettiği konusu da Doğu-Batı ekseninde karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Düşünce Kuruluşları, Dış Politika, Doğu-Batı.

KÜRESELLEŞME-YERELLEŞME EKSENİNDE KARDEŞ KENT UYGULAMASI: TRABZON VE ZİGETVAR ÖRNEĞİ

Suna Ersavaş KAVANOZ / Karadeniz Teknik Üniversitesi

Nisa ERDEM / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Küreselleşme, 1970 sonrası dönemde kapitalizmin coğrafi olarak mekân üzerinden yeniden örgütlenmesini karşılayan bir anlama sahip olmuştur ve kentler bu süreçte önemli bir konuma gelmiştir. Ekonomik ve kültürel küreselleşme sermayenin, fikirlerin ve insanların akışının hâkim olduğu bir ağ toplumunun ortaya çıkmasıyla sonuçlanmıştır. Bu süreçte kentler de kendi aralarında hiyerarşiler, ağlar oluşturacak şekilde değerlendirmelere tabi tutulmaya başlanmıştır. Dolayısıyla kent politikaları da küresel yerel bağlantısı içinde kendilerine yer bulmakta ve bu bağlamda kentler, yeni fikirler ve toplumsal dönüşümler için en önemli alanlardan biri haline gelmektedir. Yapısal bağlamda küreselleşme, kendi başına nedensel bir mekanizma olmaktan çok, birçok ölçekteki ekonomik süreçlerden kaynaklanan bir sonuç olarak görülmelidir. Bu şekilde küreselleşme yerel, kentsel, sınırlar arası, ulusal ve makro bölgesel süreçlere bağlanmaktadır. Swyngedouw, 1970 sonrası yaşanmakta olan dönüşümün ekonomik ve politik yaşamın coğrafi ölçeğinin yeniden örgütlenmesi üzerinden düşünülmesi gerektiğini belirttiği çalışmada, bu dönüşümü karşılayan kavram olarak “kü-yerelleşme”yi kullanmaktadır. 1970’lerde yaşanan ekonomik kriz ile birlikte politik ekonomi yapıdaki dönüşümlerle dünya üzerinde neo-liberal küreselleşmeye dayalı bir toplumsal ve toplumlar arası düzen inşa edilmeye başlanmıştır. Kentlerin kendi içsel dönüşümleri öncelikle dışardaki küresel gelişmelerle ilişkili bir biçimde anlaşılabilir. Kentsel gelişmeler ile ilgili süreçlerin toplumsal değişimler ile birlikte bir çizgide değerlendirildiği çalışmalarda kentleşme “çağdaş kapitalizmin” hem esası hem de sonucu olarak görülmektedir. Ağlar, girişimcilik, işbirlikleri, karşılıklı dayanışmalar ve paylaşılan vizyonlar ulusal, bölgesel, kentsel yenilenmenin önemli gereklilikleri olarak belirginleşmektedir. Kamu yönetimi bağlamında yerelleşme, bugün en çok belediyeler düzeyinde ele alınmaktadır. Küreselleşen dünyada belediyeler, sadece belde halkının yerel ve ortak ihtiyaçlarını karşılamamakla, “dünyayı küresel bir köy” haline dönüştürecek bir araç olma niteliği de kazanmaktadır. Belediye faaliyetlerinin ulusal sınırların dışına çıkmasıyla somutluk kazanan bu süreçte, farklı ülkelerin belediyeler aracılığı ile birçok alanda politika alış verişi yapıyor olmaları göze çarpmaktadır. Türkiye’de belediyelere bu doğrultuda yetki tanıyan 5393 sayılı Belediye Kanunu ile belediyeler yurtdışı ilişkilerini geliştirebilir ve İçişleri Bakanlığının izni ile yurtdışındaki belediyelerle kardeş kent ilişkisi kurabilir. Bu bağlamda, çalışma 1998 yılında imzalanan şehir protokolü ile kardeş kent olan Trabzon Belediyesi ile Zigetvar kenti (Macaristan) arasındaki ilişkileri incelemektedir. Çalışmanın amacı, iki kent arasında kurulan kardeş kent uygulamasının nasıl kurulduğunu, günümüze kadar olan süreçte bu ilişkilerin karşılıklı kültürel, ekonomik ve sosyal etkileşim sonuçlarını araştırmak ve bu etkileşimin küreselleşme bağlamında bir değerlendirmesini yapmaktır.

Anahtar Kelimeler: Kardeş Kent, Küreselleşme, Yerelleşme, Trabzon, Zigetvar.

13:30 | **PE02: Perşembe/Thursday | PANEL-2: Ortadoğu alışmaları**

14:45 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Suleyman Erkan**

Ortadoğu Bölgesinin Güvenlik Paradigması: lkeleri Devlet Destekli Terörizmi Uygulamaya İten Nedenlerin Ortadoğu Bölgesinde İncelenmesi

Diren şahin

Baas Partisi: Arap Birliği İdealinden Bölünmüş Arap Dünyasına

Serkan nal

Suriye'nin Darbeler Geçmişinin Günümüz Krizine Etkisi

Suleyman Erkan

İsrail'in Uluslararası Siyasetini İ ve Dış Tehdit Daireleri Bağlamında Anlamlandırmak

Kemal ifti

ORTADOĞU BÖLGESİNİN GÜVENLİK PARADİGMASI: ÜLKELERİ DEVLET DESTEKLİ TERÖRİZMİ UYGULAMAYA İTEN NEDENLERİN ORTADOĞU BÖLGESİNDE İNCELENMESİ

Diren ŞAHİN / Süleyman Demirel Üniversitesi

ÖZET

İnsanların güvenliğe duyduğu ihtiyaç tarih boyunca yaşamını sürdürebilmesi için önem verdiği ilk unsurlar arasında olmuştur. Bu noktada Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinde ikinci sırada yer alan güvenlik ihtiyacı günümüzde yalnızca bireylerin değil, uluslararası ilişkilerin temel aktörü sayılan devletlerin ve hatta diğer aktörlerin de en birincil gereksinimleri arasında kendisine yer bulmuştur. Bu açıdan incelediğimizde günümüzde devletlerin güvenlik endişelerinin en hassas noktasını terörist gruplar meydana getirmektedir. Değişen ve dönüşen terörizm neticesinde mümkün olabilecek en büyük dehşetin ve bu dehşet yoluyla ses getirip infial yaratmanın hedeflendiği terörizmin günümüzdeki hali bir taraftan devletlerin korkulu rüyası olurken, diğer taraftan bazı devletlerin amaçlarına hizmet eden bir araç konumuna da gelmiştir. Bu doğrultuda konvansiyonel silahların, büyük savaşların ve yüksek miktarlardaki nüfus kaybının getirdiği fiziki maliyetlerin altında kalmaktan çekinen devletler, düşman olarak gördükleri devletlere zarar vermenin yolu olarak bu devletlere karşı terörist faaliyetlerde bulunan unsurlara sponsor olmayı veyahut fiilen desteklemeyi, bu sayede düşman devletlerin çıkarlarına dolaylı yoldan zarar vermeyi hedeflemişlerdir. Devletlerin bu hedefleri özellikle iki kutuplu sistemin getirdiği bir gelenek olarak ortaya çıkmış ve günümüze kadar yaygın biçimde ulaşmıştır. Günümüzde gerek jeopolitik, gerek jeostratejik gerekse sosyolojik unsurlarından ötürü terörizmin en yoğun görüldüğü bölgelerden biri olan Ortadoğu Bölgesi, terör örgütlerinin yoğun faaliyetlerinin yanı sıra, devlet destekli terörizm boyutunda da farklı örneklerle sahip bir bölgedir. Bu bölgede varlıklarını sürdürmeye çalışan ülkeleri bu tür davranışlara iten bir takım unsurlar bulunmaktadır. Öncelikli olarak, savaş yoluyla işgal edilen bir toprak üzerinde hâkimiyetin kurulması hem devletlere ekonomik külfetler getirmektedir hem de küreselleşmeyle birlikte artan iletişim ağları neticesinde ablukaların zorlaşmasından dolayı uzun zaman almaktadır. Diğer taraftan uluslararası hukuk açısından bakıldığında yapılan işgal, devletin üzerine hukuki bir yaptırım yükü ve anti-demokratik uygulamaların eleştirisini getirmektedir. Devletler bu sebeplerden ötürü, ellerine taktıkları "terör eldiveni" sayesinde karışıklık çıkartmak istedikleri ülkelerin içlerine girerek ellerini hiç kirlilemeden daha az mal ve can kaybıyla amaçlarını gerçekleştirebilmektedirler. Aynı zamanda bir işgal ya da savaş durumunda mağlup olan ülkenin yaşadığı mağlubiyetin ardından toparlanması mümkün olabilirken, terör örgütleri yoluyla ortaya çıkarılan iç savaş, mezhepsel farklılıkları aşındırmak gibi çatışmacı faaliyetler bu bölgelerde uzun yıllar istikrarın sağlanamamasına neden olmaktadır ve bu durum da terör örgütlerine daha fazla devletin destek vermesine yol açmaktadır. Tüm bu bilgileri somutlaştırmak amacıyla çalışmamızda öncelikle terörizm kavramı ve geçirdiği tarihsel dönüşüm evrelerinin incelemesi, ardından terör olaylarının daha sık görülmekte olduğu Ortadoğu Bölgesi'nin coğrafi, jeopolitik ve jeostratejik öneminin tanımlanması yapılmıştır. Açıklanan bu bilgiler ışığında bölgedeki terör faaliyetleri belirtilerek bu faaliyetlerin uygulanmasında devletlerin olası rolünün tanımlanması yapılmış ve devletlerin niçin bizzat terör örgütlerini kullandıkları sorusuna yanıt aranmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Terör, Terörizm, Devlet Destekli Terör, Ortadoğu, Sponsor Devlet.

BAAS PARTİSİ: ARAP BİRLİĞİ İDEALİNDEN BÖLÜNMÜŞ ARAP DÜNYASINA

Serkan ÜNAL / Çankırı Karatekin Üniversitesi

ÖZET

Baas Partisi, 1943 yılında Suriye’de Rum bir Hıristiyan olan Mişel Eflak ile Sünni bir Arap olan Salah el-Bitar tarafından kuruldu. İskenderun doğumlu bir Nusayri olan Zeki Arsuzi ise 1947’de yapılan ilk kongrede Parti’ye katıldı. Farklı inançlara mensup isimleri bir araya getiren Parti’nin ‘Özgürlük’ ve ‘Sosyalizm’le birlikte kullandığı ‘Birlik’ sloganı Arap devletlerini bir çatı altına toplamak suretiyle tek bir Arap milleti inşa etmek amacıyla yola çıkıldığının göstergesiydi. 1958’de Mısır ve Suriye’nin bir araya gelmesiyle Birleşik Arap Cumhuriyeti’ni kurulması yanında Parti’nin askeri kanatları tarafından 1963 yılında yapılan darbeler neticesinde Suriye ve Irak’ta iktidara gelmesi Arap Birliği ideali için umut vaat eden gelişmeler olsa da kavmiyye’den vataniyye’ye evrilen süreçle birlikte daha pek çok neden Arap birliği idealinin gerçeğe dönüşmesine engel olacaktı. Bu çalışma Suriye’de Arap birliği idealiyle yola çıkan Baas Partisi’nin bu ideal çerçevesindeki yolculuğunu, Batı’nın da etkisiyle bölünmüş bir coğrafyaya dönüşen süreci olgusal ve yorumsamacı bir perspektifte ele alacak ve birlik idealine engel teşkil eden noktaların altını çizme çabası içinde olacaktır. Baas’ı siyasal hareket olarak da inceleyecek olan çalışma, gerek Saddam Hüseyin dönemi Irak, gerekse bugünlerde Baas’ın tek temsilcisi olarak görünen ve Arap Baharı sürecinde başlayan protestolara verdiği tepkiler sonucunda başlayan iç savaşta ayakta kalma mücadelesi veren Suriye rejimlerinin, Baas Partisi’nin Arap birliği idealinden ne derece uzaklaştığını da ortaya koyma amacındadır.

Anahtar Kelimeler: Baas Partisi, Siyasal Parti, Arap Birliği, Arap Dünyası, Orta Doğu

SURİYE’NİN DARBELER GEÇMİŞİNİN GÜNÜMÜZ KRİZİNE ETKİLERİ

Süleyman ERKAN / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Orta Doğu Ülkelerinin tamamında siyaset ya doğrudan ordunun elinde ya da kontrolü altında bulunmaktadır. Bu ülkeler arasında Suriye, ordu-siyaset ilişkisi bakımından, özel bir yere sahiptir. I. Dünya Savaşı sonunda, sınırları suni bir şekilde çizildiği ve “Suriyeli” kimliği sosyolojik bir tabana dayanmadığı için, ilk günden beri siyaset çok kaygan bir zemin üzerinde başlamıştır. Bağımsız bir Arap Dünyası hayal eden bölge aydınları, kendilerini Fransa mandası altında küçük bir ülkede bulmanın ezikliği ve hayal kırıklığı ile, hiç yabancı olmadıkları İttihat ve Terakki Geleneğine (Siyasetin Ordu Tarafından Dizayn Edilmesi) adanmışlardır. 1936’daki bağımsızlığın ardından Türkiye ile yaşanan Hatay Anlaşmazlığı, her ne kadar milli bir Suriyeli Kimliği oluşması yönünde pozitif bir etki yaratsa da “sorunlar ancak ordu eliyle çözülebilir” algısını güçlendirmiştir. II. Dünya Savaşından sonra, tam bağımsız bir devlet olma fırsatı ile arayışlar içerisinde olan ülkede, İsrail’in bağımsızlığı ve hemen ardından başlayan Arap-İsrail Savaşı sivil siyasetin önünü tamamen tıkarken askerlerin siyasette baş aktör olmaları için sonsuz fırsatların doğmasına neden olmuştur. 1949’da, Hüsnü Zaimle başlayan darbeler dönemi, 1970’e kadar devam etmiş ve sırasıyla Şükrü Kuvvetli, Edip Çiçekli, El Attasi, Salah Cedid ve Hafız Esad darbelerle iktidara gelen tamamı asker kökenli yöneticiler olmuşlardır. 1954 sonrası ülke siyasetine yön veren ve 1963’ten günümüze kadar aralıksız iktidarda bulunan Baas Partisi, sivil bir siyasi parti görünümünde olmasına rağmen, özü itibarıyla bir silahlı kuvvetler partisidir. İsrail ile yapılan 1967 ve 1973 savaşları Baas Partisi ve Ordunun iktidardaki ömrünü daimi hale getirmiştir. Darbe ile iktidara gelen liderlerin, Soğuk Savaş Döneminde, Nasır liderliğindeki Mısır’a ve özellikle Sovyetlere çok yakın durmaları “Baasçı Cunta” anlayışını alternatifsiz hale getirmiştir. Arap Baharı ile birçok ülkede iktidarlar değişmesine rağmen, Suriye’de Beşar Esad ayakta kalabilmiştir. Esad’ın uzun süren iç savaşta hala iktidarını korumasında Rusya ve İran’ın desteği yadsınamaz bir gerçektir. Ancak Beşar Esad’ın ordu tarafından desteklenmesi değil bizzat ordunun sahibi olması durumunu da göz ardı etmemek gerekir.

İSRAİL'İN ULUSLARARASI SİYASETİNİ İÇ VE DIŞ TEHDİT DAİRELERİ BAĞLAMINDA ANLAMLANDIRMAK Kemal ÇİFTÇİ / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Sürekli olarak güvenlik tehdidi algılaması içerisinde yaşamak durumunda kalmak insan davranışlarını ve psikolojisini önemli ölçüde etkilemektedir. Üstelik bu güvenlik tehdidi algılaması sadece sınırların ötesinden değil, sınırların içerisinde de geliyorsa eğer, durum daha da vahim bir hal alıyor demektir. Bu durum bireysel psikolojinin ötesinde toplumsal psikoloji hatta “devlet psikolojisi”nde de karşılığını bulmaktadır. Sürekli olarak güvenliğini sağlamayı ve sürdürmeyi uğraş haline getiren, sürekli olarak iç ve dış düşmanlarıyla yaşamayı öğrenen bir devlet, aynı zamanda yurttaşlarını da algılamaları doğrultusunda oluşturmak ve eğitim sistemi yoluyla yeni kuşaklarını bilinçlendirmek durumundadır. Dramatik tarihsel olaylar yaşamış ve bu dramatik olaylardan alınan dersler üzerine inşa edilmiş olan devletlerin en göze çarpan örneklerinden birisini İsrail oluşturmaktadır. Bu nedenle, İsrail devletinin karar vericilerinin algılamalarını anlamak ve dış politika kararlarındaki sürekliliği anlamlandırabilmek için İsrail devletinin kuruluş sürecine ve tehdit değerlendirmelerine bakılmalıdır. İsrail'in kendisini dış ve iç tehdit daireleri içerisinde hissettiğinden bahsetmek mümkündür. En dış tehdit dairesini İslami daire temsil etmektedir. İsrail, pek çok Müslüman arasında, dini temellere sahip husumet hissi uyandıran bir Yahudi devletidir. Ortadaki daire Arap dairesidir. İsrail Arap dünyasının tam da kalbinde kurulmuş olan bir Yahudi ulus devletidir. Üçüncü daire, Filistin dairesidir. İsrail, komşuları tarafından yerli Filistin halkının yıkıntıları üzerine kurulmuş bir yerleşimci devlet olarak algılanmaktadır. Buna ilave olarak, iç daire olarak ifade edilebilecek olan İsrail'in nüfusunun yaklaşık %20'sini oluşturan İsrail vatandaşı Araplardan algılanan bir tehditten söz etmek olanaklıdır. Son yıllarda bu dış ve iç tehdit dairelerinin birleştiğinden söz edilmektedir. Bu çalışmada, İsrail devleti, tarihsel olarak yaşadığı “acı” deneyimler üzerine inşa edilen ulusal kimliğinin anlaşılması bağlamında ve tehdit daireleri bağlamında ele alınmakta ve böylelikle İsrail'in uluslararası alandaki konumu ve davranışlarının anlaşılabilir kılınabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İsrail, Siyonizm, Tehdit Dairesi, İsrailli Araplar, Filistin

13:30 PE03: Perşembe/Thursday | PANEL-3: Küresel Ekonomi Çalışmaları
14:45 Oturum Başkanı / Panel Chair: **Vahit Guntay**

Ülkelerin Küresel Rekabet ve İnovasyon Düzeylerinin Karşılaştırılması:
Uzak Doğu ve Batı Ülkeleri İncelemesi

Hakan Sipahi / Yasin Kartal

Çin'in Küresel Ekonomi Politikalarının Merkantilizm Kapsamında
İncelenmesi

Erdem Selman Develi

Çin'de Yerel Ekonomik Kalkınma Modelleri: Batı Bölgesi'ndeki Yükselen
Şehirler Üzerine Bir İnceleme

Veysel Tekdal

Neo-liberal Dönemde Emek Gelirlerinin Temel Dinamiklerinin Belirlenmesi:
Politik İktisat Perspektifinden Bir Değerlendirme

Umut Üzar

Neoliberal Ekonomi Politikalarının Eleştirisi Olarak Yeni Bir Toplumsal
Hareket: Squatters Hareketi

Muharrem Akın Doğanay / Gülmelek Doğanay

Sosyal Güvenlik Harcamaları Yönünden Türkiye-Yunanistan Karşılaştırması

Hikmet Yılmaz

ÜLKELERİN KÜRESEL REKABET VE İNOVASYON DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: UZAK DOĞU VE BATI ÜLKELERİ İNCELEMESİ

Hakan SİPAHİ / Giresun Üniversitesi

Yasin KARTAL / Giresun Üniversitesi

ÖZET

Dünya haritasının bir ucundan bir ucuna ticari gelişim endişesi doğrultusunda küresel rekabet ortamı oluşmaktadır. Bu araştırmanın amacı, ülkelerin küresel rekabet düzeyleri ile küresel inovasyon düzeylerindeki etkinliklerinin kıyaslanmasıdır. Araştırma, ülkelerin rekabet edebilirlik düzeylerini ortaya çıkaran Küresel Rekabet Endeksi ve ülkelerin araştırma-geliştirme, teknolojik gelişmişlik düzeylerini ele alan Küresel İnovasyon Endeksi verilerinin yorumlanması içermektedir. Sözelimi endekslerin yayınlandığı yıllarda, üst sıralarında yer alan Uzak Doğu ve Batı ülkelerinin ortalamaları incelenmiş ve yorumlanmıştır. Ülkelerin gelişmişlik düzeyleri kapsamında ortaya koydukları inovasyon değerlerinin, küresel rekabetteki rolü çalışmanın önemini oluşturmaktadır. Küresel rekabet ve inovasyon ilişkisinin karşılaştırılması ülkelerin rekabet ve inovasyon performanslarını arttırmaları için oluşturulacak politikalarının belirlenmesi açısından da oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Küresel Rekabet, Küresel İnovasyon, İnovasyon, Uzak Doğu, Batı Ülkeleri

ÇİN'İN KÜRESEL EKONOMİ POLİTİKALARININ MERCANTİLİZM KAPSAMINDA İNCELENMESİ

**Erdem Selman DEVELİ / İller Bankası A.Ş. Adana Bölge Müdürlüğü - Çukurova
Üniversitesi**

ÖZET

15 ile 18. yüzyıllar arasında Avrupa'da etkili olan Merkantilizm, dünya ekonomi sahnesinde Avrupalı devletleri ön plana çıkartan ekonomik sistemin adıdır. Bu sistem sayesinde Avrupalı devletler, ekonomideki dönüşümü başlatmış ve hakimiyeti Asya'dan Avrupa'ya taşımışlardır. Ekonomik dönüşümün düşünsel altyapısını oluşturan ve bu değişime katkısı son derece fazla olan Merkantilist yaklaşıma göre, altın ve gümüş gibi değerli madenlere sahip olmak ülkeler açısından zenginlik sayılmaktadır. Bu sebeple ithalat, ülkeden değerli maden çıkışına sebep olduğu için azaltılmalı; ihracat ise bunun tam tersine, ülkeye değerli maden girişine yol açtığı için artırılmalıdır. Yaklaşık 300 yıl etili olan ve daha sonraki dönemlerde özellikle Adam Smith ve David Hume tarafından eleştirilen Merkantilizm, bugün tekrardan tartışılmaya başlanmıştır. Özellikle Çin'in altını, ekonomik büyümesinin dinamiklerinden biri olarak görmesi ve altın üreten ülkeler arasında ilk sırada yer alması, Merkantilizm ile ilgili yeni kavramların literatüre girmesine sebep olmuştur. Bu açıklamalar doğrultusunda çalışmanın amacı; Merkantilist yaklaşımların Çin'in dünya ekonomisindeki hakimiyetine olan etkisinin incelenmesidir. Bu bağlamda çalışmada, tarihsel inceleme ve karşılaştırmalı analiz yöntemi tercih edilerek yapılan incelemelerin sonucunda Merkantilist yaklaşımların, Çin'in hakimiyet mücadelesinde önemli etkilere sahip olduğu ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çin, Dünya Ekonomisi, Merkantilizm, Neo Merkantilizm, Yeni Merkantilizm.

**ÇİN'DE YEREL EKONOMİK KALKINMA MODELLERİ:
BATI BÖLGESİ'NDEKİ YÜKSELEN ŞEHİRLER ÜZERİNE BİR İNCELEME**
Veysel TEKDAL / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

ÖZET

Kıta ölçeğinde bir yüzölçümüne sahip olması ve ülkenin yerel yönetimlerinin ekonomik alanda belirgin bir özerkliğinin olması itibarıyla, Çin'deki yerel kalkınma modellerini anlamak önem arz etmektedir. Bu makale Çin'deki dört makro bölgeden en az gelişmiş olanı olan Batı Bölgesi'ndeki yerel kalkınma modellerine odaklanmaktadır. Bir ölçüde 2001 yılında başlatılan Batı Kalkınma Plan'ı (BKP) sayesinde, Batı Bölgesi'ndeki bazı şehirler yaklaşık olarak son on yılda, istikrarlı olarak yüksek büyüme oranlarına erişmektedir. Bu bağlamda, makale ilk olarak Batı Bölgesi'nde yükselen şehirlerin hangileri olduğu; BKP ve Yol ve Kuşak İnisyatifi gibi merkezi hükümet politikalarının Batı Bölgesi'nde kalkınmayı nasıl etkilediği gibi ampirik sorularla ilgilenmektedir. Bunun yanı sıra bu şehirlerin birbirinden farklılaşan doğal, tarihsel ve kurumsal koşullarına ve ulusötesi bağlantılarına bakarak onların farklı kalkınma modellerinin nasıl kavramsallaştırılabileceği sorusuna da cevap aramaktadır. Makale yükselen şehirler hakkındaki istatistikler, resmi politika metinleri, haber ve raporların yanı sıra bu şehirlerden biri olan Lanzhou'da yapılan saha mülakatları gibi veri kaynaklarına dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çin'in Politik Ekonomisi, Batı Çin, Yerel Kalkınma Modelleri

NEO-LİBERAL DÖNEMDE EMEK GELİRLERİNİN TEMEL DİNAMİKLERİNİN BELİRLENMESİ: POLİTİK İKTİSAT PERSPEKTİFİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Umut ÜZAR / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Klasik iktisat okulunun öncü temsilcilerinden David Ricardo, politik iktisadın temel veçhesinin, bölüşüm ilişkilerini (kira, kar ve ücret) belirleyen yasaların tespit edilmesi olduğunu vurgulamıştır. Politik iktisadın merkezinde yer alan bölüşüm konusu, iktisadi düşüncede yaşanan paradigma değişimleri çerçevesinde kimi zaman ön plana çıkarken kimi zaman ihmal edilmiştir. Bu bağlamda iktisadi, politik ve sosyolojik alanlarda oldukça yakıcı sonuçları olan bölüşüm meselesi, özellikle 2007 Küresel Kriz’inden sonra önemli bir parametre olarak gündeme alınmış ve tekrar analizlerin merkezine yerleştirilmeye başlanmıştır. Bu minvalde Thomas Piketty (21. Yüzyılda Kapital) ve Joseph E. Stiglitz’in (Eşitsizliğin Bedeli) bölüşüm ilişkilerini temel alan güncel kitaplarının tüm dünya üzerinde en çok satanlar listesine girmesi konuya olan ilginin sıcaklığının somut bir örneğini teşkil etmektedir. Bahsedilen gelişmeler ışığında, bu çalışmada da politik iktisadın bölüşüm ilişkilerini merkeze alan temel sorusuna geri dönecektir. Bu bağlamda Türkiye’deki bölüşüm ilişkileri, ücretlerin seyrine odaklanılarak, 1980 yılından itibaren hakim ideolojik söylem haline gelen Neo-liberal paradigma ve onun iktisadi alandaki uzantısı olan finansallaşma olgusu çerçevesinde incelenecektir. Çalışma kapsamında Neo-liberal politika ve uygulamaların ücret payını nasıl etkileyebildiği sermaye akımlarının çıkış opsiyon stratejisi, sosyal sınıflar arasındaki asimetrik pazarlık ilişkileri ve finansallaşmayı önceleyen iktisat politikaları bağlamında tartışılacaktır. Toplulaştırılmış veriler, 1980 sonrası Türkiye’nin serbestleştirme, kuralsızlaştırma, özelleştirme ve piyasalaştırma gibi Neo-liberal politikaların dışında kalamadığını göstermekte ve iktisadi faaliyetlerin önemli ölçüde finansallaştığına işaret etmektedir. Son tahlilde tüm bu iktisadi ve sosyal dönüşüm etkilerinin ücret, maaş ve kişisel gelirleri de kapsayan ayarlanmış ücret payını azalttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Neo-liberal Küreselleşme, Politik İktisat, Bölüşüm İlişkileri, Emek Piyasası Kurumları, Ücretler

**NEOLİBERAL EKONOMİ POLİTİKALARININ ELEŞTİRİSİ OLARAK YENİ BİR
TOPLUMSAL HAREKET: SQUATTERS HAREKETİ**
Gülmelek DOĞANAY / Karadeniz Teknik Üniversitesi
Muharrem Akın DOĞANAY / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

1960'larla birlikte Avrupa'da ortaya çıkan Squatters (İşgal Evi/Sosyal Merkez) Hareketi neoliberal ekonomi politikalarının eleştirisi olarak ortaya çıkmıştır. Squat kavramı Türkçede her ne kadar gecekondulu anlamına gelse de, toplumsal hareketin kastettiği bu değildir; hareket içerisinde işgal evi ya da sosyal merkez anlamlarında kullanılmaktadır. Küresel ağlarla birbirlerine eklemlenmiş olan söz konusu hareket eleştirisini uzun süredir kullanılmayan özel mülke ait binaları yasal olmayan yollarla işgal ederek yapmaktadır. İşgal edilen binalar mevcut kültürel, siyasal, toplumsal ve ekonomik sistemin dışarıda bıraktıkları tarafından yine bu sistemlere alternatif oluşturacak şekilde kullanılmaktadır. Devlet ve piyasa mekanizmalarının dışında kalan kamusal ve alternatif mekânlar olarak squatlar yeni bir kültürel, siyasal, toplumsal ve ekonomik sistemler oluşturmayı amaçlamaktadırlar. Asıl amaç ise kullanıcılarının kim olduğuna bakılmaksızın herkese açık kolektif bir alan oluşturmaktır. Süreç içerisinde squatların oluşturulma amaçları çeşitlenmiştir. Bu çalışmanın amacı da kendisini sürekli yenileyen squatters hareketinin tarihsel süreç içerisinde aldığı şekilleri neoliberal ekonomi politikaların eleştirisi üzerinden sunmaktır. Çalışma Türkiye'de pek de yaygın olmayan bu hareketi tanımlamayı ve Türkiye'de neden güçlü olmadığını tartışmayı hedeflemektedir. Bu kapsamda dünyada ve Türkiye'de gerçekleşen ekonomik ve toplumsal değişimlere neden olan uygulamadaki neoliberal ekonomi politikalarına da değinilecek böylece squattershareketinin ortaya çıkış nedeni anlaşılmasına çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Neoliberal Ekonomi, İşgal Evi, İşgal Evi Hareketi, Toplumsal Hareketler, Ekonomi-Politik.

SOSYAL GÜVENLİK HARCAMALARI YÖNÜNDE TÜRKİYE-YUNANİSTAN KARŞILAŞTIRMASI

Hikmet YILMAZ / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

2. Dünya savaşı sonrası kamu kesiminin ekonomik alanda artan rolü kamu harcamalarındaki artışı da beraberinde getirmiştir. Söz konusu dönemle birlikte artış kaydeden kamu harcama türlerinden biri de sosyal harcamalardır. Analitik bütçe sınıflandırmasına bakıldığında sosyal harcama adlı bir kalem bulunmamakla birlikte eğitim, sağlık, sosyal güvenlik ve sosyal yardım harcamaları bu harcama türünün konusunu oluşturmaktadır. Bu gelişmeler ışığında Yunanistan sosyal harcamalara ayırdığı pay ile Avrupa'da neredeyse lider ülke konumundadır. Ancak bu oranın yüksekliği o ülkenin sosyal refahının da aynı düzeyde yüksek olacağı anlamına gelmemektedir. Avrupa'da sosyal refah devletleri denildiğinde de Yunanistan bu grubun içine dahil edilmemektedir. Bunun nedeni ise özellikle sosyal güvenlik ve sosyal yardım harcamalarının fonksiyonel dağılımı incelendiğinde ortaya çıkmaktadır. Yunanistan için bu inceleme yapıldığında sosyal harcamaların en büyük payını emeklilik harcamalarının oluşturduğu görülmektedir. Hatta Avrupa düzeyinde sosyal harcamalar içinde emekliliğe en yüksek payı ayıran ülke yine Yunanistan'dır. Bu payın yüksekliğinin yanı sıra sosyal güvenlik sisteminin de çok karmaşık bir yapı arz ettiği ile karşı karşıya kalınmaktadır. Gerek sigorta kuruluşlarının sayısal fazlalığı gerekse de bunlardan sorumlu olan bakanlık sayısının fazla oluşu sistemin bütünlüğünü olumsuz etkilemektedir. Yunanistan'da yaklaşık 9 ayrı sosyal sigorta kurumundan 6 bakanlık sorumludur. Bu kurumların en büyük fon kaynağı ise işçi ve işveren prim ödemeleridir. Fakat demografik yapısına bakıldığında yaşlanan bir nüfus görüntüsü çizen Yunanistan'da sosyal güvenlik harcamalarında en büyük payın emekliliğe ayrılması ve bunun büyük bir kısmının çalışan kesimin primleri ile finanse edilmesi ileride olumsuzluk yaratabilecek diğer bir neden olarak göze çarpmaktadır. Yaşlı nüfus bağımlılık oranlarına bakıldığında Almanya (%31,2) ve İtalya'dan (%30.9) sonra en yüksek olan ülke Yunanistan'dır (%29). Türkiye'de ise bu oran %10.8'dir. Böyle bir konuda araştırma yapma güdüsü daha çok savunma harcamaları yönünden kıyaslanan Türkiye ve Yunanistan'ın, sosyal refah düzeyleri için ne kadar çaba sarf ettiklerinin ölçülmeye çalışılmasından kaynaklanmıştır. Ayrıca bu çalışmanın amacı sosyal güvenlik harcamaları yönünden Türkiye'ye ve hatta OECD ortalamalarına nazaran daha yüksek bir paya sahip olan Yunanistan'da, söz konusu harcamalar toplumun geneline yayıldığı da aynı faydayı sağlayıp sağlamadığının ve ekonomik yönden sağlıklı bir işleyişin olup olmadığının araştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Harcamaları, Sosyal harcamalar, Sosyal Güvenlik Harcamaları, Bütçe, Maliye

13:30 PE04: Perşembe/Thursday | PANEL-4 Turkish Foreign Policy
14:45 Oturum Başkanı / Panel Chair: İsmail Köse

A Comparative Analysis of Turkey's Foreign Policy Words and Deeds in the AKP Era: Cooperation, Peace, Foreign Policy Activism and Conflict

İsmail Erkam Sula

Turkey's Black Sea Discourse and Its Initiatives in the Region

Duygu Çağla Bayram / Özgür Tüfekçi

The Impact of Turkish Stream on Turkey's Energy Dependence on Russia

Bahadır Kaynak

The Effect of Turkish Public Diplomacy in the Syrian Refugees Crisis

Halil Yılmaz / İsmail Köse

Comparing Western and Turkish Military Culture in the Context of Globalization

Hakkı Göker Önen

A COMPARATIVE ANALYSIS OF TURKEY'S FOREIGN POLICY WORDS AND DEEDS IN THE AKP ERA:

COOPERATION, PEACE, FOREIGN POLICY ACTIVISM AND CONFLICT

İsmail Erkam SULA / Ankara Yıldırım Beyazıt University

ABSTRACT

This study analyzes Turkey's foreign policy (TFP) through utilizing two foreign policy analysis (FPA) tools: Role Theory and Event Data. Role theory claims that foreign policy conduct is an attempt to perform the role conceptions that decision-makers formulate. The literature mainly focuses on the sources of role conceptions. However, most of the existing studies do not comprehensively incorporate foreign policy practices in their analyses. This study argues that such a stance hinders the explanatory power of role theory and creates a need to develop a systematic focus on states' foreign policy practices. Therefore, it utilizes event data analysis, which reviews international news reports to collect data on the actual foreign policy practices of states. Combining event data and role theory, this study observes and measures the parallelism between TFP words and deeds. It collects data by utilizing two methods: hand-coded content analysis and computer-assisted event data analysis. By doing so, it builds the Turkey's Foreign Policy Roles and Events Dataset (TFPRED) which analyzes TFP in five regions: Balkans, Caucasus, Middle East, Sub-Saharan Africa, and the Euro-Atlantic. This data set makes it possible to observe the relationship between decision-makers' vision and the country's foreign policy practices. It presents proofs on the validity of its two main claims: 1) There are region-specific differences in Turkey's national role conceptions towards its neighbourhood and 2) All role conceptions (words) do not turn into practice (deeds) in foreign policy.

Keywords: Foreign policy analysis, Role theory, Event data analysis, Turkey, JDP era (2002-2014)

TURKEY'S BLACK SEA DISCOURSE AND ITS INITIATIVES IN THE REGION**Duygu Çağla BAYRAM / Karadeniz Technical University****Özgür TÜFEKÇİ / Karadeniz Technical University****ABSTRACT**

This study begins with a brief definitional discussion of the concept of regionalism. The second part of the study bounds the Black Sea Region with its history to provide the background for Turkish regionalism in the region. Then, Turkey's Black Sea regionalism is discussed, including its initiatives and bilateral relations with Russia. The study mainly points out the shortcomings of the Black Sea on regionalism and the limitations of Turkey's regional initiatives on the one hand, seeks an answer for Turkey how can reach its regionalism goals in the Black Sea by considering all actors and developments in the region on the other. Following the decline of the Soviet Union, the Black Sea Region became a significant region on the global agenda. Turkey, having historic ties and longest seashore amongst littoral states in the region, developed a regional discourse as it has the control of the Straits over the region in accordance with the Montreux Convention of 1936. It started to pursue an active policy to create the consciousness of regionalism in the region and to enhance cooperation among all littoral states in the fields of economy, politics, and security; and undertook a leading role and initiated various formations such as BSEC, BLACKSEAFOR, and OBHS in the region. Even though all these Turkish efforts toward the region created the consciousness of regionalism, the Black Sea Region could not have been regionalised due to various reasons. These reasons could be summarised as follows: First of all, Turkish initiatives reflect the lack of regional conception and Turkey is deprived of a distinctive regional conception as well. On the other hand, the drivers of regionalism belong to various regional, political and economic organizations and they have different priority in their internal and external affairs. In other words, regionalism is mainly seen as the cooperation with the West by littoral states. Furthermore, Turkey had to deal with its other security issues such as the terrorist threats, Middle East case, and so on. And lastly Russia, as a historical rival of Turkey and a dominant power in the region, exists in almost all regional initiatives. The existence of Russia mostly leads to rivalry rather than promotion of the regional cooperation in the Black Sea Region.

Keywords: Regionalism, Turkish Black Sea Discourse, BSEC, BLACKSEAFOR, OBHS.

THE IMPACT OF TURKISH STREAM ON TURKEY'S ENERGY DEPENDENCE ON RUSSIA **Bahadır KAYNAK / Kemerburgaz University**

ABSTRACT

Energy dependence became a dominating factor in defining Ankara's relations with Moscow in the last decades. Turkey's increasing thirst for fossil fuels created a dependence relationship with Russia especially for natural gas markets. Ankara, relying on Russia for more than half of its gas consumption has relatively little recourse in the case of an interruption in deliveries for now. Increased tensions with Moscow during the first phase of Syrian crisis brought once again concerns on the energy security while Turkish policy makers questioned alternatives in the case of a cut off in supplies. As Turkey and Russia are reconciling their positions in Syrian conflict, both parties have agreed on the construction of the Turkish Stream project proposed to bring Russian gas to Turkey and Southeastern Europe. With this agreement Ankara agrees to purchase Russian gas via a new pipeline that would directly reach Turkish territories bypassing Ukraine as a transit state. In the second phase of the project, Turkey will assume the role of a transit state for deliveries into Europe yet this stage will require consent of European Union that are wary of the share of Russian gas in the market. Completion of this new pipeline may have a direct impact on Turkey's energy dependence to Russia as a consumer nation, yet the second phase of this undertaking may bring Turkey to the status of a transit nation that may be the first step to create a relation of interdependence. Both actors have other options in the gas markets yet Turkish Stream is a significant development that has the potential to change the payoffs in the energy markets. Looking from a wider perspective on the future of natural gas markets, the paper aims to analyze how Turkish Stream will affect the energy relation between Ankara and Moscow for both scenarios where Turkey is final market or if it becomes a transit state with the completion of the second phase.

Keywords: Turkish Stream, Energy Security, Energy Dependence, EU Energy Policy, Russo-Turkish Relations

THE EFFECT OF TURKISH PUBLIC DIPLOMACY IN THE SYRIAN REFUGEES CRISIS**Halil YILMAZ / Karadeniz Technical University****İsmail KÖSE / Karadeniz Technical University****ABSTRACT**

This paper aims to indicate the importance of public diplomacy in Turkey's refugee policy. Almost 3,5 million Syrian people have migrated to Turkey due to Syrian Civil War. This situation brought some social and economic problems for the government and the public diplomacy is an important way to handle these problems. The term public diplomacy has recently gained prominence thanks to modernisation process and this brings new insight to diplomatic history. Accordingly, public diplomacy based on the fields of communication, technology, society and politics requires to be compromised with the recent developments. Using TV, Radio and social media platforms is possible in order to reach this compromise by creating the needed perception about the problems at hand. Also, some activities are conducted for humanitarian aid by the collaboration of state and NGOs under the scope of public diplomacy. For example, AFAD, Turkish Red Crescent and İHH are some of the associations that take part in organization and distribution of aids in Turkey. In this respect, Turkey took a significant responsibility for Syrian people who fled to its territories. Public diplomacy has two dimensions in terms of refugee problem Turkey. First dimension is internal and it's related to economic and social problems. 3,5 million Syrian people, undoubtedly, create some problems because they need to be employed and their social adaptation will take a certain time period. It's also possible that some people in Turkish society may stand opposed to refugees because of unemployment rate and social deterioration. Public diplomacy, especially media and foreign aid, can be a useful tool for creating moderate perception towards refugees in the society by increasing their adaptation. Second dimension is international and it is related to foreign aid for refugees. Turkey can use public diplomacy in order to gain international aids for refugees in its territories. Moreover, this can increase Turkey's prestige as humanitarian country in the international arena.

Keywords: Migration, Public Diplomacy, Foreign Aid, Syrian Refugees, Adaptation

COMPARING WESTERN AND TURKISH MILITARY CULTURE IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

Hakkı Göker ÖNEN / İstanbul Gelişim Üniversitesi

ABSTRACT

As being a phenomenon which increases its influence everyday, globalization has brought an increasing democratization discourse. Under the flag ship of West, this discourse has adopted a rhetoric of “developing the non-developed nations and integrating them into the international system”. Doubtlessly, one of the main requirements for achieving this purpose was democratizing the civil-military relations. The authorities in the West considered that the military interventions -as being a threat against democracy- should certainly be removed and the non-developed states should adopt the principle of civilian supremacy and depoliticisation ethos of Western military cultures. In this regard, Turkey as a state with a notorious reputation, has experienced a major change with the Justice and Development Party (AKP). While the AKP was implementing a number of reforms for civilian supremacy, in accordance with the European Union membership goal, the military was appeared in a position of rapidly stepping back from politics and covering a large path for obeying the civilian supremacy. Indeed, most academics, journalists and generals expressed their views that the Turkish military culture was experiencing a serious change by going through a Western type of professionalisation. Yet, all these assumptions were requested after the 15 July 2016 in which the members of Fetullah Gülen Brotherhood-which had been penetrated into the army secretly-attempted a coup a d’etat. Thus, with this presentation now, I will evaluate that what type of changes the Turkish military culture could have experienced and what type of developments would have been waiting for us in the future. In this regard, I will firstly define what is military culture and what type of values it refers for Turkey and the West. Secondly, I will explain how change occurs in military culture and on which basis should Turkey be settled regarding this context. Lastly, I will consider the 15 July attempted coup, the OHAL decisions as well as the current and future expectations for the military culture.

Keywords: Military Culture, Professionalism, civil-military, Huntington, AKP, Gülenists, 15 July

15:05 | **PE05: Perşembe/Thursday | PANEL-5: Teorik Çalışmalar**
16:20 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Fatma Akkan Güngör**

Liberal Barışın Dönüşümü

Ayça Eminoğlu

İngiliz Okulu'nda Ortak Kültür Retoriği Tartışması

Ayşegül Bostan

Çağdaş Bir Katekoni Olarak Neoliberal Güvenliğin Küresel Biyopolitikası

Efe Baştürk

Immanuel Wallerstein'in Dünya Sistemleri Analizi ve Rusya Federasyonu

Diren Şahin

Hangi Küre, Hangi Ulus?

Bahar Ayvazoğlu

LIBERAL BARIŞIN DÖNÜŞÜMÜ

Ayça EMİNOĞLU / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Barış kavramını bireysellik, özgürlük, sosyal, siyasal, ekonomik hak ve sorumluluklarla adalete dayandıran Liberal Barış yaklaşımları Soğuk Savaş sonrasında yaygınlık kazanmıştır. Bu bağlamda Oliver Ramsbotham, Hugh Miall, Tom Woodhouse ve Oliver Richmond yakın dönem liberal barış çalışmalarına önemli katkılarda bulunmuşlardır. Bu yaklaşımların etkisi yine Soğuk Savaş sonrası gerçekleştirilen, çoğu Avrupa destekli barış süreçlerinin büyük oranda demokratikleşme, hukuk kuralları, insan hakları, özgür ve küresel piyasa ve neoliberal kalkınmayı içeren formüllerde kendisini açıkça göstermiştir. Böylece güvenliğin odak noktası, uzun süredir hakimiyetini koruyan devlet merkezli güvenlikten insan güvenliğine kaymıştır. Liberal yaklaşımların etkisiyle çatışma çözümleri, barış kurma ve koruma operasyonlarında uluslararası örgütlerin etkinliği ve önemi artmış; hatta birçok bölgede başarı da sağlanmıştır. Görüldüğü üzere uluslararası sistemdeki değişim, güvenlik çalışmaları üzerinde de etkisini göstermiş ve liberal barış yaklaşımları ile birlikte devlet yerine odak noktası kurumlar, aktörler ve konular olmuştur. Ancak uluslararası sistemde yaşanan değişimler liberal barışın da yetersiz kaldığını göstermektedir. Bu nedenle de hibrit/melez bir barış tipine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Liberal Barış, Demokrasi, İnsan Hakları, Barış İnşası, Devlet İnşası

İNGİLİZ OKULU'NDA ORTAK KÜLTÜR RETORİĞİ TARTIŞMASI

Ayşegül BOSTAN / Çankırı Karatekin Üniversitesi

ÖZET

İngiliz Okulu tarafından ortaya atılan uluslararası toplum egemen birimlerin rızaları dâhilinde kendilerini sınırlayarak ortak değer ve çıkarlar etrafında bir araya gelerek ortak kurallar ve kurumlar oluşturmuşlardır. Uluslararası toplum diğer adıyla devletler toplumu sayesinde uluslararası sistemdeki anarşinin azaltılmasına yardımcı olmuştur. Devletler toplumunun üyelerinin sadece ortak çıkarları için değil aynı zamanda ortak kültürel bir geçmişten gelmeleri de bir etken kabul edilmiştir. Bu makalenin amacı bir uluslararası toplumda üyeleri tarafından paylaşılan ortak çıkarların yanında ortak kültür retorığının önemli olup olmadığını saptamaktır. İngiliz Okulu teorisyenleri ikiye bölen bu tartışmanın önemi egemen devletlerin çıkarlarının yanında ortak kültür olgusunun da etkili olduğu ve uluslararası toplumun gelişmesi ve yayılmasında bu olgunun önem kazandığıdır. Metodolojik çerçeve olarak SWOT analizi seçilmiş ve ortak kültür retorığının devletler toplumu için güçlü ve zayıf yanları ele alınacaktır. Üyeleri tarafından paylaşılan kültür olgusunun uluslararası toplum için yarattığı fırsat ve tehditler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: İngiliz Okulu, Ortak Kültür Retoriği, Uluslararası İlişkiler Teorisi, SWOT, Uluslararası Toplum.

ÇAĞDAŞ BİR KATEKONİ OLARAK NEOLİBERAL GÜVENLİĞİN KÜRESEL BİYOPOLİTİKASI Efe BAŞTÜRK / Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Siyaset teorisyeni Schmitt, Roma Hukukundan devraldığı “katekon” ve “eskatoloji” kavramları ile egemenliğin “sonlulukla mücadelesi” mefhumunu tartışmaya açar. Buna göre katekon (Yunanca: zapt eden), radikal sonun, yani ortaya çıktığı an her şeyi silip geçersizleştirecek olan nihayetin yönetimi, ya da idaresi anlamında kullanılır. Schmitt’in egemenlik için sarf ettiği “olağanüstü hal” kararının katekontik ifadesi, gelmesi muhtemel yıkımın, yani son’un ertelenmesidir. Egemenin olağanüstü hale karar vermesi, egemenliğin sınır aşarak sonluluğu ertelemesi anlamında siyasal ilişkiye teolojik bir bağlam katar. Günümüz neoliberal dünyasında, bilhassa ABD’nin 2000’li yılların başında ilan ettiği “terörle savaş” ya da “önleyici savaş” konseptleri, tam da Schmitt’in egemenliğin mantığına yerleştirmiş olduğu katekontik süreci içermektedir. Ancak bu yeni savaş konseptinin bir egemenlik mantığı içerisinde anlaşılabilmesi için devreye başka bir kavramın daha yerleştirilmesi gerekmektedir. İşte biyopolitika kavramı, Schmitt’çikatekontik egemenlik paradigması ile günümüz uluslararası savaş konseptlerini bir arada bulandıran bir dolayım olarak göze çarpmaktadır. Foucault’nun “yaşamın politik idare tarafından sorunsallaştırılması” olarak kaydettiği biyopolitika, günümüzde aşılarak “sonluluğun yönetimi” anlamına gelmektedir. Sonluluğun yönetimi, neoliberalizmin küresel işleyişinin koşullandırdığı bir egemenlik mantığıdır; zira neoliberal egemenliğin temelinde yalnızca kapitalizmin küresel-ekonomik işleyişi değil, tavir ve algıların yönetimi (conduct of conducts) vardır. Buna göre neoliberal paradigma, kendi düzenini salt ekonomi-politik bir mantıkla sınırlandırmamakta, fakat aynı zamanda kendisini o kaçınılan “son” ile mücadele edebilecek yegane düzen olarak sunmaktadır. İşte bu nedenle ki çağdaş küresel savaş konseptleri giderek biyopolitik tertibatlar aracılığı ile işlemekte ve idaresi de yine “yönetilebilir” biyopolitik mekanlar aracılığı ile sağlanmaktadır. 2000’lerin başından itibaren Afganistan ve Irak’ta ve son dönemde Suriye’de yaşanan savaş ve çatışmalar, tam da neoliberal bir güvenlik stratejisinin katekontik biyopolitiğini sunmaktadırlar. Çünkü bu coğrafyalarda yaşanan savaşların yönetiminde devreye sokulan mantık, savaşın nihai içeriği olan “sonluluk” mefhumunun gündelik yaşamdan askeri idareye kadar en geniş veçhede idare edilmesi ve katekontik egemenlik paradigmasının aynı anda siyasal iktidar ile “normal” vatandaşları içermesidir. Terörle savaş konseptinin salt hukuki-siyasal olmaktan çıkarak gündelik yaşamda bireylerin tavırlarına dek sızmasındaki biyopolitik süreç (yani bedenlerin egemenlik paradigması tarafından içerileştirilmesi), güvenliği her-şeyleştiren bir mantığı devreye sokarak katekontik egemenliğe alan açmaktadır. Özetle, günümüz neoliberal güvenlik paradigmalarına içkin sürekli gözetim, mobil müdahale araçları, küresel çapta anlık bilgi paylaşımları, vb. gibi teknikler, egemenliği süreklileştirecek ve bunu küresel çapta koruma altına alacak bir stratejiye dayanmaktadır. Bu stratejinin anlaşılmasında birbiriyle ilişkilendirilebilecek olan biyopolitika ve katekon kavramları, günümüz neoliberal mantığın güvenlik politikalarını kavramak açısından kullanışlı bir yöntem olarak düşünülebilir.

IMMANUEL WALLERSTEIN'IN DÜNYA SİSTEMLERİ ANALİZİ VE RUSYA FEDERASYONU Diren ŞAHİN / Süleyman Demirel Üniversitesi

ÖZET

Dünyada gerçekleşen olayların anlaşılması ya da yorumlanması yalnızca küresel ya da iç politik unsurların takibi ve eleştirisi ile gerçekleşmemektedir. Olayların daha geniş pencerelerden yorumlanarak ileriye dönük saptamaların yapılabilmesi için teorilerin ışığına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu noktada farklı düşünürlerin uluslararası sistemin geçmişinden yola çıkarak yaptıkları analizler yoluyla sistemin geleceğine yönelik getirdiği öngörüler, uluslararası ilişkilerin en önemli kullanım alanlarından olan, geleceğe yönelik yapılan saptamaların, tutarlı biçimde ortaya çıkarılmasında bizlere yardımcı olmaktadır. Bu analizlerden birini oluşturan Wallerstein'in "Dünya-Sistemleri Analizi" de içinde bulunduğumuz modern dünyanın uluslararası aktörlerinden biri olan devletlerin davranışlarını açıklamakta ve sistemin hangi davranışlar neticesinde ne yöne doğru evrilebileceğini yorumlamakta bize yol gösteren bir şema niteliğindedir. Wallerstein'in dünya-sistemleri kuramı aslında kapitalist bir dünya düzenini öngörmektedir, peki ya SSCB bunun neresindedir? Sovyetlerin yıkılmasıyla birlikte geçiş ekonomisine geçen ve kapitalist ekonomiyi tamamen kabullenen Rusya'nın 21. Yüzyılda küresel sistemde atacağı adımlar ne gibi sonuçları getirecektir? Tüm bu tarz soruların cevabını yanıtlamak için öncelikle dünya-sistemlerini özümsemek ardından da güncel olaylarla bu analize oturtmak yeterli olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Wallerstein, Dünya-Sistemleri Kuramı, Rusya, Modern Dünya Sistemi

HANGİ KÜRE, HANGİ ULUS?**Bahar Ayvazoğlu / AKP Trabzon Kadın Kolları İl Başkanlığı****ÖZET**

Mülk'ün ve mülkiyetin, 'tek'lik ve 'bir'lik ilkesi bağlamının dışında üretilen ve tüketime hazır ve cazip hale getirilen her kavramın, kürr-e arz'da yapacağı sınır ihlalleri medeniyet çatışmalarına zemin hazırlar. Bu zemin üzerinde kaydırılan her idea, her yöntem ve her politika tevhid inancından beslenmediği sürece yeni etkileşimler ve inşaların yapı taşı olmaktan uzak kalır. Dünya üzerindeki sosyal ilişkiler bir 'bağ' ın çerçevesinde ideal halini alır ve insanileşme sürecine girer. Bu bağ mutlak yaratıcının belirlediği dünyanın düzenini, değiştirme çabasına girmekten çok daha önemli ve önceliklidir. Zira Makyavel kavramlarla içi boşaltılan değerler bileşeninin önceliği insandır. Doğu ve Batı buluşması da tam da bu yüzden Batı tarafından mağlup edilmeye çalışılan bu gerçeklik üzerinden okunmalıdır. Bir klavuz ve bir ufuk olabilecek enginlikte bir coğrafyanın Batı'nın ilmine de bilimine de kapalı olmasından zaten söz edilemez. Asırlar boyunca günümüze kaynak teşkil eden ve Batı'nın kulesine kapatılan ve ideal toplum tasarımı projesine de hayat öpücüğü vermesi beklenen bu yapının karşısına dikilen 'kapital bir bağımlılığın', küreselleşme tanımına pek de uygun olmadığı aşikardır. Zira küresel savaşların asıl temeli din kaynaklıdır ve insanı ve barışı önceleyen inanışların, bu savaşın etimolojik temelini çöktecek mutlak bir reçetesi mevcuttur. Uluslararası ilişkilerin belirli/küresel sahiplikleri adına meşrulaştırdığı etkileşimler, ahlaki ve insani boyutu olmadığı sürece batının zaferi ile doğunun çilesi arasında uranyum ve plütonyum bileşeninde yeni emsaller resmedecektir. Buradan hareketle yalnızca egemen devletler üzerinden tanımlanmaya çalışılan küreselleşmenin, bir çıkar ilişkisinden çıkarılıp alışverişe dönüştürülmesi için sosyo-politik bir gerçek olan 'hak' bilincinin öğrenilmesi ve içselleştirilmesi elzem hale gelecektir. Zira konu başlığımızdaki 'Doğu Batı ile buluşuyor' tezindeki devrik bir bakış açısının karşısına çıkarılacak 'Batı Doğu ile buluşmalı' antitezi üzerinden, kurallı ve tutarlı bir gereksinim, boyutumuzu derinleştirecektir. Batı dendiğinde akla gelen kolonileşme, sömürgeci tutum ve sanal bir 'toprak ulusu' oluşturma gayreti dünyanın ederinden daha büyük değildir ve dünya da batıdan mülhem bir yuvarlak değildir. 21. Yüzyılda Batı, her zamankinden daha çok Doğu'ya muhtaçtır ve bu elzem ihtiyaç son dönemlerin Batı'ya evrilen yumuşak geçişinden de bağımsız, gayet farkında olunarak uygulanmaya konulacak bir proje olmalıdır. Soğuk savaş sonrasının 'büyüklük' yanılgısının, yenilgiye dönüşmesi kaçınılmaz stratejileri üzerinden, ekonomik rezerv ve insan kaynağı bileşeninin belki de uzay yerleşim merkezleri çalışmasının da ötesinde bir tanımlama alanı olan küreselleşmenin nüvesinin, gözden kaçırılan ve kaçınılan basit ama güçlü etkisinde olan nihai nizam yerleşkesinin etki alanı dışında bulunamayacağı anlatılmalıdır. Biraz cesaret ve biraz basiret ile...

Anahtar Kelimeler: Tevhid, Hak, Medeniyet, Soğuk Savaş, Egemen Devletler

15:05 | **PE06: Perşembe/Thursday | PANEL-6: Güvenlik Çalışmaları**
16:20 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Bülent Şener**

Kırgızistan'da Milliyetçilik ve Etnik Gerilim

Hüseyin Sadoğlu

Soğuk Savaş Sonrası Asimetrik Tehdit ve Değişen Devlet Güvenlik Algılamaları

İrfan Er

Balistik Füzeler ve Füze Savunma Sistemleri: Türkiye Açısından Bir Değerlendirme

Cenk Özgen

Siber Güvenlik ve İnsan Hakları

Mehmet Emin Erendor

Güvenikleştirme Sürecinde İstihbaratın Rolü:

Siyaset-Bürokrasi Düzleminde Bir Analiz

Çağatay Balcı

KIRGIZİSTAN'DA MİLLİYETÇİLİK VE ETNİK GERİLİM

Hüseyin SADOĞLU / Karadeniz Teknik Üniversitesi

Atıla DOĞAN / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla 31 Ağustos 1991'de bağımsız bir devlet haline gelen Kırgızistan Cumhuriyeti, Orta Asya'nın en küçük ülkelerinden biridir. Rusya dahil SSCB'den sonra ortaya çıkan bağımsız devletlerin siyasal açıdan istikrarı yakalaması kolay olmadı. Toplam nüfusu beş milyon civarında olan Kırgızistan devleti, hem ekonomik, hem de siyasal sorunları fazlasıyla hisseden ülke olarak öne çıktı. Son yirmi yılda yaşanan iki devrim, istikrar kazanamayan siyasal kurumlar yanında toplumsal ve etnik gerilimlerin de ağırlığını yansıtıyor. Sovyet icadı milliyetçiliklerin üzerine inşa edilen Kırgız milliyetçiliği ve ulus-devlet formasyonu, nüfus kompozisyonu ve geçmişten gelen idarî sorunlar nedeniyle toplumsal barışı tehdit eder bir potansiyel taşıyor. Öte yandan Kırgızistan, Tacikistan ve Özbekistan ile yine Sovyetlerin miras bıraktığı ve halen devam eden sınır problemleri yaşıyor. Bu çalışma, istikrarlı bir ulus-devlet olmayı amaçlayan Kırgızistan Cumhuriyeti'nin bağımsızlıktan sonra karşılaştığı siyasal, toplumsal ve diplomatik sorunları tarihsel bir bakış açısıyla analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu itibarla Hanlıklar döneminden itibaren bölgedeki toplulukların etnik dağılımı, Sovyet modernleşmesinin yarattığı yeni siyasal statüko, Orta Asya'da milliyetler politikasının yansımaları, Kırgızistan siyasal sisteminin temel aktörleri ve dinamikleri, Kırgız milliyetçiliğinin ideolojik temelleri ve ülkede yaşayan etnik azınlıkların siyasal tutumları çalışmanın temel başlıkları olarak belirlenmiştir. Dolayısıyla bu çalışma özel olarak Kırgızistan'ı merkeze almakla birlikte yakın bağlantıları nedeniyle Özbekistan, Tacikistan ve Kazakistan'daki etnik ve siyasal sorunlara ışık tutabilir.

Anahtar Kelimeler: Kırgızistan, Orta Asya, Sovyet Dönemi, Milliyetçilik, Etnik Problemler.

SOĞUK SAVAŞ SONRASI ASİMETRİK TEHDİT VE DEĞİŞEN DEVLET GÜVENLİK ALGILAMALARI

İrfan ER / Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

ÖZET

Güvenlik olgusunun, tehdit algılamasıyla başladığını söyleyebiliriz. İki kutuplu dünya düzeninin sonuna kadar güvenlik, daha çok bir ülke silahlı kuvvetlerinin karşı ülkelerde yarattığı tehdit ve buna karşı alınan tedbirler olarak güvenlik ilkilemi gündeme gelmiştir. İki kutuplu dünya düzeninin yıkılmasıyla oluşan yeni dünya düzeni içerisinde tehdit ve buna bağlı olarak güvenlik algılamaları da değişmiştir. Günümüzde uluslararası sistem içerisinde devletlerin alışageldikleri güvenlik anlayışı değişmiştir. Güvenlik anlayışındaki bu değişim, dünya insanlarını birbirlerine daha fazla yaklaştıran teknolojik gelişmelerin ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan küreselleşmenin bir sonucu olarak kabul edilmektedir. Soğuk Savaş'ın sona ermesi ile birlikte uluslararası sistemin dengesini bozan organize suçlar, yasadışı göç, insan kaçakçılığı, uyuşturucu ve silah kaçakçılığı, para aklama gibi yeni tehditler ön plana çıkmaya başlamıştır. Soğuk Savaş sonrasında küresel güvenlik ortamını derinden etkileyen ve şekillendiren en önemli olay 11 Eylül terör saldırıları olmuştur. Saldırıların sonucunda yeni küresel güvenlik tehditleri – terörizm, kitle imha silahlarının yayılması, devlet yönetimi zayıf devletler vb. – uluslararası güvenlik gündeminin tepesine oturmuştur. Bu açıdan 11 Eylül olayları, bölgesel güvenlik problemlerinin küresel etkilerini ortaya çıkarmış ve bölgesel güvenlik problemlerini de küreselleştirmiştir. Güvenlik problemlerinin küreselleşmesi basta egemen güçler olmak üzere tüm ülkeleri kendi ulusal güvenlikleri için yeni bir anlayış çerçevesinde tedbirler almaya yöneltmiştir. Yapılan bu çalışmada, Belirli bir kavramsal tanıımı olmayan asimetrik tehditlerin devletlerin güvenliklerine ve politikalarına ne derece etki ettikleri kavramsal bir çerçeve oluşturulmaya çalışılacaktır. Oluşturulan bu kavramsal çerçeve ile devletlerin ve uluslar üstü yapıların bu tehditlere karşı, soğuk savaş sonrası güvenlik politikaları ve geleneksel güvenlik politikaları incelenerek karşılaştırmalı analizi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Asimetrik Tehdit, Küreselleşme.

BALİSTİK FÜZELER VE FÜZE SAVUNMA SİSTEMLERİ: TÜRKİYE AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME

Cenk ÖZGEN / Giresun Üniversitesi

ÖZET

Balistik füzeler taşıdıkları konvansiyonel, biyolojik, kimyasal ya da nükleer savaş başlıklarını uzak mesafelerdeki hedeflere ulaştırabilen gelişmiş silah sistemleridir. Balistik füzeleri diğer saldırı silahlarından ayıran en önemli özellikleri karşı önlem alınmasının güçlüğüdür. Buradaki temel güçlük ikaz süresinin kısalığıdır. Öyle ki yüksek süratlerinden dolayı fırlatılan füzeyi tespit etmek, yerdeki yaklaşık temas noktasını belirlemek ve uygun savunma sistemini devreye sokmak için sahip olunan zaman dakikalar hatta saniyeler ile ölçülmektedir. Balistik füzeler günümüzde 30 kadar ülkenin silah envanterinde yer almaktadır. Türkiye, 1960'lı yıllardan bu yana balistik füze tehdidi altında olan bir ülkedir. Ancak balistik füze tehdidinin kamuoyunun gündemine gelmesi ve Türkiye'nin tehdit algılamalarında yer bulması 1991 Körfez Savaşı sırasında olmuştur. Savaş sırasında Irak'ın SCUD-B ve türevi taktik balistik füzeler ile İsrail ve Körfez ülkelerinde konuşlu koalisyon askeri unsurlarına karşı saldırılar gerçekleştirmesi tehdidinin boyutunu sergilemiştir. Irak tarafından fırlatılan füzelerden bir kısmının MIM-104 Patriot sistemleri tarafından imha edilmesi ise füze savunma sistemlerinin öneminin anlaşılmasını sağlamıştır. Savaşı izleyen dönemde Türkiye, milli füze savunma sistemine sahip olmaya yönelik girişimlerde bulunmuşsa da bu konuda istenilen ilerleme kaydedilememiştir. Nihayet 30 Haziran 2006 tarihinde Uzun Menzilli Bölge Hava ve Füze Savunma Sistemi Projesi başlatılmıştır. Uzun süren bir değerlendirme süreci sonunda 26 Eylül 2013 tarihinde Çin'in FD-2000 çözümü üzerinde karar kılındığı açıklanmıştır. Ancak kararın açıklanmasından sonra Türkiye, başta ABD olmak üzere NATO ülkelerinin yoğun siyasi baskısına maruz kalmıştır. Nitekim üretici firma ile teknoloji transferi hususunda anlaşmazlıklar gerekçe gösterilerek 13 Kasım 2015 tarihinde proje iptal edilmiştir. Hâlihazırda Türkiye, topraklarını balistik füze saldırılarına karşı koruyabilecek milli füze savunma sistemine sahip değildir. Bu alandaki zafiyetin giderilmesi amacıyla Rusya ile S-400 Triumf (SA-21 Growler) Bölge Hava ve Füze Savunma Sistemi tedarikine yönelik görüşmeler yürütülmektedir. Ayrıca milli bir çözüm geliştirilmesine yönelik olarak Fransa ve İtalya ile işbirliği antlaşması da imzalanmıştır. Bu çalışmada, Türkiye'ye yönelik balistik füze tehdidinin ortaya konulması ve milli füze savunma sistemine sahip olma yönünde yürütülen çalışmaların incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmanın iki bölümden oluşması planlanmaktadır. Buna göre birinci bölümde balistik füzeler ve füze savunma sistemleri incelenecektir. İkinci bölümde ise Türkiye'ye yönelik balistik füze tehdidi ve bu tehdiye karşı tedarik edilmeye çalışılan hava ve füze savunma sistemleri ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Balistik Füze, Füze Savunma Sistemi, Bölge Hava ve Füze Savunma Sistemi, Füze Kalkanı, NATO.

SİBER GÜVENLİK VE İNSAN HAKLARI

Mehmet Emin ERENDOR / Çukurova Üniversitesi

ÖZET

İnsan hakları konusu uluslararası gündemi uzun yıllar meşgul etmesine rağmen, insan hakları ile ilgili uluslararası bir sözleşme oluşturmak ve ceza mahkemelerini kurmak II. Dünya Savaşı sonrasına kadar mümkün olmamıştır. 1948 yılında kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi (İHEB) ile beraber uluslararası sistemde insan hakları evrensel olarak tanınmış ve bu bağlamda kişilerin hakları hukuki anlamda da korunmaya başlanmıştır. Her ne kadar sistem içerisinde İHEB sonrası da insan hakları ihlalleri vuku bulmuş olsa da, teknolojinin gelişmesi ile birlikte siber alan konusu da hem devletler hem de uluslararası örgütler açısından temel insan hakları içerisinde olmalı mı olmamalı mı tartışmalarını beraberinde getirmiştir. İHEB 19. Maddesine göre “Herkesin düşünce ve anlatım özgürlüğüne hakkı vardır. Bu hak düşüncelerinden dolayı rahatsız edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmaksızın, bilgi ve düşünceleri her yoldan araştırmak, elde etmek ve yaymak hakkını gerekli kılar.” Ve 3. Madde de açıkça belirttiği gibi “yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır.” İnternet özgürlüğü ya da siber uzayda insan hakları bu iki madde çerçevesinde değerlendirildiğinde siber ortam da insanların en temel haklarından birisidir ve bu kimse tarafından engellenemez. Ama olaya farklı bir açıdan baktığımız zaman yani siber ortamda meydana gelen olayları devlet ve kişi güvenliği açısından değerlendirdiğimizde, devlet kendi ve vatandaşlarının güvenliğini koruma amacıyla siber ortamda çeşitli kısıtlama, filtreleme ve gerektiğinde de internete ulaşımı tamamen kapatma yoluna gitmektedir ya da gitmelidir gibi çeşitli görüşler ortaya çıkmaktadır. Bu filtreleme, kısıtlama ya da engelleme İHEB çerçevesinde değerlendirildiğinde devletin uygulamış olduğu bu politikalar, temel insan haklarının ihlal edildiği şekilde değerlendirilmektedir. Örneğin, Ocak 2017’de İngiltere’de çeşitli bölgelerde internete ulaşım devlet eliyle engellenmiş ve Birleşmiş Milletler uzmanları tarafından İngiltere internet ulaşımının açılması için uyarılmıştır ve bu olay BM’nin siber uzaydaki özgürlükleri de desteklediği görüşünü ortaya çıkarmaktadır. Soğuk Savaş sonrası uluslararası sistemde yaşanan gelişmeler ve teknolojik değişiklikler devletlerin güvenlik anlayışını ve politikalarını da değiştirmeye başlamış ve yeni güvenlik stratejileri geliştirerek hem vatandaşlarının hem de ülkelerinin güvenliklerini sağlamaya çalışmışlardır. Bu projelerin ya da politikaların ne kadar insan hakları ile uyumlu olduğu ise tartışmalıdır. Bu çalışma da öncelikle insan haklarının gelişiminden bahsedilecek ve daha sonrasında ise siber uzaydaki gelişmelerden bahsedilecektir. Son bölümde ise siber uzayda özgürlük ve insan hakları konusunda değinilerek, insan hakları ihlallerinin nasıl önüne geçilebilir konusu tartışılacak ve önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnsan Hakları, Siber Uzay, Siber Güvenlik, İnternet, Birleşmiş Milletler, Filtreleme.

GÜVENLİKLEŞTİRME SÜRECİNDE İSTİHBARATIN ROLÜ: SİYASET-BÜROKRASI DÜZLEMİNDE BİR ANALİZ Çağatay BALCI / Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü

ÖZET

Güvenlikleştirme, gerek teorik gerekse pratik bağlamda ele alındığında bir çok farklı bileşenin ve ön koşulun sentezi ile oluşan bir süreç ve olgu olduğu görülmektedir. Bu süreçte, söylem, algılar, normlar, sosyo-psikolojik faktörler gibi bir takım unsurların senkronize işlevselliği, söz konusu oluşum sürecinin temellerini teşkil etmektedir. Bununla birlikte, güvenlikleştirme sürecinin özneleri ve aktörleri olan kurumları, bu sürecin mimarları ve icracıları olarak nitelemek de mümkündür. Siyasi ve idari kurumlar ve güvenlik yapılanmaları gibi bir çok aktör bu süreçte rol almakta ve çoğunlukla söz konusu aktörlerin etkileşimsel hareketi gözlemlenmektedir. İstihbarat kurumları, bu açıdan ayrıcalıklı ve önemli bir yere sahiptir. İstihbarat kurumları, bilgi toplama, analiz ve işleme, yayma ve karar alıcılara iletme görev ve yetkileri dolayısıyla, güvenlikleştirme süreçlerinin neredeyse tüm safhalarında etkinlik göstermektedir. Öyle ki, sahip oldukları “karar alıcıları etkileme ve yönlendirme” yetileri ile istihbarat kurumları bu sürecin baş aktörleri haline gelebilmektedir. Diğer yandan, karar alıcılar ve siyasi aktörler, güvenlikleştirme süreçlerinin pratiğe geçirilmesi ve işlerlik kazanabilmesi adına istihbarat kurumlarına ihtiyaç duymakta, ve bu kurumların araçsallığından yararlanabilmektedir. Bu tablo, siyaset ve bürokrasi ilişkileri bağlamında açıklanabilecek farklı profillerin ortaya çıkmasını beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda, bu çalışmada, birer bürokratik yapı niteliğine haiz olan istihbarat kurumlarının güvenlikleştirme süreçlerindeki etkileri ve rolleri, siyaset ve bürokrasi düzleminde incelenmeye çalışılacak, bu çerçevede kategorik biçimde farklı projeksiyon ve profiller sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlikleştirme, Bürokrasi, İstihbarat, Siyaset, İstihbarat Kurumları.

15:05 | **PE07: Perşembe/Thursday | PANEL-7 Rusya Çalışmaları**
16:20 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Coşkun Topal**

Bir Osmanlı Aydınının (Ahmed Şuayb) Rusya Okuması

Atila Doğan / Adil Şahin

Rusya Dış Politikası'nın Etkin Silahı: Donmuş Çatışma Bölgeleri

Göktürk Tüysüzoğlu

Suriye İç Savaşı Bağlamında Türkiye-Rusya İlişkilerinde İşbirliği ve Çatışma Dinamikleri

Gökhan Telatar

Türk-Rus İlişkileri bağlamında Beyaz Ruslar

Coşkun Topal

Türkiye-Rusya Yakınlaşmasının Türkiye Medyası Bağlamında Analizi

Gül Sarıkaya

BİR OSMANLI AYDINININ (AHMEDŞUAYB) RUSYA OKUMASI**Atila DOĞAN / Karadeniz Teknik Üniversitesi****Adil ŞAHİN / Karadeniz Teknik Üniversitesi****ÖZET**

Osmanlı İmparatorluğu'nda II. Meşrutiyetin ilanıyla birlikte elde edilen "özgürlük" ortamı yoğun bir yayın faaliyetini de beraberinde getirmiştir. Söz konusu faaliyet içerisinde sosyal konuların ele alınıp irdelendiği en önemli ve hatta kapsamlı ilk sosyal bilim dergisi Ulum-u İktisadiye ve İçtimaiye Mecmuası'dır. Derginin üç kurucusundan birisi olan AhmedŞuayb en çok yazı kaleme alanlardandır. Bu yazılardan önemli bir bölümünü de Rusya başlıklı değişik sayılarda kaleme aldığı sekiz makalesi oluşturmaktadır. Ahmed Şuayb Rusya'yı "Alem-i harici ile terbiye-i tarihiye ve mezhebiyenin taht-ı tesirinde kavmin ruhu, tabiat-ı esasiyesi teşekkül eder." cümlesinde ortaya koyduğu gibi coğrafya, tarih ve din olarak üç başlıkta ele alırken başka bir yerde de "Akvamı tetebbu' ederken avamil-i selase namı verilen ırk, tabiat, tarih hiçbir zaman unutulmamalıdır." şeklinde ifade etmektedir. Bu ana çerçeve içerisinde birincide harici alemle ilgili olarak öncelikle Montesquieu'ye göndermede bulunarak iklimin insan üzerindeki etkisini irdelemektedir. Daha sonra "Tabiatın efkar ve hissiyat üzerine olan tesiratını da nazar-ı dikkate almamız. Rus toprağını verdiği ilk his mübareze-i hayattır." diyerek Rusya'daki hayat şartlarındaki zorlukların onların fikir ve duygu dünyasındaki etkilerini incelemektedir. Geniş toprakların insanları komünöter bir hayata zorlayarak şahsi teşebbüsün yok olduğu ve geleneğin öne çıkarak yeniliklere kapalı "patriarkal" bir siyasal sistemin oluştuğunu ifade etmektedir. Yine bu çerçevede Rus etnografyasında başlıca üç ırkın Finler, Tatarlar ve Slavların olduğunu belirterek bunlar arasındaki etkileşimden bahsetmektedir. İkinci olarak tarihin Rusya üzerinde nasıl bir etki meydana getirdiğini ele alırken Avrupa'yla olan benzerlik ve farklılıklara vurgu yapmaktadır. Ayrıca Moğol istilalarının ve Tatarların Rusya üzerinde meydana getirdiği etkilerden bahsetmektedir. Daha sonra Rusya'da mevcut sınıflardan bahsederken aslında Avrupa'da olduğu gibi bir orta sınıfın olmadığı ve bu durumun meydana getirdiği olumsuzluklardan bahsetmektedir. Üçüncü olarak da dinin Rusya'da meydana getirdiği etkiden bahsederken Katoliklikle Ortodoksluğu birbiriyle karşılaştırıyor. Ortodokslukta Katoliklik gibi bir merkezin olmamasının siyasal, dini ve toplumsal açıdan doğurduğu sonuçları irdeliyor. Rusların Latince değil Slav diliyle ibadet etmelerinin onları Avrupa'dan nasıl ayırdığını anlatıyor. Rusların dini açıdan Luther öncesi dönemde olduğu ve Ortodoksluğun Katoliklikten ve Luther mezhebinden farklı olarak dogmatik bir özelliğe sahip olduğunu ifade ediyor. Son olarak otokrasinin meydana getirdiği etkiden bahsettikten sonra kendince Rusya'nın içinde bulunduğu durumdan nasıl kurtulup ilerleyeceğiyle ilgili çözüm önerilerini sıralıyor.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Coğrafya, İklim, İrk, Tarih, Din.

RUSYA DIŞ POLİTİKASI'NIN ETKİN SİLAHI: DONMUŞ ÇATIŞMA BÖLGELERİ **Göktürk TÜYSÜZOĞLU / Giresun Üniversitesi**

ÖZET

Çok kutupluluk ekseninde bir uluslararası sistem oluşumunu arzulayan Rusya, böyle bir yapı içerisinde “küresel” bir güç olarak yer almak ve sistemin gidişatına yön veren temel aktörlerden biri olmayı istemektedir. Moskova, bunun gerçekleşebilmesi için, özelde eski Sovyet coğrafyası, genelde ise Avrasya'daki siyasal gelişmelere yön vermesi ve bu bölgede etkinliğini arttırması gerektiğinin farkındadır. Ne var ki, uzun süre SSCB'nin bir parçası olmuş ya da Doğu Bloğu içerisinde yer almış ve yeni bağımsız olmuş bölge ülkelerini, bu kez Rusya adı altında kendi siyasal ve sistemsel çıkarlarına entegre etmek oldukça güçtür. Zira Rusya, ekonomik, sosyal ve siyasal nedenlerle bölge halklarını/devletlerini rahatlıkla kendisine çekebilecek bir görünüme haiz değildir. Bu nedenle, Rusya'nın realist bir eksende hareket ederek, güvenlik ve enerji bağımlılığı odaklı hususları bölge ülkeleri nezdinde kullanmaya çalıştığını görüyoruz. Ne var ki, Rusya'nın özellikle son dönemde dış politikasına eklediği önemli bir husus daha bulunmaktadır. Moskova, yakın çevresinde yer alan ülkelerde etnik/dinsel kimlik bağlamında ortaya çıkan ve oluşumunda SSCB döneminde çizilen sınırların önemli rol oynadığı “donmuş çatışma bölgeleri”ni, bu ülkelerin dış politika yönelimlerini kendi çıkarları doğrultusunda manipüle edebilmek için kullanmaktadır. Hatta bu stratejinin, Kafkasya, Ukrayna ve Moldova özelinde “kendisi adına” olumlu sonuçlar doğurduğu da ortadadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Avrasyacılık, çok kutupluluk, Etnik çatışma, Kırım, Abhazy, Transdinyester.

SURİYE İÇ SAVAŞI BAĞLAMINDA TÜRKİYE-RUSYA İLİŞKİLERİNDE İŞBİRLİĞİ VE ÇATIŞMA DİNAMİKLERİ Gökhan TELATAR / Abant İzzet Baysal Üniversitesi

ÖZET

Tarih boyunca inişli çıkışlı bir seyir izleyen Türk-Rus ilişkileri, Soğuk Savaş sonrası dönemde bölgesel güvenlikten enerji ve askeri teknolojiye uzanan geniş bir alanda işbirliği zeminine sahip olmuştur. Türkiye'nin bir NATO üyesi olmasından ve ABD ile işbirliği içinde hareket ederek Kafkasya ve Orta Asya'da aktif rol oynamaya çalışmasından kaynaklanan bazı sorunlar Türk-Rus ilişkilerinde zaman zaman gerginliklere yol açsa da, bu dönemde ilişkilerin genel olarak olumlu bir seyir izlediğini söylemek mümkündür. 2011'de başlayan Suriye ayaklanması ise Türkiye-Rusya ilişkilerine yeni bir boyut kazandırmıştır. Dış güçlerin de müdahalesiyle şiddetlenerek bir iç savaşa dönüşen bu süreçte Türkiye'nin ve Rusya'nın farklı saflarda yer almaları nedeniyle iki ülke arasındaki ilişkiler Soğuk Savaş sonrası dönemin en büyük krizini yaşamıştır. Nitekim Moskova'nın Esad rejiminin yanında Ankara'nın da desteklediği muhaliflere karşı askeri operasyonlara başlaması Türkiye ve Rusya'nın dolaylı bir çatışmanın içine girmesi anlamına gelmekteydi. Bu durum da yeni siyasi ve askeri krizlerin yolunu açmıştır. Nitekim Suriye'de operasyonlar yapan Rus savaş uçaklarının Türkiye hava sahasını pek çok kez ihlal etmesi ve nihayetinde Kasım 2015'te Türkiye'nin bir Rus uçağını düşürmesi iki ülkeyi doğrudan bir askeri karşılaşmanın içerisine sokmuştur. Bunun sonucunda Rusya Türkiye'ye diplomatik ve ekonomik yaptırımlar uygulamış, Esad rejimine daha yoğun destek vererek Ankara'nın Suriye'deki hareket alanını daraltmıştır. Bunlardan olumsuz etkilenen Türkiye'nin ilişkilerin düzelmesi için Rusya'nın taleplerini karşılamaya yönelik adımlar atması neticesinde Ağustos 2016'da uçak krizinin neden olduğu kriz son bulmuştur. Bu tarihten itibaren ilişkilerde hızlı bir ivme yaşanmış, bu bağlamda Rusya'nın uyguladığı yaptırımları kaldırması nedeniyle ticaret hacminin yeniden artmış, Türk Akımı Doğalgaz Boru Hattı Projesi anlaşması imzalanarak enerji alanındaki işbirliği daha da güçlenmiştir. İlişlerdeki gelişmenin en dikkat çekici yansıması ise, Suriye iç savaşında karşıt saflarda yer alan Türkiye ve Rusya'nın artık iç savaşın sona ermesi için işbirliğine başlamalarıdır. İki ülkenin işbirliği sayesinde Aralık 2016'da Halep'te ateşkesin sağlanarak sivillerin ve muhaliflerin başarılı bir şekilde tahliye edilmesi, ardından bir genel ateşkes ilan edilmesi, daha sonra da rejim ile silahlı kesimlerin de dahil olduğu muhalif gruplar arasında Astana'da ilki Ocak 2017'de gerçekleştirilen görüşmelerin düzenlenmesi, artık imkansız olarak görülen Suriye iç savaşının çözülmesi için ümitler yaratmış ve Türk-Rus işbirliği bunu sağlayabilecek en olası yol olarak öne çıkmıştır. İşte bu çalışmada Suriye ayaklanması süresince Türkiye-Rusya ilişkileri ve ikili ilişkilerin iç savaşın bugüne kadarki gelişimi ile bundan sonraki geleceği üzerindeki etkileri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Suriye İç Savaşı, Esad Rejimi, Türk-Rus İlişkileri, Uçak Krizi, Astana Süreci.

TÜRK-RUS İLİŞKİLERİ BAĞLAMINDA BEYAZ RUSLAR

Coşkun TOPAL / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Türkiye ve Rusya ilişkileri 15. yüzyıl sonuna kadar giden köklü bir geçmişe sahiptir. 16. yüzyılda Astrahan Hanlığını ilhak ettikten sonra Karadeniz ve Kafkasya'ya yönelen Rusya ile Osmanlı İmparatorluğu arasında bölgede hâkimiyet kurma mücadelesi başlamıştı. İki ülke, 1682 yılından 1918 yılına kadar savaşlar, ittifaklar, yardımlar ve dostlukların yaşandığı yaklaşık 250 yıllık sürecin beşte birini mücadeleyle geçirmişlerdi. I. Dünya Savaşı öncesi Osmanlı Devleti, aynı ittifak sistemi içerisinde yer almak amacıyla Rusya'ya yönelik girişimlerde bulunmuş fakat savaşta iki ülke rakip ittifak grubu içerisinde yer almışlardı. 1914'te başlayan I. Dünya Savaşı, 1917 yılına geldiğinde Rusya'da devrimin kapısını aralamıştı. Rusya, müttefiklerini savaş alanlarında yalnız bırakarak Merkezi Devletlerle 3 Mart 1918 tarihli barış antlaşmasını imzalayarak savaştan çekildi.

Rusya'da Bolşevik ihtilali sonrası büyük değişim yaşanırken, savaşın kaybedilmesinden sonra Mondros Mütarekesi ve Sevr antlaşması sonucunda itilâf devletleri Türkiye'yi parçalamaya, siyasi ve ekonomik bakımdan büyük emperyalist devletlerin egemenliği altına girmeye mahkûm etmişti. İtilâf devletleri, Mondros Mütarekesi sonrası, savaş içerisinde imzaladıkları gizli paylaşım anlaşmalarını gerçekleştirmek için Türkiye'yi işgal etmeye başlamışlardı. I. Dünya Savaşı'nın ardından Türk halkı Mustafa Kemal'in üstün liderliği altında bu kez kendi anayurdunu ve bağımsızlığını kurtarmak kararıyla yeniden silaha sarıldı ve milli mücadeleyi başlattı. Bu süreçte, Bolşeviklerle ilişki kurmak ve onların yardım ve desteğini almak hep ön planda olmuştur. Batılı emperyalist devletlere karşı bir tehdit oluşturan Sovyet Rusya, Anadolu'da milli bağımsızlık mücadelesinin önderleri için yardım alınabilecek tek alternatifti.

Diğer yandan 1920 yılı hem Sovyet Rusya'nın milliyetler politikası açısından hem de Kafkasya'da bağımsızlığını yeni kazanan devletler açısından bir dönüm noktası olmuştur. İç savaşın sona ermesiyle "milletlerin kendi kaderini tayin hakkı", birçok milletten oluşan sosyalist bir toplumda milletler arasında eşitlik ve bir milletin diğer bir millet tarafından sömürülüşüne son verilmesi biçiminde sunulmaya başlanmıştır. Böylece Güney Kafkasya'daki bağımsız devletlerin sovyetleştirilmesi ve yeniden Rusya'nın egemenlik alanına alınması meşruiyet kazanmış oluyordu. Böylece iki ülke yeniden sınır komşusu oluyordu. Bununla birlikte İngiltere ve Fransa iki ülke arasında doğrudan bağlantıyı önlemek için Kırım ve Güney Kafkasya'yı ellerinde bulundurmaya büyük önem veriyorlardı. Kırım'da General Vrangel'i, Güney Kafkasya'da Gürcü Menşevikleri, Ermeni Taşnakları ve Azerbaycan'ı destekliyorlardı. Bu süreçte, yaklaşık birbuçuk milyon Rus, ülkede yaşanan çatışmalardan kaçarak başka ülkelere sığınmıştır. Özellikle İstanbul, Rus göçmenlerin geldiği önemli bir limandı. Bu durum mültecilerin uluslararası düzeyde koruma altına alınması sorununu gündeme getirmiştir. Nitekim mültecilerin kavramsal olarak uluslararası hukuk literatürüne girmesi, I. Dünya Savaşı sonrası süreçte, Milletler Cemiyeti bağlamında 1920'de Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin kurulmasıyla olmuştur. Bu çalışmada Türkiye'nin Kurtuluş Savaşı sürecinde Rusya ile ilişkileri bağlamında İstanbul'da yaşayan Beyaz Rusların durumları ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sovyet Rusya, Türkiye Cumhuriyeti, Beyaz Ruslar, Kurtuluş Savaşı Dönemi.

TÜRKİYE-RUSYA YAKINLAŞMASININ TÜRKİYE MEDYASI BAĞLAMINDA ANALİZİ

Gül SARIKAYA / Giresun Üniversitesi

ÖZET

Rusya ve Türkiye'nin tarih boyunca birçok kez yakınlaştığını ancak sonrasında gelişen olaylar nedeniyle ilişkilerinin tekrar bozulduğu bilinmektedir. 24 Kasım 2015 tarihinde Türkiye hava sahasını ihlal eden Rus uçağının düşürülmesi ile ortaya çıkan kriz Türk-Rus ilişkilerini tüm boyutları ile etkilemiştir. 27 Haziran 2016 günü, yani 15 Temmuz darbe girişiminden önce Cumhurbaşkanı Erdoğan, Putin'den özür dilemiş ve Türkiye-Rusya normalleşme sürecinin ilk adımı bu tarihte atılmıştır. İki ülke liderinin karşılıklı attığı olumlu adımlar sonrası ikili ilişkiler düzelmeye başlamış ve iki ülke tekrar ekonomik işbirliğini arttırmaya yönelik girişimlerde bulunmuştur. Ankara'daki Rus büyükelçisine düzenlenen suikastın ikili ilişkileri daha da bozmasından endişe edilirken Putin ve Erdoğan'ın benzer söylemleriyle sürpriz şekilde iki ülkeyi daha da yakınlaştırdıkları görülmüştür. 2016 Mayıs'ında başlayan normalleşme ve yakınlaşma süreci devam etmektedir. Moskova ve Ankara, Suriye konusunda anlaşmazlıklarını ve farklı yaklaşımlarını göz ardı ederek, Suriye'de işbirliği mekanizması oluşturmaya çalışmaktadır. Algıların yönetilmesi, yönlendirilmesi ve kimi zaman da yeniden inşa edilmesinde siyasal erkler, kamuoyu önderleri ve bu bağlamda da medya önemli rol oynamaktadır. Zira değişen ve gelişen olaylara medyanın verdiği tepki kamuoyunu yönlendirebilme potansiyeline sahiptir. Bu bağlamda Türkiye-Rusya ilişkilerindeki yakınlaşmanın Türk basın yayın kuruluşlarında nasıl ele alındığı, manşetlere nasıl yansdığı, özellikle dış politika yazarlarının gelişmelere dair yaklaşımı bu çalışmada değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk-Rus ilişkileri, Yakınlaşma, Normalleşme, Türkiye Medyası .

15:05 | **PE08: Perşembe/Thursday | PANEL-8: Case Studies**

16:20 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Alper Tolga Bulut**

Russian Cooperation with Iran and Israel and Their Win-Win Game in Syria

Sayyad Sadri Alibabalu / Muhammad Yaseen Naseem

Israeli Politics and its' Historical Impact on Its' Foreign Policy Towards
Palestinians

Muhammad Y. Naseem / Sayyad Sadrialibabalu

The Changing Relationship Between Donald Trump and the Private Sector
Actors in the Framework of the Paris Agreement

Göktuğ Kıprızlı / Arzu Aslantürk

Voting Rights for Legal Aliens: An Emprical Assessment

Alper Tolga Bulut / Emel İlter

RUSSIAN COOPERATION WITH IRAN AND ISRAEL AND THEIR WIN-WIN GAME IN SYRIA

Sayyad SADRIALIBABALU / University of Sakarya

Muhammad Yaseen NASEEM / University of Sakarya

ABSTRACT

Recent Syrian civil war and unconventional medium intensity conflict between antagonistic local, regional and global actors has observed various controversial developments, where Russia and Iran are on the same page with Syrian establishment, but at the same time, Syria and Iran are opponent to Israel with exception of any hard response from their ally Russia towards Israeli interventions in Syria since 2012. Therefore, Iran and Syria are astonishingly observing this status quo of cooperation between Russia and Israel in Syrian conflict. Despite of the fact that Israel is a significant ally of Democratic Western bloc that enjoys the presence of intelligence networks and loyal rebels fighting against Syrian establishment and its allies, Russia has not threatened to Israel as it shares its definite tension with USA and its allies at Syrian front. Subsequently, Israeli attacks on Syrian allies (on Iranian and Hezbollah commanders) near its border (January 2015), has put serious questions regarding terms of engagements and divergence of converging interests of Russia with its allies. Consequently, this mistrust regarding Russian security cooperation with Israel, may lead more divergence in their futuristic targets in Syria. Besides of these controversies, Russia hesitates to declare its policy towards cooperation with Israel and Israeli attacks in Syria. Target study is an independent and academic exercise that has been organized to find answers of mentioned questions through harnessing Game Theory. What kinds of Russian interests are converging with Israel in Syria? Is this a compulsive cooperation between Israel and Russia or Russia is playing a double game with Iran and Syria by permitting Israeli aggression in Syria? To what extent Syria and Iran can bear this kind of Russian disloyalty in the target battlefield? Can it be a Win-Win Game for the target parties of the conflict? Finally, the target study concludes that Russia and Israel have insignificant, but strong security cooperation in Syria. Therefore, they are managing the Middle Eastern security crisis in general and Syrian crisis in particular exclusively in their own interests. Subsequently, the protracted phase of irregular warfare has weakened the parties of the conflict particularly Russian allies Syria and Iran. Resultantly, the regional balance of power is unilaterally in favor of Israel. Therefore, Win-Win Game for all Russian allies is insignificant. Moreover, the logical end of the conflict is unclear to all too.

Keywords: Cooperation, Loyalty, Intervention, Divergence in Convergence.

**ISRAELI POLITICS AND ITS' HISTORICAL IMPACT
ON IT'S FOREIGN POLICY TOWARDS PALESTINIANS**
Muhammad Yaseen NASEEM / University of Sakarya
Sayyad SADRIALIBABALU / University of Sakarya

ABSTRACT

Israel was brought into being in 1948 and its Knesset (Israeli parliament) was established in 1949. It is based on 120 members, which are elected as nation-wide rather than region-wise in Israel. Historically, Israel has been governed by three major political parties, such as; Labour Party, Likud Party and Kadima Party, which had to adjust their position in accordance with continuously fluctuating demographics at home and instant foreign policy developments. Therefore, politics in Israel can be understood in many ways, where it can be easily described firstly as pole-wise, such as; Unipolar Politics (unilateral rule of Ashkenazim dominant secular and socialist Labour Party 1949-1977), Bipolar Politics (Sephardic Jews dominant rightists, religious and capitalist Likud Party competed with Labour Party between 1977-2005) and Multipolar Politics (Kadima Party competed with Labour and Likud parties from 2005 to till date). Secondly, Israeli politics can be understood identity-wise, such as; Leftists (Labour Party, and Meretz Party), Rightists (Likud Party, Jewish Home Party, and Israel Is Our Home Party) and Centrists (Shinui Party, Kadima Party, Yesh Atid Party, and Kulanu Party) are Zionist identity possessing political parties, while Ultra-Orthodox (Shas Party and UTJ Party) and Joint List of Arabs' political parties (Ahmed Tibi, Dov Khenin, Basel Ghattas, Jamal Zahalka and Ayman Oudeh) are non-Zionist identity possessing political parties. These political parties possess diverse world view. Therefore, their foreign policy attitude also leads fluctuations in Israeli foreign policy particularly with Palestinians. Therefore, target academic piece of writing has been organized with an independent vision through reviewing a relevant literature to construct a world view of leading political parties (Labour Party, Likud Party and Kadima Party) of Israel and their impact on Israeli foreign policy towards Palestinians. Target study concludes that legitimacy of Leftist and Centrist political parties of Israel is fragmentally fluctuating in the country. Therefore, their moderate foreign policy of social liberalism and secularism, limitations of Israeli settlements in Gaza Strip and West Bank, and strong voice for establishment of a Palestinian state is dying in the Knesset with the rising legitimacy of hawkish rightist religious political parties particularly Likud Party of Israel.

Keywords: National Politics, Israel, Foreign Policy, Palestinians.

THE CHANGING RELATIONSHIP BETWEEN DONALD TRUMP AND THE PRIVATE SECTOR ACTORS IN THE FRAMEWORK OF THE PARIS AGREEMENT

Göktuğ KIPRIZLI / Karadeniz Technical University

Arzu YILMAZ ASLANTÜRK / Karadeniz Technical University

ABSTRACT

Climate change has emerged as a prominent topic in interstate and intrastate relations. In this regard, the Paris Agreement, which entered into force in November 2016, indicates the urgency to take action on climate change. The Paris Agreement mainly aims to harmonise a global response to the deteriorating effects of climate change. Furthermore, the Agreement pays close attention to the function of sub-national authorities, civil society, and the private sector in reducing emissions, building resilience, and encouraging cooperation. The EU, China, and the US can be considered as the key actors regarding climate change issue. Particularly, the Obama administration prioritised the protection of the environment. However, Donald Trump opposed the commitments of the Obama administration in the scope of the Paris Agreement during his presidential campaign, since he contended that the envisaged actions would have hampered the US economy and enabled other countries to bring economic advantage over the US. Cutting taxes, bringing manufacturing jobs back, imposing tariffs on goods made in China and Mexico, and renegotiating or even withdrawing from NAFTA and Trans-Pacific Partnership were the main campaign promises of Donald Trump in terms of economic issues. Moreover, he has not hesitate to make public that he does not believe in climate change. Therefore, it can be seen that he put a great emphasis on reducing unemployment, restoring and boosting the US economy. After taking the oath of office, Trump continued his initial stance disregarding the environmental problems. His firm policy concerning climate change expressed itself in withdrawing the US from the Paris Agreement. His decision to leave the Agreement revealed the difference of opinion with the US private sector companies which backed the formation of the administration. Thus, high-profile advisers for the Trump administration from the private sector companies submitted their resignations following the G-20 submit. At this point, climate change points out the watershed of the alliance between the Trump administration and his private sector advisers. This study aims to examine the US ratification process for international agreement. It is also intended to reveal the causes of the difference of opinion between Donald Trump and his private sector advisers. It is also analysed why Trump sacrificed his alliance with the private sector actors and why these actors uphold their responsible attitudes towards climate change issue by elaborating this puzzle within the theoretical framework.

Keywords: Climate Change, Trump Administration, the Paris Agreement, Private Sector Companies.

VOTING RIGHTS FOR LEGAL ALIENS: AN EMPRICAL ASSESSMENT**Alper Tolga BULUT / Karadeniz Technical University****Emel ILTER / Karadeniz Technical University****ABSTRACT**

What are the factors that lead states to enfranchise legal immigrants? Although scholars have yet started to examine the roots of the variance between different countries in terms of enfranchising resident aliens , the issue of immigrant voting is hardly a new phenomenon. Until early 20th Century, the criteria for voting rights were gender, race and wealth, not citizenship. In the era of global migration increasing demands force states to consider certain kinds of political participation rights to immigrants. As will be shown later in this paper, there is great variation among states in terms of the alien suffrage policy. Some states allow resident aliens to vote in national elections, some allow participation at local level whereas some states remain reluctant about offering any voting privilege. This paper analyzes the determinants of public attitudes towards the enfranchisement of legal immigrants in Western countries. Using data from Transatlantic Trends Immigration Survey, and utilizing a Social Identity theory of I show that supranational identity has a positive impact on support for enfranchisement of legal immigrants. I also test the theories of contact, symbolic group conflict and information, and show that intimate contact with immigrant groups has a positive effect on the views about immigrant voting rights. The results also indicate that feeling of cultural threat negatively affects the support for alien suffrage at both local and national level.

Keywords: Suffrage, Legal Aliens, Voting, Europe.

09:00 | **FR01: Cuma/Friday | PANEL-9: Türk Dış Politikası**
10:15 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Vahit Güntay**

Türkiye İkinci Dünya Savaşı'nda Savaş Dışı Kalmayı Nasıl Başardı?

Taylan Seyirci

Küreselleşme-Bölgeselleşme İlişkisi Bağlamında Bir Hegemonya İnşası
Denemesi: Atatürk Dönemi Türk Dış Politikası

Doğacan Başaran

Türkiye ve İran: Dost Gibi Görünen Düşmandan Bölgesel Ortak Çıkar Mı?

Fatih Şemsettin Işık

Türkiye'nin Yükselen Güçler Arasındaki Konumu: Karşılaştırmalı Bir Analiz

Hülya Kınık

TÜRKİYE İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NDA SAVAŞ DIŞI KALMAYI NASIL BAŞARDI?

Taylan SEYİRCİ / Akdeniz Üniversitesi

ÖZET

Atatürk'ün ölümünden sonra Türkiye'nin yönetimini ikinci önemli kurucu atası İnönü ele aldı. İnönü yönetiminin İkinci Dünya Savaşı boyunca dış politikadaki başlıca amacı ülkenin savaştan uzak kalmasını sağlamak oldu. Bu nedenle maceralardan uzak duran, tek bir tarafa baştan bağlanmaktan kaçınan, güç dengesini gözetten bir dış politika sürdürüldü. Yine de İnönü yönetimi kendi kapasitesi ve olanaklarıyla, sınırlarını ve toprak bütünlüğünü koruyamayacağını bilincindeydi. Bu nedenle büyük güçler arası güç dengesini gözeterek savaşan taraflarla farklı anlaşma ve işbirliği yolları aradı. İnönü yönetimi savaşın olağanüstü ortamında büyük güçler arasında ortaya çıkan çelişkileri ve dengeleri ulusal çıkarları için ustaca kullandı. "Orta Büyüklükte Devlet" olarak Türkiye, jeopolitik konumunu en iyi şekilde kullanarak savaşan güçlerin savaşa katılması yönündeki baskılarına karşı koyabildi, baskının arttığı dönemlerde de savaşa girmeyi vaatsetse de ağır şartlar ileri sürerek zaman kazandı ve savaşın kendisinin katılmasına gerek kalmayacak bir seyre girmesini bekledi. Ayrıca Türkiye kendi yanında savaşa girmesi konusunda baskı yapan devletleri Türkiye'nin savaşa girmemesi konusunda da ikna etmeyi başardı. Savaşın gidişatının çok sık ve keskin biçimde değişikliklere uğraması ise Türkiye'yi zora soktu, bu da farklı talep ve sorunlara çözüm bulunmasını gerektirdi. Türk devlet adamları, devletin savaşı sürdürebilecek askeri ve ekonomik hazırlığının olmadığını bildikleri için baskılar karşısında İngiltere'ye karşı Sovyet tehdidini, Almanya'ya karşı İngiltere ile yaptığı ittifak anlaşmasını, Sovyetlere karşı da İngiltere ve Amerika'yı öne sürerek istedikleri meseleleri meşruiyet çerçevesinde ele alıp reddediyorlardı. Türkiye savaşın gidişatına göre de politikasını değiştirdi. Fakat bu politika değişiklikleri savaş sonrasında Türkiye'nin Batı ittifakı içinde uzun süre yalnız kalmasına neden oldu. İnönü yönetimi Türkiye'nin uzun vadede güvenliğini sağlayabileceğine inandığı Batılı müttefiklerine ülkenin egemenliğinden ödün vermeden mümkün olduğunca yakın durdu ama bunu da savaş boyunca SSCB'yi karşılarına almadan yapmaya çalıştı. Savaş boyunca Türk Dış Politikası'nın temel hedefi Sovyet karşıtı gözükmekten Türkiye'nin güvenliği sağlayacak Müttefik garantilerini sağlamak oldu. Diğer taraftan Türkiye, Almanya'nın kesin yenilgisinden sonraki dönemde Sovyet tehdidinden çekindiği için Müttefiklerin baskısına rağmen savaşa girmede ve bu da müttefiklerle arasında güven bunalımına neden oldu. Kısacası Türkiye İkinci Dünya Savaşı sırasında siyasi, askeri ve iktisadi gücünün ötesinde bir diplomasi başarısı sağlayarak savaşın dışında kalmayı başardı. Dönemin Türk Dışişleri Bakanları'ndan Menemencioğlu bu stratejiyi kısaca "aktif tarafsızlık" olarak adlandırmaktaydı. Çalışmamızda İkinci Dünya Savaşı'ndaki Türk Dış Politikası üzerine son yirmi yılda literatüre eklenen çalışmalar da göz önüne alınarak İnönü yönetimindeki Türkiye'nin, savaşın dışında kalmak için izlediği dış politika stratejilerine ışık tutulmayı çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Dış Politikası, İkinci Dünya Savaşı, Aktif Tarafsızlık, İsmet İnönü, Orta Büyüklükte Devlet.

KÜRESELLEŞME–BÖLGESELLEŞME İLİŞKİSİ BAĞLAMINDA BİR HEGEMONYA İNŞASI DENEMESİ: ATATÜRK DÖNEMİ TÜRK DIŞ POLİTİKASI

Doğacan BAŞARAN / Giresun Üniversitesi

Özet

Atatürk dönemi Türk Dış Politikası, Türkiye'nin ve komşularının egemen politik varlığını sürdürebilmesi amacıyla, batılı emperyalist devletleri bölge sorunlarından uzak tutma hassasiyeti çerçevesinde şekillenmiştir. Bu amaç doğrultusunda Türkiye, batıda Balkan Antantı ve doğuda Sadabat Paktı gibi, bölge devletlerini bir araya getiren ittifaklara öncülük etmiştir. Sadabat Paktı ve Balkan Antantı ile başlayan ve emperyalistleri bölge sorunlarından uzak tutma hassasiyeti çerçevesinde şekillenen politika, “Yurtta Barış, Cihanda Barış” söylemine dayanan barışçıl dış politika imajının da etkisiyle, Türkiye'nin hem Balkanlar'da, hem de Ortadoğu'da bölgesel hegemonik aktör olarak öne çıkmasını da sağlamıştır. Ayrıca gerek Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın emperyalist batılı devletlerin kaybettiği ilk ulusal kurtuluş mücadelesi olması, gerekse batıcılık yapmadan ve sömürgeleşmeden batılılaşan Türk modernleşmesinin yarattığı etki, Türkiye'nin bölgesel hegemonya inşası denemesinin küresel bir karşılık görmesine sebep olmuştur. Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı takip eden yıllar, Atatürk'ün “mazlum milletler” olarak ifade ettiği coğrafyanın bağımsızlık mücadelelerine tanıklık etmiştir. Bu anlamda Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı, “Üçüncü Dünyacılık” olarak literatüre geçen ideolojik yönelimin de işaret fişeği olma özelliğini barındırmaktadır. Bu çalışmada da Atatürk dönemi Türk Dış Politikası, klasik bir tarih okumasının ötesine taşınarak, Atatürkçü yönelimlerin gördüğü bölgesel ve küresel karşılık bağlamında kuramsal bir çerçevede ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atatürkçülük, Hegemonya, Küreselleşme, Emperyalizm, Barış.

TÜRKİYE VE İRAN: DOST GİBİ GÖRÜNEN DÜŞMANDAN BÖLGESEL ORTAK ÇIKAR MI? Fatih Şemsettin IŞIK / İstanbul Şehir Üniversitesi

ÖZET

Suriye İç Savaşıyla başlayan süreç sonrası Türkiye ve İran arasındaki ikili ilişkiler, gerek devlet kimlikleri açısından örtüşen hususlar gerekse uzun süredir korunan bir sınır hattının getirisi olarak sürdürülen iyi ekonomik ilişkilerin üzerinde konumlanan bir gerilim hattına sahip olmuştur. Savaşı sona erdirecek girişimlerle birlikte bu gerilim hattındaki tansiyon düşmüş, iki ülke arasında işbirliği yapılabilecek bazı alanlar gün yüzüne çıkmıştır. İki ülkenin, bölgenin dışardan dizaynına karşı çıktığı da düşünülürse, bu ortak noktayla beraber Katar gibi bazı bölgesel aktörlerin katılımı dahilinde bir bölgesel koalisyon çabasına girip girmeyeceği sorunsalı ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye ve İran'ın ikili ilişkilerde sahip oldukları engin birikime ve Arap Baharı sonrası ortaya çıkan konjonktürdeki potansiyele rağmen neden bu bölgesel koalisyon çabasının akim kalacağı konusu incelenecektir. Bu sebepler şunlardır: İran'ın bölgedeki dış politika vizyonunu normatif bir çizgiye indirgeyen tavizsiz tavrı, Türkiye'nin ve İran'ın bölgedeki İslami hareketlere yönelik verdikleri destekte takındıkları farklı tutumlar ve bölgede güç sahibi olabilmek adına yürüttükleri politikalarda sahip oldukları "güvenlik" algısındaki farklılıklar.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, İran, Güvenlik, Bölge Siyaseti, Çıkar.

TÜRKİYE’NİN YÜKSELEN GÜÇLER ARASINDAKİ KONUMU: KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ Hülya KINIK / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Günümüz uluslararası siyasetinin en büyük tartışma konularından biri Amerikan hegemonyasının 20.yüzyılın son çeyreğinden itibaren zayıfladığı ve ABD merkezli bir sistemden çok kutuplu bir dünya düzenine doğru bir dönüşümün yaşandığı olgusudur. Uluslararası sistemin evrim süreci göz önüne alındığında, bu süreçle paralel olarak günümüzde yeni bir çeşit sınıflandırmanın ortaya çıktığı görülmektedir. Bu yeni sınıflandırma kapsamında en çok bilinenler BRICS ve MINT olmak üzere MIST, PINE, MIKT gibi birçok kısaltma üretilmiş durumdadır. Servet ve güç Kuzey’in yerleşik güçlerinden, Güney’in yükselen güçlerine doğru yer değiştiren, 21.yüzyılın yükselen ülkeleri arasında gösterilen Türkiye, son yıllarda kaydettiği büyüme rakamları, bulunduğu coğrafyada lider ülke olma potansiyelini barındırması, dünyanın en gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerini bir araya getiren önemli küresel platformlarda yer alması ve uyguladığı kamu diplomasisi ve geliştirdiği dış politika stratejileri ile hem bölgesel hem de küresel bağlamda önemli bir aktör olarak değerlendirilmektedir. Çalışmada, Türkiye yükselen bir güç müdür? Eğer yükselen bir güç ise, uluslararası sisteme entegre olmak için hangi politikaları geliştirmektedir? Uluslararası sistemle çatıştığı durumlar mevcut mudur? gibi sorulara yanıtlar aranacak ve Türkiye’nin yükselen güçler olarak tabir edilen ülkeler arasındaki konumu karşılaştırmalı olarak ortaya konmaya çalışılacaktır. Çalışmada ilk olarak, konu bütünlüğünün sağlanması ve yukarıda bahsi geçen tezleri anlaşılır bir çerçevede sunmak adına, yükselen güçler kavramı ele alınarak yükselen güç olarak nitelendirilebilmek için gerekli kriterlerin neler olabileceğine dair daha somut maddeler ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Sistem, Entegrasyon, Yükselen Güçler, Türkiye, BRICS, MINT.

09:00 | **FR02: Cuma/Friday | PANEL-10: Bölge Çalışmaları**

10:15 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Süleyman Erkan**

Sovyetler Birliği Sonrası Orta Asya'da Kültür ve Kimlik

Hüseyin Sadoğlu

Müslüman Kardeşler Hareketi'nin Arap Baharı Sonrası Muhalefet Stratejileri

Abdulgani Bozkurt

Güney Doğu Asya'da Bölgesel Güçler Kısacasında Myanmar (1948-2007)

Soner Hamzaçebi

Afrika Birliği ve Arap Baharı: Anayasal Olmayan Yollardan Hükümet

Değişikliği Sorunu

Müge Dalar

Askeri Güç Kullanımının Yasaklanması ve Devletin Egemenliği İlkesi

Bağlamında Rusya'nın Kırım'ı İlhakı

Harun Koçak

SOVYETLER BİRLİĞİ SONRASI ORTA ASYA'DA KÜLTÜR VE KİMLİK Hüseyin SADOĞLU / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Antropolojik ve tarihsel araştırmaların çoğu Orta Asya'yı Türklerin ata vatanı olarak göstermektedir. Öyle ki, hem Ortaçağ'da, hem de modern Sovyet döneminde bile bölgenin resmî adı Türkistan, yani "Türklerin vatanı" şeklindedir. Günümüzde Özbekistan, Kırgızistan, Kazakistan, Türkmenistan ve Tacikistan devletleriyle temsil edilen Orta Asya bölgesi, Tacikistan dışında ağırlıklı olarak Türkî (Türk dilli) topluluklardan oluşmaktadır. Bölge, tarihsel olarak Büyük Hun İmparatorluğu, Moğol İmparatorluğu ve Timur İmparatorluğu gibi neredeyse bütününü içine alacak geniş siyasal yapılara ev sahipliği yaptığı gibi, yakın dönemin Hanlıkları gibi kabile konfederasyonlarına da bölünmüştür. 8. yüzyıla kadar Orta Asya'da pagan bir göçebe kültürü hakim iken, bu tarihten itibaren bir inanç sistemi olarak İslam, kültürü ve kimliği şekillendiren temel parametre olarak öne çıktı. Orta Asya'nın görelî yerleşik topluluklarının yaşadığı Semerkant, Buhara ve Harezmi gibi kentleri İslam uygarlığının Ortaçağ'daki önemli merkezleri haline geldiler. Bölgede yaşayan Türk dilli-Müslüman topluluklar bu süreçte bir yandan Arap, diğer yandan Fars kültürünün etkisine açık hale geldiler. Günümüzün Orta Asya kültürünü anlamak için Arap ve Fars etkisine coğrafi yakınlığı nedeniyle Çin'i ve siyasal bağlantısı nedeniyle Rusya'yı da eklemek gerekir. Bu çalışma, günümüz Orta Asya topluluklarının gündelik yaşamlarına yön veren ve hayat felsefesini şekillendiren temel kültürel kalıpların köklerini, zaman içinde nasıl değiştiğini ve yeniden oluştuğunu tarihsel bir perspektifle analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Orta Asya, Kültür, Siyasal Kimlik, İslam, Sovyet Dönemi.

MÜSLÜMAN KARDEŞLER HAREKETİ'NİN ARAP BAHARI SONRASI MUHALEFET STRATEJİLERİ Abdulgani BOZKURT / Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Arap Baharı tecrübesinin yaşandığı ülkelerde hükümet-muhalefet ilişkileri yeniden tanımlanmış, muhalif seslerin bir ürünü olarak ortaya çıkan bu süreç, sonrasında yine muhalif seslerin bastırıldığı bir siyasi iklim doğurmuştur. Bu siyasi iklim içerisinde, bölge genelinde sesleri bastırılan birçok muhalif hareket, varlıklarını sürdürebilmenin yolunu farklı stratejiler geliştirmekte bulmuştur. Bu muhalif hareketlerin öncülerinden, mezkûr sürecin öncesinde de bulunduğu ülkelerde uzun yıllar legal ve/veya illegal İslami muhalefet yapmış ve yöntemleri diğer ülkelerde de yaygın olarak benimsenmiş olan Müslüman Kardeşler Hareketi de hem Arap Baharı sürecinde hem de Arap Baharı sonrası oluşan bu yeni siyasi iklimde farklı stratejiler geliştirmek durumunda kalmıştır. Bu farklılık, strateji değişikliklerinin sadece, diğer birçok muhalif harekette de olduğu gibi, hükümet-rejim ilişkilerini kapsamı değil hareket içerisinde de vücuda gelmiş olması bakımından önem arz etmektedir. Çünkü çıkış noktası ve dayandığı kaynak itibarıyla aynı düşünce yapısına ve reflekslere sahip olmaları beklenen Müslüman Kardeşler hareketinin, farklı ülkelerde birbirinden çok farklı ve hatta neredeyse birbirine zıt şekilde nitelendirilebilecek strateji geliştirdiği görülmektedir. Bu tespitten hareketle çalışma, Müslüman Kardeşler hareketi örnek incelemesiyle ilgili strateji farklılaşmalarının hangi zeminde oluştuğunu izah etmeye çalışacaktır. Bu bildiri, Ortadoğu'da İslami muhalefet üzerine sürdürülen bir projenin öncül çıktılarını sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ortadoğu, Rejim İdamesi, Muhalefet, Çatışma, Uzlaşma.

GÜNEY DOĞU ASYA'DA BÖLGESEL GÜÇLER KISKACINDA MYANMAR (1948-2007) **Soner HAMZAÇEBİ / Karadeniz Teknik Üniversitesi**

ÖZET

Günümüzün hızla küreselleşen uluslararası ilişkiler sistemi içerisinde sayıları giderek azalan kapalı (sosyalist) devletler mevcuttur. Çalışmanın ilgi alanı olan Asya uluslararası politikası gündeme geldiğinde kapalı rejimler deyince akla ilk gelen başlıca iki örnek vardır; Kuzey Kore ve Myanmar. Bu devletlerin yakın tarihleri ve çağdaş konumları incelendiğinde büyük devletlerin bu ülkeler üzerinde yoğun bir şekilde nüfuz kurma politikası izledikleri görülür. Myanmar'da neredeyse tarihinin ilk dönemlerinden başlayarak günümüze kadar sürekli olarak büyük devletlerin rekabetine tanık olagelmıştır. Tarihsel sürecin değişen koşulları içinde sahip olduğu tarımsal potansiyeli, doğal kaynakları ve stratejik konumundan kaynaklanan önemi nedeniyle soğuk savaş dönemi ve sonrası Myanmar, sürekli olarak büyük devlet rekabetinin (sürtüşmesinin/nüfuz kurma çabasının) adeta merkezi olmuştur. Bu çerçevede makalenin temel varsayımı, 4 Ocak 1948'de İngiltere'den bağımsızlığını kazanmasıyla yeni bir siyasi sürece giren Myanmar'ın siyasi, iktisadi ve askeri bakımdan güçsüz olmasından yararlanan büyük güçlerin Myanmar iç ve dış politikasına nasıl bir etki yaptığıdır. Böylece çalışmasının sonuç kısmında Myanmar'ın Güneydoğu Asya bölgesinde bölgesel güçler kiskacında olmasının nedenleri açıklanarak önemine değinilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Myanmar, Güney Doğu Asya, Güç Dengesi, Büyük Güçler

**AFRİKA BİRLİĞİ VE ARAP BAHARI:
ANAYASAL OLMAYAN YOLLARDAN HÜKÜMET DEĞİŞİKLİĞİ SORUNU**
Müge DALAR / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

ÖZET

2011 yılında Afrika'nın kuzey kıyılarında başlayan halk ayaklanmaları, Tunus ve Mısır'da liderlerin devrilmesiyle, Libya'da ise daha kanlı çatışmalarla sona erdi. Bu halk ayaklanmaları, uluslararası toplum için olduğu kadar, kıta genelinde bütünleşmenin sağlanmasını, barış ve güvenliğin korunmasını, demokrasi ve insan haklarının desteklenmesini kendine misyon edinmiş kıtasal örgüt Afrika Birliği için de beklenmedikti. Birlik, normatif çerçevesi uyarınca bu beklenmedik gelişmeler karşısında sessiz kalmamaya ve aktif bir rol oynamaya çalıştı. Afrika Birliği, bu ayaklanmalar karşısındaki konumunu belirlerken, temelde anayasal olmayan yollardan hükümet değişikliklerinin önlenmesi için oluşturmaya çalıştığı normatif çerçeveye dayandı. 2001 yılında öncülü Afrika Birliği Örgütü'nün yerini alan Afrika Birliği, adı anti-demokratik yönetimler, askeri darbeler, hileli seçimler, iç savaşlar ve ağır insan hakları ihlalleri ile anılan kıtada, demokratik olmayan yollardan hükümet değişikliklerinin önünün alınabilmesi için bir normatif çerçeve oluşturmak için önemli aşamalar kaydetti. Arap Baharı süreci, Afrika Birliği'nin bu çerçevesinin etkinliğinin sınırlarını göstermek açısından önemliydi. Bu çalışmanın temel amacı, Afrika Birliği'nin Tunus, Mısır ve Libya ayaklanmaları karşısında izlediği politikaları, belirlediği normatif çerçeve ve "Afrika sorunlarına Afrika çözümleri (African solutions to African problems)" mottosu bağlamında değerlendirmektir. Bu amaç için, öncelikle Afrika Birliği'nin anayasal olmayan yollardan hükümet değişikliklerine dair normatif çerçevesi incelenecektir. Ardından Birlik'in Tunus, Mısır ve Libya ayaklanmaları konusunda attığı adımlar ele alınacak ve bu sayede normatif çerçevenin etkinliği tartışılacaktır. Çalışmanın temel argümanı, oldukça cesur ve yenilikçi olduğu teslim edilen normatif çerçevede, özellikle anayasal olmayan yollardan hükümet değişikliği tanımında eksikliklerin olduğu ve Kuzey Afrika'da yaşanan söz konusu halk ayaklanmaları gibi, bu beklenmedik gelişmelere yanıt vermekte yetersiz olduğudur.

Anahtar Kelimeler: Afrika Birliği, Arap Baharı, Halk Ayaklanması, Anayasal Olmayan Yollardan Hükümet Değişikliği, Lomé Deklarasyonu.

ASKERİ GÜÇ KULLANIMININ YASAKLANMASI VE DEVLETİN EGEMENLİĞİ İLKESİ BAĞLAMINDA RUSYA’NIN KIRIM’I İLHAKI

Harun KOÇAK / Kastamonu Üniversitesi

ÖZET

Uluslararası hukuktaki en tartışmalı konulardan ikisi egemenlik ve askeri müdahale konularıdır. Teorik olarak zaman zaman diğer ilkelerle ve normlarla çatışan bu iki kavramın somut olaylara uygulanması da bir o kadar zordur. Uluslararası hukuk metinlerindeki bağlayıcılık sorunu, kavramların tam olarak ifade edilememesi ve sınırların yeterince keskin bir biçimde çizilmemesi tartışmaları da beraberinde getirmiş ve benzer konularda farklı görüşlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu konulardan biri de son yıllarda gerçekleşen Kırım’ın Rusya tarafından ilhaki sorunudur. İşleyişi ve sonuçları bakımından pek çok tartışmaya neden olan bu olay, uluslararası hukuk ekseninde de bir hukuki-hukuk dışı tartışmasına zemin hazırlamıştır. 1991 yılında yapılan referandum sonucu özerk bir statü kazanan Kırım bölgesi, 2014 yılında büyük bir krize konu olarak nüfusunun büyük bölümünü oluşturan Ruslar tarafından büyük çaplı silahlı gösterilere ev sahipliği yapmış ve bu gösteriler sonucunda yapılan referandum ile birlikte Rusya’ya bağlanmıştır. Bu süreçte birçok farklı kesim bunu Rusya’nın uluslararası hukuk kurallarını ihmal ettiği yönünde değerlendirirse de gerekli mekanizmalar devreye sokulamamış ve olaylar Rusya lehine sonuçlanmıştır. Devletlerin egemenliğine saygı gösterilmesi ve toprak bütünlüklerinin bölünmezliğine yönelik gerçekleşen ihlaller uluslararası hukuk normlarınca yasaklanıp, bunlara uyulması gerektiği birçok farklı kaynakta açıkça belirtilmiş olmasına rağmen, self-determinasyon hakkının kullanılması şeklinde karşımıza çıkan Kırım meselesi, dünya gündemini de uzun süre meşgul etmiş ve çeşitli tartışmaları da beraberinde getirmiştir. Kırım Ruslarının ayaklanması ve merkezi yönetime karşı gerçekleştirdikleri silahlı eylemlerin self-determinasyon hakkı çerçevesinde değerlendirilmesi, Ukrayna hükümetinin toprak bütünlüğünün Rusya tarafından ihlal edildiğine dair iddiaları, Rusya’nın Kırımlı milislere yaptığı silah ve para yardımlarının hukuki durumu gibi sorunlar konuşulmaya başlanmış ve çeşitli yaklaşımlar sergilenmiştir. Bu çalışmada olaya taraf olan Rusya, Kırım ve Ukrayna açısından olayın değerlendirmesi yapılacak ve temel uluslararası hukuk kaynaklarından faydalanılarak tarafların iddiaları analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Hukuk, Egemenlik, Self-determinasyon, Güç Kullanımı, Kırım.

09:00 | **FR03: Cuma/Friday | PANEL-11: Democracy, IR and Turkey**
10:15 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Rahman Dağ**

Rise of Majoritarian Democracy and Changing Dynamics in International Relations

Rahman Dağ

What Civil Societal Organizations Stand For: The Case of “Oy Ve Ötesi” Platform in Turkey

Özge Öz Döm / Sezin Şentürk

Who Trusts? The Foundations of Social Trust in Turkey

Alper Tolga Bulut

RISE OF MAJORITARIAN DEMOCRACY AND CHANGING DYNAMICS IN INTERNATIONAL RELATIONS

Rahman DAĞ / Adıyaman University

ABSTRACT

History of politics has been filled with the people resisting towards absolute leaders, regardless of religious or royalty. This process has been taken under scrutinize through democracy theories. In this part of the paper, it will be argued that majoritarian democracy in oppose to the liberal democracy reclaiming its power. Trumps presidency, brexit referendum, rise of nationalist right parties in France, Holland, and Turkey are utilized as case studies to substantiate the argument. One of the significant international theories, Liberalism suggests that liberal democracies do not fight each other, as their internal characteristic would not let them to. The question should be asked then, if the liberal democracies are turning into majoritarian democracies, are they becoming more inclined to fight? Answer of this question cannot be that they would fight each other but as this paper will argue, the identities of states experiencing majoritarian tendencies are in parallel changing the policy approaches of those states. Recent deterioration in relations between Turkey and the EU member states might reflect this changes. That is why in the second part of the paper, from the constructivist theory perspective, it will claim that majoritarian tendencies in national level are rendering foreign policies less accommodative comparing to liberal democracies.

Keywords: Majoritarian/Liberal Democracies, Liberalism, Constructivism, Turkey, the EU.

**WHAT CIVIL SOCIETAL ORGANIZATIONS STAND FOR:
THE CASE OF “OY VE ÖTESİ” PLATFORM IN TURKEY****Özge Öz DÖM / Yıldırım Beyazıt University****Sezin ŞENTÜRK / Middle East Technical University****ABSTRACT**

As discussed in the literature, civil society organizations play a role over the society and their reaction about the recent conditions within different channels independently from the state intervention promotes the importance of public opinion, free will, and pluralist democracy. They may be given different names and serve for different interests, but at the end, participants want to give a voice to some issue that would be pointed out for many different reasons. To examining the reasons behind the establishment of civil society, this study focusses firstly on the theoretical framework to clarify its ground in a conceptual way. Therefore, there are six major concepts namely civil society, civil initiative, civil disobedience, social movement, new social movement, and contentious politicsthat we should look at closer to evaluate the current movements in all over the world. Then, the study will focus on the Vote and Beyond (Oy ve Ötesi) Platform in Turkey to provide a concrete example to such organizations. In this study, an e-interview method is chosen to gather information from 30 (thirty) Vote and Beyond volunteers from Istanbul and Ankara. It is an internet based qualitative research method in order to protect the anonymity of the participants safely. The conducted interview can be regarded as qualitative interview formulated as an open-ended questions. In this paper, it is aimed to understand the areas of power struggle by taking into account the social construction of the new boundaries between public, private and political domains of action. And, the main argument would be that where there is a lack of space for citizens to participate in politics in a conventional way, the civic organizations' provide them to chance for their voice to be heard; and it is crucial to see the six major concepts defining such organizations are not mutually exclusive but they stand by each other.

Keywords: Oy ve Ötesi, Civil Society, New Social Movements, Democracy, Political Participation.

WHO TRUSTS? THE FOUNDATIONS OF SOCIAL TRUST IN TURKEY

Alper Tolga BULUT / Karadeniz Technical University

ABSTRACT

Social trust is considered as a major component of current conceptions of social capital, and it is widely accepted that it plays a significant role in providing the social context for the emergence and the maintenance of stable and liberal democratic polities as well as effective economies (Letki&Evans, 2005:515). Scholars from different fields of social science like political science, history, economics, anthropology, psychology and sociology show an increasing interest in social trust. That is plausible because trust is considered to have important effects on democratic stability, economic development, social integration as well as life satisfaction. It is also considered to help the creation of societal ties which is crucial for sound democracy (Almond& Verba, 1965; Putnam, 1993; Fukuyama, 1995). In this regard social trust is considered as the core component of social capital (Putnam, 1993: 170). Trust enables people to maintain peaceful and stable social relations which constitute the basis for collective behavior and productive cooperation and helps to convert the Hobbesian state of nature to a more peaceful and cooperative relationship (Newton, 2001:202). This article aims to analyze the origins of social trust in Turkey. After a brief literature review on the relationship between social trust and democracy I present the current picture of social and political trust in Turkey using data from the last wave of World Values Survey and test five main theories identified by Delhey and Newton. The results show that individual theories are better predictors of social trust in Turkey whereas only community theory of social explanations showed significant results.

Keywords: Immigration, EU, Integration, Cultural theories.

09:00 | **FR04: Cuma/Friday | PANEL-12: Middle Eastern Studies**

10:15 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Murat Ülgül**

2011 Yemen Crisis

Nur Seda Temur

After The Deal: New Middle East, New Balance of Power

Hakan Mehmetçik

Ideological Clash Between Zionists And Non-Zionist Jews

Aydzhan Y. Peneva / Muhammad Y. Naseem

The Isolation Policy of Gulf Countries Over Qatar:

A Legal Requisite or A Political Hypocrisy?

Sezai Çağlayan / Muharrem Doğan

The Failure of the United Nations Security Council: Syrian Case

Çağlar Kaya

2011 YEMEN CRISIS**Nur Seda TEMUR / Kastamonu University****ABSTRACT**

The aim of this paper is to analyze the 2011 Yemen Crisis. The roots of the Yemen crisis go back to 1990s where the unification of two Yemens as Republic of Yemen under the presidency of Ali Abdullah Saleh under the coalition government occurred. Until today, the crisis has not been solved and the conflict resolution attempts did not function. Therefore, this paper will support the idea that the Yemen Crisis has its deep causes and it is difficult to solve the crisis in a short period of time. Methodologically, this research paper is thematic, not theoretical. Therefore, the purpose of this paper is to explain and analyze the 2011 Yemen Crisis from different areas. This analysis paper will explain Yemen's geographical position, the background of the conflict, the reasons behind the conflict and the intervention attempts with theoretical explanations. This paper will first explain the Yemen's geographical position then will give brief history of the Yemen Crisis. After this, the conflict map will be given in order to explain the actors in the conflict and their relations between each other. The actors involved in 2011 Yemen Crisis were al-Qaeda, Ali Abdullah Saleh, Houthis, Hadi as Yemeni Government, ISIS, Saudi Arabia, US, UN and Iran. Then the context of the crisis will be discussed with the main problems behind the conflict. The main problems were the communal subversion of the society in terms of sects, religion and ideology, the military spending, low level of education, the involvement of foreign states, poverty and terrorism. After these analysis two different theoretical approaches which are Relative Deprivation Theory and Community Relations Theory, will be discussed in order to attribute the reasons of the conflict on theoretical explanations. In addition to these intervention attempts, which are Yemen National Dialogue Conference and Dialogue, to the 2011 Yemen Crisis will be discussed. As a last point, some recommendations will be given as a solution to the crisis. Ultimately, this study will discuss the issue of 2011 Yemen Crisis in a detailed way.

Keywords: Yemen Crisis, Houthis, Terrorism, Relative Deprivation Theory, Community Relations Theory.

AFTER THE DEAL: NEW MIDDLE EAST, NEW BALANCE OF POWER**Hakan MEHMETCİK / Marmara University****ABSTRACT**

One of the current in the Middle East is almost daily change in maps and alliances. It is cacophony if not a morphing morass. Yet, if you look at the strategic level, there are two fundamental changes in the balance of power relations. First is the US's diminishing will and capacity in determining regional occurrences vis-à-vis rising regional powers' will and influences. Second one is Iran's indispensable rise in influencing the course of the regional occurrences and other actors' changing policy patterns vis-à-vis Iran's rise and diminishing American role. This article aims at exploring the traits of the emerging regional balance of power in the current Middle East through these two systemic changes.

Keywords: Balance of Power, Middle East Regional Order, the US in Middle East, The Nuclear Deal with Iran.

IDEOLOGICAL CLASH BETWEEN ZIONISTS AND NON-ZIONIST JEWS**Aydzhan Yordanova PENEVA / University of Sakarya****Muhammad Yaseen NASEEM / University of Sakarya****ABSTRACT**

Jewish religion is an extension of Prophet Abraham's religion like Christianity and Islam, while Zionism is a political concept of non-religious Jews (mostly Ashkenazic Jews of Europe), who found their racist nationalist ideology for return to Palestine and claim it as their own. It is significant that followers of Judaism, Christianity and Islam consider Palestine as Holy Land as their own. Therefore, they share their historical struggle to capture and rule the territory. Subsequently, Crusade wars were fought as manifestation of this struggle. Somehow, the Judo-Christian Civilization made possible it for Jews to return to Holy Land and claim it as their own. It is significant that all Jews did not participate in Zionists' movement. Therefore, those Jews are known as non-Zionist Jews. They are constantly protesting against Zionists and Israelis that Zionist's project is not compatible with Torah. As the chief Rabbi of Palestine submitted his protest in United Nations in 1947, which claimed that Zionists are just using the identity of Jews, theology of Judaism, and Jewish eschatology to establish the state of Israel and rule the territory of Palestine. Hence, the protest and concerns of non-Zionist Jews have never been considered at any level in the world. Therefore, a very protracted ideological clash exists between the target groups. These non-Zionist Jews live in Israel, but mostly out of it. They not only protest against Zionists and the state of Israel, but they stand with Palestinians and raise their voice for fair treatment of Palestinians at Palestine. Target independent and academic exercise has been organized to describe the nature and basis of tension between Zionists and non-Zionist Jews through reviewing a relevant literature on the target subject. It also answers a very discriminatory attitude of Zionists and the international community towards the basis of stance of non-Zionist Jews against Zionists and the state of Israel.

Keywords: Jews, Ideology, Zionists, Non-Zionists, Holy Land.

**THE ISOLATION POLICY OF GULF COUNTRIES OVER QATAR:
A LEGAL REQUISITE OR A POLITICAL HYPOCRISY?****Sezai ÇAĞLAYAN / Ondokuz Mayıs University****Muharrem DOĞAN / Recep Tayyip Erdogan University****ABSTRACT**

Qatar, one of key actors in the Gulf with rich oil resources, has been subjected to diplomatic and economic blockades by some Gulf and Asian countries since the very beginning of June 2017. Saudi Arabia, United Arab Emirates (UAE) and other states imposing economic embargos against Qatar allege that Qatar has given support to terrorist organisations such as Hezbollah, ISIS, El-Qaida, Ikhvan and developed relationships with Iran. There are more than a couple of issues for the said blockades in relation to international law. Announcing persona non grata of Qatari diplomats, imposing economic embargos without the UN Security Council permission, completing list of 13 demands on Qatar including shutting down Al-Jazeera, terminating the Turkish military presence in Qatar are all controversial matters according to international law. Although these blockades have been of interest in the context of regional affairs and security, an extensive assessment of the debate in terms of international law has not been in question yet. These aforesaid acts of Gulf countries that we here call as “violations” can be handled under different headings of international law. The prohibition of use of force, diplomatic relations and freedom of expression are, for example, ones of those headings. The paper thus aims to show that the blockades on Qatar are products of political interests rather than legal requisites.

Keywords: Qatar, Gulf, Blockades, International Law, Violations.

THE FAILURE OF THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL: SYRIAN EXAMPLE**Yasin Çağlar KAYA / Karadeniz Technical University****ABSTRACT**

The United Nations Security Council is the only body of the United Nations having the authority to issue resolutions binding all member states. The permanent members of the UNSC, which have the power to veto any substantive resolutions, are the great powers that were victorious of World War II. Permanent states, by nature, use this power to prevent resolutions which coincides with their self-interests. There is no mechanism in the United Nations Charter to overpass this power no matter how crucial the resolution might be to achieve the UNSC's main purpose. Since the establishment of the UNSC, 197 resolutions have been vetoed by the great powers. This situation brings out the question whether the UNSC functioning in legal and moral framework which is indicated in the charter or the voting mechanism is being used as an instrument to keep great power's political and economic power intact. Today, Syrian civil war is considered as a threat to peace and security which by definition falls under the responsibility and jurisdiction of the UNSC. Since the beginning of the civil war, 7 resolutions have been proposed but vetoed by particular states and the situation in Syria is relapsing constantly due to UNSC's failure to issue resolutions to resolve the problem. This study will try to reveal the failure of the United Nations Security Council's voting mechanism by examining its non-functionality in Syrian Civil War.

Keywords: United Nations Security Council, Syrian Civil War, Veto, UNSC Resolutions.

10:35
11:50

FR05: Cuma/Friday | PANEL-13: Uluslararası Örgütler, Uluslararası Hukuk ve Terörizm

Oturum Başkanı / Panel Chair: Fatma Akkan Güngör

Birleşmiş Milletler için Reform Çağruları

Ahmet Yavuz Gürler

Uluslararası Hukukta Müdahale, Koruma Sorumluluğu ve Hukuki Meşruiyeti

Okan Çelik

Küreselleşme Şartlarında Fundamentalist İslamcılığın Gelişimi

Saadat Demirci

İŞİD Ve El-Kaide'deki Öteki/Düşman Tanımı ve Cihat Algısı:

Dabiq ve Inspire Dergileri Üzerinden Karşılaştırmalı Bir Analiz

Çağrı Pehlivanlı

Boko Haram'ın Geçirdiği Süreçler ve Diğer Terör Örgütleriyle Bağlantıları

Merve Sena Kitiş

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İÇİN REFORM ÇAĞRILARI

Ahmet Yavuz GÜRLER / Kocaeli Üniversitesi

ÖZET

Birleşmiş Milletler (BM), uluslararası hukukta güvenliğin teminatı olarak kabul gören ve zamanında bir şekilde işgale uğramış ya da manda vb. yönetim altında kalan milletlerin devlet kurduklarında meşruiyetini sağladıkları bir yapılanma olmuştur. Uluslararası hukukun en çatı örgütü olan BM, kurulduğu zamandaki koşulların gereği olarak uluslararası dengeyi sağlama ve bir daha savaşa yönelik hamlelere girilmemesi için kurulmuştur. Bütün bunların yanında Milletler Cemiyeti (MC) başarısızlığından edinilen tecrübeler ışığında daha iyi koşullarda kurulan bu yapı Soğuk Savaş düzeninde de birçok gelişmeyi etkilemiş fakat devletlerarasındaki dengeyi koruyan en güvenilir örgütlenme olarak kabul gelmiştir. Hatta bu durumun bölgesel anlamda ve küresel anlamda kurulan yapılanmalar için ön ayak olduğu da görülmüştür. Birleşmiş Milletler dünya sistemine katılan yeni ülkelerin etkisi ve küreselleşen dünyanın eskisi gibi belli bir başat gücün etkisi altında kalmaması sebebiyle birçok sorunla yüzleşmiştir. Bu artan sorunlara çözüm bulamamış ve birçok felakete de neden olmuştur. Özellikle 5 daimi Güvenlik Konseyi üyesinin birbirlerine ait olarak alınan kararlarını veto etmeleri ve etkisizleşen Genel Sekreterlik makamının eskisi kadar arabulucu rolünü üstlenememesi gibi nedenler bu felaketlerin neredeyse dünya çapında seyredilmesi sonucunu doğurmuştur. Bütün bu koşulların yanında BM sisteminde Soğuk Savaş bitiminden itibaren gelişen reform çağrıları dile getirilmiştir. Birçok değişikliğin önerildiği ve sistemin belli baştan kurgulanması önerildiği BM için alınacak kararların veya ortak birkaç değişiklik yapmanın bile zorluğunun oluşu aslında yaşanan problemleri de katlamıştır. Çalışma olarak ele almak istediğimiz konu BM'ye ait sistemsel bazdaki aksaklıkları giderici reform önerilerinin hem kurumlar bağlamında hem de Güvenlik Konseyi bağlamında önerileri aktarma amacı gütmekteyiz. Bütün bunların yanında da geleceğe yönelik bir perspektif çizmeye çalışmak hedefinde olarak önerilerden hangilerinin daha gerçekleştirilebileceğine dair yorumda bulunma amacındayız.

Anahtar Kelimeler: Birleşmiş Milletler, Reform, Güvenlik Konseyi.

ULUSLARARASI HUKUKTA MÜDAHALE, KORUMA SORUMLULUĞU VE HUKUKİ MEŞRUIYETİ Okan ÇELİK / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi

ÖZET

Meşruiyeti tartışmalı olan insani müdahale kavramının devletlerin çıkarları doğrultusunda suistimal edilmesi, benzer ağır insan hakları ihlalleri karşısında farklı tutumlar izlenmesi ve uygulamada doğan sorunlar insani müdahalenin hukuki meşruiyetinin olmayışı düşüncesini hızla derinleştirmiştir. İnsani müdahale alanında ki ikilem 11 Eylül 2001'deki ABD'ye yapılan terör saldırılarından sonra daha da derinleşmiştir. ABD'nin terörle mücadele amacını gerekçe göstererek; saldırgan politikalar izlemeye başlaması ile kavram iyice yıpranmıştır. Güçlü devletlerin çıkarlarına hizmet etmesi müdahale yasağının ihlali ve benzer durumlarda farklı karar verilmesi insani müdahale doktrinini tartışmalı hale getirmiştir. 1990'lı Yıllarda, Somali, Ruanda ve Srebrenika'da yaşanan ağır insani katliamlar karşısında Birleşmiş Milletler mekanizmasının olaylar karşısında yetersiz kalması ve başat güçlerin sorumluluk almakta isteksiz davranmaları, 1999 yılına gelindiğinde Rusya ve Çin'in veto tehdidi nedeniyle, Güvenlik Konseyi yetkilendirmesi olmaksızın Kosova'ya müdahalede bulunması, Birleşmiş Milletlerin İnsani Müdahale kavramını yeniden ele almasına neden olmuştur. Bu sebeple Birleşmiş Milletler "Uluslararası Müdahale ve Devlet Egemenliği Komisyonu"nu (International Commission on Intervention and State Sovereignty- ICISS) kurmuştur. ICISS raporuna göre, bir devletin 3 sorumluluğu vardır. Bunlar; içsel sorumluluk, dışsal sorumluluk, hesap verme sorumluluğudur. Bu sorumlulukların yerine getirilmesi getirilmediği takdirde ise uluslararası toplumun bu sorumlulukları yerine getireceği belirtilmiştir. İnsani müdahale ve koruma sorumluluğu sorunu uluslararası hukukun son yıllarda en önemli konularından birisidir. Bir tarafta uluslararası hukukun temel prensiplerinden olan kuvvet kullanma yasağı ve devletlerin egemenliği ilkesi, diğer taraftan devletlerin kendi ülkeleri içinde ağır ve sistematik insan hakkı ihlalleri yapması halinde insan haklarını korumak için müdahale gerekliliğinin uluslararası hukuka uygunluğu, yapılacak müdahalenin meşruluğu ve iç işlerine karışmama ilkesinin istisnalarının yaratacağı hukuksal boşluklar değerlendirilerek uluslararası müdahale aracı olarak kullanılan koruma sorumluluğunun meşruiyeti tartışılarak yapılan müdahalelerin amacına uygunluğu ve uluslararası hukukun genel prensiplerine aykırı olduğu noktalar tespit edilmeye çalışılarak müdahalelerin ve koruma sorumluluğu altında yapılan müdahalelerin meşruluğu tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Koruma Sorumluluğu, İnsani Müdahale, Uluslararası Hukuk.

KÜRESELLEŞME ŞARTLARINDA FUNDAMENTALİST İSLAMCILIĞIN GELİŞİMİ

Saadat DEMİRCİ / Çankırı Karatekin Üniversitesi

ÖZET

Küreselleşme - ortak kültürel, siyasi ve ekonomik alanın ortaya çıkışı ile kendini gösteren, etki alanları tüm dünyaya yansıyan bir süreçtir. Kùltürler ve bölgeler arasında kuvvetli bir bağ kurma becerisi küreselleşmenin en önemli özelliğidir. Devletin büyüklüğü, askeri ve ekonomik gücü onun dış unsurlara olan etkisini belirlemektedir. Ekonomik ve siyasi olaylar çoğu zaman kendi iç sınırlarında yaşanmaz, etkisi mutlaka diğer devletlere sıçramaktadır. Böylece Yakın Doğu'da başlayan kriz Müslüman nüfuslu devletler içerisinde radikalizm ve aşırı hareketlerin yükselişi ile sonuçlanmaktadır. Yıkılan domino misali etkisi dünyaya yayılmaktadır. Afganistan'da yapılan uyuşturucu üretimi, Orta Asya ülkelerini uyuşturucu trafiğine sürüklemektedir. Endüstriyel olarak gelişmiş büyük devletlerin enerji ihtiyacı için bu tür enerji kaynaklarına sahip ülkelerin jeopolitik ve jeoekonomik önemi artmaktadır. Küreselleşme şartlarında milli sınırlar yıkılmaya mahkum, uluslararası bir dünya inşası başlamaktadır. Bu durum "global village" (küresel köy) olarak ifade edilmektedir. Batılı uzmanlar modern küreselleşmenin piyasa ekonomisi, demokrasi ve siyasi esneklik fikri üzerinde kurulduğunu savunmaktalar. Ekonomik küreselleşmenin doğal sonucu olarak kültürel küreselleşmenin gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Bu değişim her toplumda farklı tepkilerle karşılanmaktadır. Batı, kültürel küreselleşmeyi ekonominin bir parçası olarak görürken geleneksel toplumlarda bu hayati değerlerine karşı bir tehdit şeklinde algılanmaktadır. Birçok Müslüman ülkesinde "batılılaşmaya" karşı tepki olarak radikal ve siyasi İslam doğmuştur. Fakat modern dünyanın en önemli sorunu küreselleşmenin bu evresinin diğer evrelerden ayırt etmesinin mümkün olmayışıdır. Ekonomik bağlantıların gelişimi ve ülkeye yabancı sermayenin girişi için siyasi, enformasyon ve hukuki sistemlerin uluslararası standartlara uygun olması gerekmektedir. Ticaretin gelişimi için uyum koşullar hazırlanmalıdır. Bu unsurlar ekonomik gelişimin küreselleşme şartlarında olmazsa olmazlarıdır. Geleneksel değerlere bağlı yaşamaya alışkın İslam dünyasında yabancı kültürün girişi kızgınlık ve bu tür yenilikleri ret etme duygusu ile karşılanmaktadır. Bu, aynı toplum içerisinde bölünmelere ve farklı düşünenler (yabancı kültürlere açık ve böylelerini hain olarak görenler) arasında mücadeleye yol açmaktadır. Teknolojik ve ekonomik gelişmeler üzerine küreselleşmenin zorluklarını İslamcılar başarısız reform sonuçlarına değil hükümetlerinin geleneksel şeriat kurallarından çıkarak demokrasi gibi batı tarzı değerlere sapmalarına bağlamaktalar. Onlara göre sosyal ve ekonomik gerilemenin durdurulması ve İslam dünyasının eski gücüne kavuşması için geleneklerine dönülmesi gerekmektedir. Bu radikalleşmeyi daha da güçlendirmektedir. Sosyal-ekonomik sorunlar toplumlar arasında ayaklanma ve protestolar için uygun bir alt yapı hazırlamaktadır. Tüm sorunların "İslam şartlarında" çözüleceği çağrılara inanan halk İslamcıların terör ağını geliştiren en önemli kaynak unsurudur. Bu ve benzer sorunlara değinmeye çalışan çalışmanın amacı küreselleşme şartlarında siyasi ve radikal İslamcılığın doğuşunu, gelişimini ve küreselleşme ile birlikte İslam dünyasının değişimini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: küreselleşme, İslamcılık, Radikalizm, İslam Dünyası, Terörizm.

İŞİD VE EL-KAİDE'DEKİ ÖTEKİ/DÜŞMAN TANIMI VE CİHAT ALGISI: DABIQ VE İNSPIRE DERGİLERİ ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ Çağrı PEHLİVANLI / TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

ÖZET

2010 yılından itibaren Ortadoğu'da görülen değişim rüzgarları, artan kaos ve mezhepsel ayrışmalar, uzunca bir süredir gündemi sıklıkla belirleyecek olan Irak Şam İslam Devleti'nin (İŞİD) güç kazanmasına neden olmuştur. Bununla birlikte, küreselleşmenin getirdiği teknolojik ilerlemeler, örgütün propaganda faaliyetlerinde önemli başarılarla imza atmasını olanaklı kılmıştır. Bu başarılar, küreselleşmenin bir sonucu olarak terörün de küreselleştiğini açıkça doğrulamaktadır. İŞİD'e katılan batılı cihatçılar meselesi, literatürü fazlasıyla beslediği gibi, bu konuda çalışan bilim insanları için de önemli bir tartışma gündemi oluşturmuştur. Dünya barışı ulaşılması gereken bir hedef olarak değerlendirildiğinde, bu değişim ve dönüşümü doğru okumak hedefe ulaşma noktasında gerekli bir eylem olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat özellikle öncülü El-Kaide ile kıyaslandığında İŞİD'de karşılaşılan bazı kritik değişimler, bugün hala sosyal bilimciler tarafından aydınlatılmayı beklemektedir. Bu çalışma, en genel tanımlamayla, İŞİD'in yayın organı Dabiq ve el-Kaide'nin yayın organı Inspire'ı, iki örgütün öteki/düşman tanımı ve cihat algısı üzerinden karşılaştırmayı hedeflemektedir. Başka bir ifadeyle, çalışmada iki temel soruya yanıt aranacaktır: 1) İŞİD ve el-Kaide'deki öteki/düşman algısı nedir? ve 2) İŞİD'in ve el-Kaide'nin cihat konusuna bakış açısı nasıldır? Bu soruları yanıtlamak için izleyeceğimiz metodoloji ise Dabiq'in ilk on beş ve Inspire'ın ilk on dört sayısını incelemek, bu sayıların içeriklerini konu odaklı olarak analiz etmektir. Buna ek olarak, İŞİD'in ve el-Kaide'nin öteki/düşman algısını incelerken, iki örgütün dergilerine yansıyan Arap Baharı sürecindeki söylemleri de vaka incelemesi olarak değerlendirilecektir. Bu analizin sonucunda, iki örgütün öteki/düşman tanımı ve cihat algısında farklılık ya da farklılıklar olup olmadığını, eğer varsa, bu farklılık ya da farklılıkların iki örgütün Müslüman dünyasına yönelik bakış açısını ne ölçüde etkilediği üzerine olası tahminlerde bulunacağız.

Anahtar Kelimeler: İŞİD, el-Kaide, Dabiq, Inspire, Radikalleşme

BOKO HARAM'IN GEÇİRDİĞİ SÜREÇLER VE DİĞER TERÖR ÖRGÜTLERİYLE BAĞLANTILARI

Merve Sena KİTİŞ / Sakarya Üniversitesi

ÖZET

Medyada sık sık rastladığımız Boko Haram, Nijerya merkezli bir terör örgütüdür. Diğer din temelli örgütler gibi radikal Selefi inanışa sahiptir. Örgütün kurucusu Muhammed Yusuf Selefi bir vaiz olarak yetiştirilmiş ve 14.yüzyıl düşünürlerinden olan, radikal İslam anlayışında öncülerden İbn-i Teymiye'den etkilenmiştir. Muhammed Yusuf'un ölümünün ardından liderliğe Ebubekir Shekau gelmiş ve "tekfir" anlayışını pratiğe dökerek Müslümanlara yönelik kanlı saldırılara başlamıştır. Boko Haram saldırılarıyla gündemde yer almaya başladığından beri uluslararası bir örgütle bağlantılı olduğu savı tartışılmalıdır. Örgüt hakkında yapılan araştırmalar, birincil kaynaklardan elde edilemediği için, yarım kalmış; kesin sonuçlar elde edilememiştir. Örgüte ait en birincil kaynak ise yayınladıkları videolardır. Videodaki söylemlere dayanarak uzmanlar tarafından BokoHaram'ın diğer örgütlerle bağlantısı kurulmaya çalışılmıştır. Cihat anlayışı nedeniyle ilk olarak Taliban'la ardından El-Kaide ve El-Kaide'nin diğer kollarıyla bağlantısı olduğu iddia edilmiştir. Ancak bu iddiaları doğrular nitelikte herhangi bir örgüt söylemine rastlanmamıştır. 2015'te Boko Haram, IŞİD'e bağlılığını ilan etmiş ancak daha sonra 2016'da IŞİD'den ayrıldığını bildirmiştir. Literatür BokoHaram'ın El-Kaide uzantısı olduğu üzerine yoğunlaşmış, son dönemde BokoHaram'ın IŞİD'e bağlanması ve ayrılması sürecinde yaşananlar üzerine yapılan araştırmalar eksik kalmıştır. Söz konusu eksiklikten dolayı bu makalede, öncelikle Nijerya'nın coğrafi, demografik, ekonomik yapısına değinilecek, ardından BokoHaram'ın kuruluşu, özellikleri ve eylemlerine yer verilecektir. Daha sonra BokoHaram'ın diğer terör örgütleri ile kısa bir literatür taramasının ardından herhangi bir bağlantısının olup olmadığı tartışılacaktır. Son olarak IŞİD'le yaşadıkları sürece değinilecektir. Çalışmanın vardığı sonuç ise, Boko Haram diğer radikal örgütlerle aynı Selefi inanışa sahip olsa da aynı stratejiye sahip olmadığı için El-Kaide ve IŞİD gibi örgütlerle bir bağlantı kuramamaktadır. Boko Haram, küresel cihat anlayışına rağmen bir örgütün uzantısı olmaktan ziyade yerel bir örgüttür.

Anahtar Kelimeler; Boko Haram, El-Kaide, IŞİD, Örgüt Bağlantıları, Nijerya.

10:35 | **FR06: Cuma/Friday | PANEL-14: Enerji Çalışmaları**

11:50 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Ayça Eminoğlu**

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı Genel Direktörü Değişikliğinin İnan'ın Nükleer Programına Dair Raporlara Yansıması

Atay Akdevelioğlu

Dış Politikada Dinlerin Kardeşliği: Enerji Faktörü

A. Çağlar Erkan

Doğal Kaynaklar ve İç Savaş: Mali ve Nijerya Karşılaştırmalı Analizi

Yunus Emre Avcı

Ulusal-Yerel Kalkınma Tartışmaları Bağlamında HES'ler: Doğu Karadeniz Örneği

Abdullah Uzun

ULUSLARARASI ATOM ENERJİSİ AJANSI GENEL DİREKTÖRÜ DEĞİŞİKLİĞİNİN İRAN'IN NÜKLEER PROGRAMINA DAİR RAPORLARA YANSIMASI Atay AKDEVELİOĞLU / Ankara Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmanın temel varsayımı; Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (Ajans) Genel Direktörü değişikliğinin, İran'ın nükleer programına dair Ajans'ın hazırladığı nihai raporlarda, silah denetçilerinin teknik raporlarında niteliksel bir değişiklik olmamasına rağmen İran'ın aleyhine belirgin bir kırılma yarattığıdır. İran'ın barışçıl nükleer programı, ABD'nin bölgesel güçteki tüm müttefiklerinde olduğu gibi 1950'lerde başladı. 1970'lerde Buşehr Nükleer Santrali'nin inşaatının başlamasıyla bir üst aşamaya geçen program, 1980'de İran -Irak Savaşı'nın başlamasıyla kesintiye uğradı. 1990'ların ilk yarısında Rusya'nın çok yönlü desteği ile tekrar başlayan program, ABD tarafından "nükleer silah programı" olarak adlandırıldı ama uluslararası toplumda bu adlandırma bir yankı bulmadı. Ağustos 2002'de ABD'deki İranlı rejim muhalifleri, İran'ın nükleer programının Ajans'a bildirilmeyen gizli yönleri olduğunu açıkladılar. Bu açıklamanın doğruluğu Ajans tarafından tespit edildikten sonra, uluslararası politikanın ajandasında günümüze kadar sürecek olan "İran'ın nükleer programı sorunu" ortaya çıktı. 1997'de Ajans Genel Direktörlüğünü üstlenmiş olan Mısırlı (ama New York Üniversitesi öğretim üyesi) Muhammed el-Baradei, sorun ortaya çıktığında halen bu görevdeydi. Ajans'ın silah denetimi tarihindeki en zorlu meydan okuma olan İran'ın nükleer programını denetleme ve Ajans'ın nihai raporlarını yazma işi onun sorumluluğundaydı. ABD, Ajans ve Baradei üzerinde baskı kurarak, İran'ın nükleer programının NPT Antlaşmasını ihlal ettiğine dair ifadelerin nihai silah denetimi raporlarında yer almasına uğraştı. Buna rağmen Baradei'nin kaleminden çıkan raporlar, silah denetçilerinin bulgularının apolitik bir dille ifade edilmesinden öteye geçmedi. Silah denetçileri, İran'ın NPT Antlaşmasını ihlal ederek nükleer silah üretme yönünde hiçbir adım atmadığını ama Ajans'a gerekli zamanda faaliyetlerini bildirmeyerek ihmalde bulunduğunu tespit etmişlerdi. Sahadan ve İran ile kurulan diplomatik iletişim kanalından elde edilen bilgileri raporlarına yansıtan Baradei'nin bu nötr tutumuna rağmen İran'ın dosyası, üye devletlerin 35'inin yer aldığı Ajans'ın Board of Governors organı (Yönetim Kurulu) tarafından Şubat 2006'da BMGK'ye havale edildi. Aynı yılın Temmuz ayında da ilk BMGK yaptırım kararı kabul edildi. BMGK'nin yaptırım içeren kararları, arka arkaya kabul edilmeye yıllarca devam etti. BMGK'nin tutumuna rağmen, Baradei'nin raporlarının teknik apolitikliği devam etti. Aralık 2009'da Ajans'ın Genel Direktörlüğüne Japon diplomatı Yukiya Amano seçildi. Amano ile birlikte Ajans'ın nihai raporlarının hem üslubu, hem de içerdiği iddialar değişti. Amano o kadar ileri gitti ki; silah denetçilerinin bulgularının aksine, İran'ın nükleer silah üretmeye çalıştığı iddiasını raporlarında dile getirdi. Amano'nun itibar ettiği kaynaklar kendi kurumunun denetçileri değil, "güvenilir kaynaklar" adını verdiği ABD istihbarat birimleri oldu. Amano'nun bu tavrı, günümüzde de istikrarlı biçimde devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: UAEA, İran, Nükleer Silahlar, Baradei, Amano.

DIŞ POLİTİKADA DİNLERİN KARDEŞLİĞİ: ENERJİ FAKTÖRÜ

Anıl Çağlar ERKAN / Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

ÖZET

Türkiye-İsrail ilişkileri halklar bakımından eskiye fakat devletler açısından ise devletin kuruluşuna dayanmaktadır. Türkiye, İsrail'i diplomatik olarak tanıyan ilk Müslüman devlettir. Yahudiliğin simgesi olarak görülen bu devletin tanınmasında çeşitli etkenler vardır ve çıkarların kesişmesi genel anlamıyla temel etkindir. İlişkiler bugüne kadar dalgalı bir seyir izlemiş ve zaman zaman ilişkiler kopma noktasına gelmiştir. İlk dönemlerde İsrail'in yanında olan Türkiye belli bir zaman sonra Müslüman Arap dünyasının yanında yer almayı tercih etmiştir. Genel olarak bakıldığında Türkiye'nin söz konusu bu tercihinde ortak Müslüman kimliğin dış politikaya yansımaları etkili olduğu iddia edilirken yaşanan gelişmeler tam olarak bu iddianın doğru olmadığını göstermektedir. 1973 Arap-İsrail Savaşı'nda Türkiye'nin Müslümanların yanında yer alması bu noktada öne çıkmaktadır. Etkenin inanç mı yoksa petrol ambargosunun dışında kalmak mı olduğu sorusu gündeme gelmektedir. Bu bağlamda Türkiye-İsrail ilişkileri Mayıs 2010'da "Mavi Marmara, Davos Hadisesi ve Alçak Koltuk Krizleri" gibi nedenlerle kesintiye uğramış ve nedenler tekrar inançlara dayandırılmıştır. İlk izlenimlerde bu iddiayı doğrulamıştır fakat son dönemde taraflar arasında temaslar gizliden açığa vurulmuş ve alenen görüşmeler deklere edilmiştir. Tarafların ilişkilerindeki bu değişim soru işaretlerine neden olmuş ve inanç etkisinin kaybolduğu gözlemlenmiştir. Çünkü süreç İsrail coğrafyasında keşfedilen yeni enerji kaynakları, Suriye mücadelesi ve Türkiye-Rusya krizinin yaşandığı döneme denk gelmiştir. Bu nedenle çalışmada, taraflar arasındaki çatışmaların inanç temelinde çıktığı fakat enerjinin din kardeşliğine ortam hazırladığı açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, İsrail, Din, Enerji, Doğu Akdeniz.

DOĞAL KAYNAKLAR ve İÇ SAVAŞ: MALİ ve NİJERYA KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Yunus Emre AVCI / Hacettepe Üniversitesi

ÖZET

Doğal kaynaklar, ülkelerin ekonomileri açısından değerli gelir kaynaklarıdır. Fakat çoğu zaman bu gelirlerden dolayı ülkelerde çatışmalara rastlanılmaktadır. Doğal kaynakla çatışma arasında doğası gereği bir ilişkinin var olduğu genel bir kanıdır. Bu duruma örnek olarak, Batı Afrika'da yer alan, çatışmalar yaşayan ve zengin doğal kaynaklara sahip olan Mali ve Nijerya verilebilir. Makalede de uranyum ve petrol gibi iki farklı kaynağın Mali ve Nijerya üzerinde sebep olduğu çatışmalar incelenmiştir. İlk önce kaynakların çatışmalara nasıl neden olabileceğine bakılmış, daha sonra ise örnekler üzerinde değerlendirilme yapılmıştır. Makalede aynı bölgede yer alan iki farklı doğal kaynağa sahip ülkelerde gerçekleşen çatışmaların, bu doğal kaynaklarla ilişkisi incelenmiştir. Afrika'nın yer altı zenginliklerinin büyük göstergeleri olan uranyum ve petrolün konumlara göre neden oldukları veya olabilecekleri çatışma ilişkisi incelenmiştir. Makalede öncelikle Nijerya ve Mali hakkında genel bilgi verilmiştir. Daha sonra üç bölümde doğal kaynakların ana öznesi olduğu terimlerle açıklama yapılmıştır. Bu terimler kaynak laneti, kaynak savaşı ve enerji güvenliğidir. Birbirinden bağımsız düşünülmeyecek bu kavramlar, iki ülkedeki çatışmaların doğal kaynakla ilişkisi incelenirken bilinmesi gereken başlıklardır. Bir diğer başlıkta Nijerya ele alınarak, keşfedildiğinden beri insanoğlunun enerji ihtiyacının büyük bir bölümünü karşılayan petrolün nasıl bir kaynak lanetine dönüştüğü incelenmiştir. Afrika'nın en büyük ve en gelişmiş ülkesi olan Nijerya İngiltere'den bağımsızlığını kazandığından beri, petrolün bulunmasıyla birlikte karşılaştığı sorunlar incelenmiştir. Diğer bir başlıkta da Mali uranyumu ile şiddet ilişkisi incelenmiştir. Yeni bulunan zengin uranyum yatakları ile birlikte kaynak miktarı artan Mali'nin uluslararası bir hedefe nasıl dönüştüğünden bahsedilmiştir. Tuareg sorunu olarak görülen tarihi çatışmanın bugün ve ileride nasıl uranyum merkezli bir sorununa dönüşebileceği gösterilmiştir. Kaynak savaşlarına uranyum madeni örneğinden bakılmış ve çatışmaya etkisi tartışılmıştır. Makalenin sonunda varılmak istenen sonuç; iki farklı doğal kaynağın çatışmaya etki edip etmediğinin anlaşılmasıdır. Ele alınan iki örnekten Mali'de uranyum doğrudan çatışmanın kaynağı değilken, Nijerya'daki çatışmalarda petrol ana ögedir. Nijerya örneğinde, petrolü kaynak lanetine dönüşme aşamaları varılan diğer bir sonuçtur. Ayrıca Fransa'nın Mali'ye müdahalesinin de doğal kaynakla ilişkili olduğunun anlaşılması varılan sonuçlardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Mali, Nijerya, Doğal Kaynak Laneti, Kaynak Savaşı, Enerji Güvenliği.

ULUSAL-YEREL KALKINMA TARTIŞMALARI BAĞLAMINDA HES'LER: DOĞU KARADENİZ ÖRNEĞİ

Abdullah UZUN / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Türkiye'de 2000'li yılların başlarından itibaren enerji alanındaki temel politika ve stratejiler; enerji piyasasının serbest rekabete açılması, yerli, çevreci ve temiz enerji kaynaklarına ağırlık verilmesi şeklinde olmuştur. Bu bağlamda hidrolik enerjiyi enerji arzının vazgeçilmez bir unsuru olarak gören hükümetler, HES'leri (barajsız hidroelektrik santraller) enerjide dışa bağımlılığı azaltan ve ulusal kalkınma için önemli olan, temiz, çevreci ve yenilenebilir bir enerji kaynağı olarak sunarak özel sektörün önünü açan düzenlemeler yapmışlardır. Avrupa Birliği'ne uyum sürecine yönelik programlarının de etkili olduğu bu süreçte, gelişmeci-kalkıncı mantık ve bu mantık doğrultusunda devlet düzeyindeki ekonomik endişelerin etkisiyle, HES projeleri bir devlet politikası haline getirilmiş ve stratejik belgelerde yer almıştır. Yapılan düzenlemeler dahilinde 2006 yılından itibaren şirketlere üretim lisansları vermeye başlanmasını takiben, özellikle Doğu Karadeniz başta olmak üzere HES projelerine karşı oluşan toplumsal tepkiler neticesinde aktivist hareketler ortaya çıkmıştır. HES'ler aktivistler tarafından çevreye ve doğaya zarar veren bir enerji kaynağı olarak görülmesinin yanında, ne ulusal ne de yerel bazda toplumsal ve ekonomik fayda sağlayamayacak projeler olarak nitelendirilmektedir. Bu bağlamda bir taraftan aktivistler tarafından enerji ihtiyacını karşılayacak alternatif çözümler dile getirilirken diğer taraftan da yerel kalkınmaya ilişkin farklı reçeteler sunulmaktadır. Bu çalışmada HES'lerin ulusal ve yerel kalkınmadaki önemi ve etkisi karşıt söylemlere odaklanılarak Doğu Karadeniz örnek olayı üzerinden incelenecektir. Araştırmanın yöntemi olarak niteliksel bir araştırma modeli olan örnek olay yöntemi (Yin, 2003) kullanılacaktır. Araştırmanın veri kaynaklarını, Doğu Karadeniz olayının temel aktörleri ile görüşme ile birincil ve ikincil kaynaklardan oluşan doküman incelemesi oluşturacaktır. Daha sonra veri kaynaklarından elde edilen veriler niteliksel içerik analizi yöntemiyle analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: HES Projeleri, Ulusal ve Yerel Kalkınma, Doğu Karadeniz Bölgesi, HES Karşıtı Hareketler, Örnek Olay Yöntemi.

10:35 | **FR07: Cuma/Friday | PANEL 15: Kadın Çalışmaları**

11:50 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Murat Ülgül**

Kadın Cinayetleri ve Cinsel İstismar Haberlerinin Medya Tarafından İstismar Edilerek Sunumu: Cinsel İstismara Uğradıktan Sonra Öldürülen Suriye Uyruklu Kadın Haberi Örneği

Aslı Öztürk Terzi

Trabzon'da ki Suriyeli ve Afgan Kadınların Sosyo-Demografik Özellikleri

Ayşenur Gönülaçan / Mehtap Erdoğan

Kadın'ın Siyasetteki Rolü: TBMM Kanun Teklifleri Üzerinden bir Değerlendirme

Alper Tolga Bulut / Emel İter

Suriye İç Savaşı'nda Kadın Olmak

Murat Ülgül

KADIN CİNAYETLERİ VE CİNSEL İSTİSMAR HABERLERİNİN MEDYA TARAFINDAN İSTİSMAR EDİLEREK SUNUMU: CİNSEL İSTİSMARA UĞRADIKTAN SONRA ÖLDÜRÜLEN SURİYE UYRUKLU KADIN HABERİ ÖRNEĞİ
Aslı Öztürk TERZİ / Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

ÖZET

Türkiye’de kadının yaşam mücadelesi her gün alınan kötü haberlerle linç girişimine uğratılmaktadır. Sayısı artan kadın cinayetleri ve cinsel istismar vakaları yarışır durumdadır. Kadın, sahip olunan bir nesne olarak görülmeye devam ettiği sürece sürüp gidecek olan bu girdap toplumsal vicdanın kan kaybını gözler önüne sermektedir. Bu süreci topluma haber vermekle yükümlü olan medya, kadın cinayetleri ve cinsel istismar haberlerine sıkça yer vermektedir. Medyada yer alan kadın cinayetleri ve kadınların uğradıkları cinsel istismar haberleri medya etiği ilkelerini çoğunlukla hiçe saymaktadır. Bu çarpıklığı gözler önüne sermek için kadın cinayeti ve kadınların uğradıkları cinsel istismar haberlerinin medya tarafından nasıl ele alındığı ve kamuoyuyla nasıl paylaşıldığının araştırılması gereklidir. DHA (Doğan Haber Ajansı)’nın resmi internet sitesi olan <http://dha.com.tr/>’de yayınlanan Sakarya’da dokuz aylık Suriyeli hamile bir kadının tecavüz edildikten sonra çocuğuyla birlikte öldürülmesine ilişkin haberde tecavüze uğradıktan sonra öldürülen kadının ‘güzelliğini’ vurgulayan DHA’nın haberi içerik analizi ile incelenerek irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kadın Cinayetleri, Cinsel İstismar, Haber, Medya.

**TRABZON'DAKİ SURİYELİ VE AFGAN KADINLARIN
SOSYO-DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ**
Mehtap ERDOĞAN / Karadeniz Teknik Üniversitesi
Ayşenur GÖNÜLAÇAN / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Göç eden kadınlar, geldikleri ülkelerin toplumsal cinsiyet rol kalıplarına bağlı olarak, tanıdık sosyal ortamından uzaklaşmalarının ardından “ev kadını” rolünü benimsemek durumunda kalmakta, bu süreç kadınları aileye bakma göreviyle eve kapatmakta ve yalnızlaştırmaktadır. Geline ülkeye uyum için eğitim, dil, maddi zorluklar ve kadınlık rolleri dezavantajlı gruplardan olan kadını daha da dezavantajlı yapmaktadır. Bu araştırma göçmen kadınların eğitim düzeyi, sahip olduğu yeteneklerin tespiti, ortalama çocuk sayısı gibi sosyo-demografik bilgilerin elde edilmesi ile Trabzon'a göç eden kadınlarla ilgili genel bir veri birikimi sağlanması amacıyla taşımaktadır. Araştırma temelde 1 Ocak -31 Mayıs 2017 tarihleri arasında Trabzon Ev Eksenli Çalışan Emek Sensin Kadın Derneğinin projesi olup, KTÜ Kadın Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezinin paydaşlığı ile gerçekleştirilen “Işık Tutmak” başlıklı çalışma kapsamında gerçekleştirilen alan çalışmasına dayanmaktadır. Göçmen kadınlara dair demografik, ekonomik, kültürel ve sosyolojik pek çok bilgiye ulaşılabilecek 6 si acık uçlu olmak üzere toplam 34 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış mülakat seviyesindeki anket formu Trabzon'da yaşayan 14 yaş üstü 250 göçmen kız çocuğu ve kadınlara uygulanmıştır. Araştırmanın sonucunda Trabzon'da göçmen kadınlarla ilgili demografik veriler elde edilmiş ve açık uçlu sorular ile kadınların yaşam alanlarındaki sorunlar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Kadın, Sosyo-demografik Özellik.

KADIN'IN SİYASETEKİ ROLÜ:**TBMM KANUN TEKLİFLERİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME****Alper Tolga BULUT / Karadeniz Teknik Üniversitesi****Emel İLTER / Karadeniz Teknik Üniversitesi****ÖZET**

Kadının siyasette ve özellikle yasama organında temsili siyaset biliminin önemli çalışma alanlarından birini oluşturmaktadır. Bununla birlikte, bu alanda yapılan çalışmaların çoğunluğu gelişmiş Batı ülkelerini incelemekte ve geliştirmekte olan ve özellikle Müslüman ülkelerde kadınların parlamentoda temsili konusu akademik anlamda ihmal edilmiştir. Bu bağlamda çalışmamız iki temel konuda siyaset bilimi literatürüne katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Öncelikle, çalışma parlamenter aktivitelerin içeriğine odaklanarak ve ortak bir başlık kodlama sistemi kullanarak parlamenter aktivitelerin içerik kodlamasını yapmaktadır. İkincisi, ülke seçimi olarak geliştirmekte olan Müslüman bir ülke olan Türkiye'ye odaklanarak literatürdeki eksikliğe katkıda bulunmak amaçlanmaktadır. Çalışma özellikle kadın parlamenterlerin mecliste hangi başlıklara daha çok yoğunlaştıklarını, bu faaliyetlerinin kadın sorunları ile ne kadar yakından ilgili olduğunu incelemektedir. Bu bağlamda Mecliste kadının temsili konusunda milletvekilleri arasında ortaya çıkabilecek farklılıkların olası gerekçelerine değinilmekte, bu değişimin partiler arası laik-İslamcı bölünmesinin mi, yoksa kadınların genel olarak siyasette etkisinin artmasından mı kaynaklandığı araştırılmaktadır. Tüm bu sorulara cevap vermek için çalışma 2003-2013 yılları arasında meclise sunulan 3200 adet kanun teklifinin içerik kodlamasının yapılması ile oluşan orjinal bir veri seti kullanmaktadır. Söz konusu kanun teklifleri, özetleri dikkate alınarak 21 genel ve 240 alt başlık altında kodlanmıştır. Çalışma bu bağlamda hem partiler arası rekabet literatürüne hem de cinsiyet çalışmalarına katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Temsil, Kritik Eşik, Türkiye.

SURİYE İÇ SAVAŞI'NDA KADIN OLMAK **Murat ÜLGÜL / Karadeniz Teknik Üniversitesi**

ÖZET

Mart 2011'de Beşşar Esad rejimine karşı sokak gösterileri olarak başlayan Suriye İç Savaşı kısa zamanda bölgesel ve uluslararası güvenliği tehdit eden kaotik bir sürekli savaş halini almış, altı yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen sorun çözülememiştir. Bunun en temel sebeplerinden biri sorunun kökenine yönelik devlet ve yerel silahlı aktörlerin çıkarlarını merkeze alan geleneksel yaklaşımların hem literatür düzeyinde hem de siyasi karar alma sürecinde hâkim konumda olmasıdır. Bu çalışma eleştirel bir teori olan feminist yaklaşımla paralel olarak Suriye İç Savaşı'nı sürecin en büyük mağdurlarından olan kadınlar üzerinden analiz etmek suretiyle konuya farklı bir bakış açısı getirecektir. Suriye İç Savaşı daha önce yaşanmış birçok etnik savaştan farklı olmayarak kadınların yoğun ve sistematik bir hedef haline geldiği çatışmalardan biri olmuştur. Suriyeli kadınlar kendilerine yönelik şiddete karşı siyasi ve askeri adımlar atma yoluna gitse de ya attıkları adımlar görmezden gelinmiş ya da girişimleri devlet çıkarları temelinde kullanılarak bir anlamda sömürüye uğramıştır. Bu bağlamda erkek-egemen düzenin etkisinden kurtulamayan Suriye İç Savaşı silahlar sussa bile sonuçlarının kısa ve orta vadede yıkıcı olmaya devam edeceği bir sürece doğru gitmektedir.

Anahtar Kelimeler: Suriye İç Savaşı, Feminizm, Kadın Savaşçılar, Siyasi Katılım, Etnik Çatışma.

10:35 | **FR08: Cuma/Friday | PANEL 16: Asian Studies**

11:50 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Sertif Demir**

Testing Explanatory Muscle of Major Research Programs of International Relations: Case of Central Asian States

Yaşar Sarı

‘China Model’-The Chinese Path to Gain ‘Hearts and Minds’ in the Global South

Nigar Shiralizade

Are the Kashmiris Separatist?: A Historical Analysis of Kashmir Problem

Rahmat Ullah

TESTING EXPLANATORY MUSCLE OF MAJOR RESEARCH PROGRAMS OF INTERNATIONAL RELATIONS: CASE OF CENTRAL ASIAN STATES

Yaşar SARI / Abant İzzet Baysal University

ABSTRACT

Theories on international relations have always been at the spotlight and consider as a solid base for understanding and explaining different security and economic issues and why the states take certain positions and have either common or competitive interests and policies. Interests and policies of states may cause cooperation or competition among the states. The debates on how to deal with each other have generalized and found at research programs in theories of international relations. Therefore these so-called research programs – series of theories related to each other by sharing similar assumptions – have emerged. As none of the research programs is able to embrace and explain all the diverse issues of world politics, thus, they formed a symbiosis to simplify the reality and give rational explanation for particular events. Therefore, in some cases, the core assumptions of these theories have common features that explain the logic of events in the same manner. It is worth to attempt to understand motivations that states decide in cooperation or competition each other and to understand on what conditions this process can be explained by international relations theories. In this paper I am taking the Central Asian states as my cases and will try to apply three major research programs of international relations (realism, liberalism and constructivism) to the common security and economic issues related with the Central Asian states. The application of separate theories likely helps us to understand current foreign policies of Central Asian states. The power, political regimes, perceptions, identities, economic capacities of the Central Asian states influence on their place in international system and define their roles in regional world politics. It is important to take one theory at a time and apply to certain state policies in order to understand security and economic issues. In fact, theories may do a good job separately covering certain areas such as economy and security concerns. In this paper may help us to test explanatory power of three major research programs of international relations to explain the places and roles of Central Asian states in which they have and play at regional and international level.

Keywords: Theory, Region, Geography, Human Geography, Economy, Politics.

**‘CHINA MODEL’ - THE CHINESE PATH TO GAIN ‘HEARTS AND MINDS’
IN THE GLOBAL SOUTH**
Nıgar SHIRALIZADE / Middle East Technical University

ABSTRACT

The demise of American hegemonic throne following its actions in Middle East after 9/11 required novel approaches to reformulation of the current order. This paper researches the alternative path of world order risen from the global South. Precisely, it will focus on China’s view of the world order and its possible path to the global throne. With analyzing different eras in PRC this investigation will try firstly to depict how the current strategy of China has been weaved throughout decades. This work with references to historical stages of PRC discerns the fusion of Confucian and Marxist backgrounds generating a ‘China Model’ of development which encompasses notions of ‘Harmonious World’ and Beijing Consensus and assumed to be the ‘alternative’ to the existent hegemonic system due to its ‘value-free’ and ‘no-political strings attached’ tenets. With emphasis on diversities presented by China Model this paper tries to indicate how this pattern is able to evade from American trend of ‘you are either ‘like’ us or against us’. Furthermore, it interrogates reasons making China Model so popular especially in non-democratic states. Leaving ‘bargaining place’ to maneuver for different regimes the paper utters that ‘China Model’ without imposing obligations like American Model of development is able to gain more ‘hearts and minds’ in global South. Consequently, OBOR project of China will be evaluated in the paper for indicating how the practical application of the strategy is going to be achieved.

Keywords: China Model, Global South, Alternative World Order, OBOR.

**ARE THE KASHMIRIS SEPARATIST?
A HISTORICAL ANALYSIS OF KASHMIR PROBLEM
Rahmat ULLAH / Karadeniz Technical University**

ABSTRACT

Three big powers of Asia – China, India and Pakistan have been occupied and controlling different parts of Kashmir since the mid of the last century. In 1947, India occupied almost two-thirds of Kashmir while Pakistan occupied the rest part in 1948 after a war with India. Since 1947, peoples of Indian occupied Kashmir protesting and sometimes fighting for their independence while Indian authority describes them as ‘separatist’. But the questions are that – Do the Kashmiris are separatist? Do other countries like India, Pakistan and China have the rights to occupy Kashmir? Is this problem a bilateral issue? How UN can play an effective role to solve this problem? All these questions will be analysed in this study which will be able to draw a possible solutions of Kashmir problem through historical analysis. Actually, Kashmir was known as ‘Jammu and Kashmir’ which was a princely state till 1947. When the British Parliament enacted the India Independence Act, 1947, it permitted the princely states to join either with India and Pakistan or remain independent taking into account the wishes of their people. The Kashmiris were in favour of a free and independent country rather to join with Pakistan or India. But the Hindu ruler of Muslim majority Kashmir decided to join India disregarding the wishes of the Kashmiris. Although United Nations have passed many resolutions at different stages since 1948, calling for the determination of the status of Jammu and Kashmir ‘in accordance with the will of the people’; Kashmiris are still waiting for and fighting to express their opinion.

Keywords: Kashmir, India, Pakistan, United Nations, Political Movement.

14:00 **FR09: Cuma/Friday | PANEL-17: Avrupa Çalışmaları**

15:15 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Coşkun Topal**

Avrupa Kimliğinin Oluşumunda Dinin Etkisi ve İslamofobi

Emel İter / Hülya Kınık

Avrupa'da Yükselen Milliyetçi Akımlar: Neo-İrkçılık

Gül Demir

Avrupa Birliği'nin Yükselen Güçlere Yönelik Politikası: Türkiye Örneği

Fevzi Kırbaçoğlu / Özgür Tüfekçi

Avrupa Birliği ve Türkiye İlişkilerinde Enerji Diyalogu

Cemal Kakışım

Bosna-Hersek Bunalımı ve Enigmaya Dönüşen "Barış" Dayton Antlaşması

Yusuf Sayın

AVRUPA KİMLİĞİNİN OLUŞUMUNDA DİNİN ETKİSİ VE İSLAMOFOBİ

Hülya KINIK / Karadeniz Teknik Üniversitesi

Emel İLTER / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Avrupa, toplumsal bir kimlik oluşturmak için gereken ortak bir dil, tarih, kültür, ülke, vb. öğelerin çoğundan yoksun olmasına rağmen yaşamış olduğu tecrübelerden bir kimlik kazanabilmiştir. “Avrupa kimliği” tarih, coğrafya ve kültür alanlarında bir ortaklığın yanında anayasal, kurumsal ve hukuki bir birlikteliği de ifade etmek için kullanılmaktadır. Avrupa kimliğinin belkemiğini oluşturan bir unsur da aslında Ortadoğu kökenli olan Hıristiyanlık ve onun temsil ettiği değerlerdir. Bu bağlamda, Avrupa kimliğinin oluşum sürecinin tarihine baktığımızda Müslüman-Türkler’in her zaman ‘öteki’ unsuru olarak konumlandığını ve Avrupa kimliğinin negatif tanımlayıcıları durumuna geldiklerini görmekteyiz. Diğer bir deyişle, bu süreçte İslam dini en büyük tehdit olarak algılanmış ve özellikle İslam’ın ortaya çıkışı ve yayılması esnasında Müslümanların yaptıkları fetihler sonucu İslam ve Müslümanlar, Avrupa tarafından kendilerini tehdit eden bir düşman olarak görülmüştür. Bu durum, Avrupa’da ortak bir kimlik oluşturma fikrini de beraberinde getirmiştir. Son dönemlerde çok yaygın kullanılan İslamofobi kavramı, Avrupa’da artan İslam ve Müslüman karşıtı tepkilerin birleştiği ortak paydayı temsil etmektedir. 11 Eylül olaylarından sonra yaygın olarak literatürde kullanılmaya başlayan bu kavram, Bazı Avrupa ülkelerinde gerçekleşen terör eylemleri sonucu iyice yaygınlaşmıştır. Bu andan itibaren Batı’daki İslam düşmanlığının ciddi boyutlara ulaşmaya başladığı görülmüştür. Avrupa’da “ötekiler” olarak görülen Müslümanlar, özellikle 11 Eylül saldırıları sonrasında İslamofobi algısı nedeniyle birçok ayrımcılıkla karşı karşıya kalmışlardır. Çalışmada; ilk olarak din faktörünün, özelde İslam’ın, Avrupa kimliğinin oluşum sürecindeki etkisi incelenmiştir. İkinci olarak ise, Avrupa’da hızla yayılan İslamofobi algısı, Avrupa’nın Doğu’yu ötekileştirme amacıyla ilintili olarak değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa, İslam, İslamofobi, Kimlik, Din.

AVRUPA'DA YÜKSELEN MİLLİYETÇİ AKIMLAR: NEO-IRKÇILIK GÜL DEMİR / Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

ÖZET

Ulus-devletlerin uluslararası sistemin temel aktörleri olarak kabul edilmesinden bu yana, etnik aidiyetler üzerinden yaşanan çeşitli olaylar, özellikle 2.Dünya savaşı sırasında pek çok farklı kimliğe sahip insanın katledilmesi, Siyaset Bilimi ve diğer tüm Sosyal Bilimlerin "milliyetçilik", "ırkçılık" ve "etnisite" kavramlarına olan merakını körüklemiştir. Etnisite ve ırkçılık gibi kavramlar ikincil düzeyde de olsa milliyetçilikle ilintilidirler. Milliyetçilik, onu kullananların ortak bir geçmişe ve kökene sahip oldukları insanlara yönelttiği ideolojidir. Irk, dil, kültür vb. bağları dolayısıyla milli bir topluluk meydana getirdiklerinin bilincine varan kimselerin yarattığı akım olarak tanımlanmaktadır. Etnisite (etnik köken) kavramı ise, akrabalık gibi doğuştan gelen özelliklere referans verir. Bu özellikler genellikle biyolojik ve genetik olgulardan çok kültürel öğelerden oluşmaktadır. Klasik anlamda ırkçılık, insanların toplumsal ve etnik özelliklerini biyolojik, irksal özelliklerine indirgeyerek bir ırkın başka ırklara üstün olduğunu iddia eden düşüncedir. ırkçılık zamanla klasik motivasyonlarından koparak biyolojik anlamından uzaklaşmış, sosyal ve siyasi argümanları olan yeni bir anlayışa dönüşmüştür. Yeni-ırkçılık olarak adlandırılan bu anlayış, çalışmanın devamında günümüz Avrupa'sında yaşanan ayrılıkçı, radikal söylem ve davranışların kavramsal karşılığı olarak kullanılacaktır. Yeni ırkçı ideolojilerin kendini hissettirmesi ise 1980'lerin başlarında küreselleşmenin, sosyal, ekonomik, kültürel alanlarda yarattığı başkalaşım ile aynı döneme denk gelmektedir. Zira bu dönemde yükselen "yeni sağ" ve "neo-liberal" anlayış, küreselleşmenin bu alanlardaki değişimiyle etkileşime girmiş, toplumları atomize ederek kendilerini güvende hissedecekleri kimliklere sarılmalarına sebep olmuştur. Bir anlamda modern toplum yapısından post-modern toplum yapısına geçişte insanlar kaybetmekte olduğunu düşündüğü etnik ulusal, dini değerlerine daha marjinal yollarla sahip çıkmışlardır. 2000'li yıllara gelindiğinde ise 11 Eylül gibi radikal eylemler bu milliyetçi akımların meşruluk kaynağı olmuştur. Ancak Avrupa'da yükselen bu yeni ırkçılık akımı ve marjinalleşmeyi sadece çeşitli Avrupa başkentlerinde yaşanan radikal eylemler ve terör hadiseleri ile sınırlamak doğru olmayacaktır. Zira bizzat Avrupa Birliği'nin kendisi, yapısı ve idealleri göz önünde bulundurulduğunda bu tür sosyolojik ve siyasi bir radikalleşmenin sebeplerinden biri olarak gösterilebilir. Avrupa Birliği'nin derinleşmesi ve genişlemesinin sonucu olarak yaşanan göç dalgaları, Avrupa'da Neo-liberalizmi güçlendirirken hükümetlerin sosyal harcamalarını azaltmıştır. Sosyolojik alanda yaşanan bu marjinalleşme elbette kendisine hükümet politikaları ve seçim sonuçlarında da yer bulmuştur. Avrupa'da aşırı sağın yükseldiğinin göstergeleri, aşırı sağ örgütler ve aşırı sağ şiddet eylemlerindeki artışlar ve pek çok Avrupa ülkesinde uygulanan sert göçmen politikalarıdır. Bu Araştırmanın hipotezini, 2.Dünya Savaşından bu yana artan küreselleşme ve liberalleşmenin dünya uluslarını yakınlılaştırması beklenirken özellikle liberalizasyonun merkezi olan Avrupa'da ayrılıkçı düşünceleri artırdığı hususu oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı "ırkçılık", "yeni-ırkçılık" "neo-liberalizm" kavramları üzerinden küreselleşmenin Avrupa üzerindeki etkilerini açıklamaya çalışmaktır. Çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmış olup tarihsel ve betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa, ırkçılık, Yeni ırkçılık, Neo-liberalizm, Küreselleşme.

AVRUPA BİRLİĞİ’NİN YÜKSELEN GÜÇLERE YÖNELİK POLİTİKASI: TÜRKİYE ÖRNEĞİ**Fevzi KIRBAŞOĞLU / Karadeniz Teknik Üniversitesi****Özgür TÜFEKÇİ / Karadeniz Teknik Üniversitesi****ÖZET**

Avrupa, yüzyıllardan beri birçok kanlı mücadelelere sahne olmuş bir kıta olarak dünya sahnesinde yerini almıştır. Bu mücadelelerin en yıkıcı etkileri olan, şüphesiz, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları olmuştur. Bu savaşlarda yaklaşık 90 milyon üzerinde insan hayatını kaybetmiştir. Yaşanan bu felaketler üzerine, Avrupa kaynaklı meydana gelen savaşların sona ermesi için Avrupalı birçok siyasetçi ve düşünür kendi ülkelerinin ekonomik ve siyasi açıdan birleşmesi fikrini barışı tesis etme noktasında gerekli bir husus olarak görmüşlerdir. Bu gelişmeler sonucunda barışı sağlama düşüncesinin hayata geçirilmiş hali 1950 yılında Robert Schuman tarafından ortaya konulan bir planda görülmüştür. Bu plana göre, Almanya ve Fransa arasında yüzyıllardır var olan ekonomik rekabetin sona ermesi için kömür ve çelik üretiminde alınması gereken kararları bir üst otoriteye/kuruma devretmesi gerekmektedir. Bu gelişmeler çerçevesinde, Batı Almanya, Fransa, İngiltere, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg’un kurucu üyesi olarak yer aldığı Avrupa Kömür Çelik Topluluğu 1951 yılında kurulmuştur. Sonrasında 1957 yılında Roma Antlaşması imzalanarak 1958 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu kurulmuştur. Bu gelişmelerin ardından 1965 yılında imzalan Füzyon Antlaşmasıyla söz konusu Avrupa Kömür Çelik Topluluğu, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu bir çatı altında toplanmış ve Avrupa Topluluğu adı altında görevini sürdürmüştür. Sonuç olarak, 1993 yılında yürürlüğe giren Maastrich Antlaşması’nın imzalanmasıyla bugünkü Avrupa Birliği’nin adımları atılmış ve kurumsal gelişiminin devamı sağlanmıştır. Avrupa Birliği, kurumsal altyapısını tamamladıktan ve savaş sonrası ekonomisini düzenledikten sonra çevre ülkelere olan ilgisini her fırsatta dile getirmiş ve bu ülkelerle olan rekabetini son yıllarda daha çok hissettirmeye başlamıştır. Bu hususta, yükselen güçler uluslararası ilişkiler literatüründe kendine yer edinmiş ve Avrupa Birliği’nin de ilgilendiği bir husus haline gelmiştir. Türkiye, Rusya, Çin, Brezilya ve Hindistan gibi ülkeler yükselen güçler kategorisi içerisinde yer almış ve dünya kamuoyu tarafından takip edilmeye başlanmıştır. Yükselen güçler olarak tanımlanan devletlerin çoğunun G-20 içerisinde olmaları, hızlı büyüyen ekonomiye ve küresel/bölgesel konularda önemli etkiye sahip olmaları Birliğin dikkatini çekmiştir. Bu çalışmada amaç, Avrupa Birliği’nin yükselen güçlere olan ilgisini ve onlara yönelik mevcut politikalarının amaçlarını açıklamak ve bu politikalarını karşılaştırmalı olarak Türkiye örneği üzerinden anlatmaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Yükselen Güçler, Avrupa Birliği, Uluslararası İlişkiler, BRICS.

AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE İLİŞKİLERİNDE ENERJİ DİYALOĞU

Cemal KAKIŞIM / Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Türkiye ve Avrupa Birliği (AB) arasındaki ilişkiler, 1959 yılında Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'na ortaklık başvurusu ile başlamış ve 1963 yılında imzalanan Ortaklık Anlaşması ile yasal bir zemine oturtulmuştur. Günümüze kadar Gümrük Birliği ve üyelik müzakereleri temelinde inişli çıkışlı devam eden ilişkiler, 17 Aralık 1994 tarihinde AB ve Türkiye arasında imzalanan Enerji Şartı Anlaşması ile enerji alanında gelişmeye başlamıştır. İlişkilerin enerji alanına taşınmasında ise AB ülkelerinin, fosil enerji kaynakları olan petrol ve doğal gazı yönelik artan talebi önemli bir rol oynamıştır. AB ülkeleri, özellikle 1990'lı yıllarla birlikte, önemli ölçüde petrol ve doğal gaz ithalatına bağımlı hale gelmiş ve bu bağımlılık etkisini, bölgesel krizler nedeniyle enerji arz güvenliği alanında hissettirmeye başlamıştır. AB, enerji arz güvenliği riskini azaltacak şekilde, alternatif tedarikçi ülkelere ulaşmayı hedeflemektedir. Bu açıdan Türkiye, petrol ve doğal gaz üreticisi ve tüketicisi ülkeler arasındaki coğrafi konumu nedeniyle AB açısından önemini artırmıştır. Ayrıca Türkiye'nin de benzer şekilde petrol ve doğal gaz ithalatına bağımlı hale gelmesi, enerji arz güvenliği ve bölgesel enerji politikaları açısından, hem AB hem de Türkiye için benzer risklerin ve ortak çıkarların oluşmasını sağlamıştır. Bu kapsamda çalışmada, Türkiye ve AB arasındaki enerji ilişkilerinin gelişimi analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, AB, Enerji, Güvenlik, Enerji Politikaları.

**BOSNA-HERSEK BUNALIMI
VE ENİGMAYA DÖNÜŞEN “BARIŞ” DAYTON ANTLAŞMASI**
Yusuf SAYIN / Necmettin Erbakan Üniversitesi

ÖZET

Balkanlaşma temayülünün belki de en fazla ve en yoğun tebarüz ettiği bölge olan Bosna-Hersek hakkında Osmanlı egemenliğine kadarki sürede yapılan tarihi ve kültürel anlamda bilimsel çalışmaların fazla olmayışı, günümüzde ‘Boşnak’ kimliğine sahip insanların tarihsel kökenine dönük yapılacak bilimsel çalışmaları belli oranda yetersiz kılmakta ve zaman zaman anokranizme sebep olmaktadır. Bu çerçevede, Bosna-Hersek savaşının çıkış sebeplerini ve günümüze yansıyan sonuçlarını doğru analiz etmek, Balkanların geleceğince yaşanması muhtemel benzer sorunlara bir projeksiyon tutacaktır. Bu çalışmada, Bosna-Hersek’in balkan coğrafyasında sahip olduğu coğrafik ve demografik konum; savaşın çıkış nedenleri; savaşan tarafların imkân ve kapasiteleri ve son olarak, savaş sonunda imzala(tıl)an ve “ölü doğmuş” bir anlaşma olarak kayda geçen Dayton Anlaşması ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bosna-Hersek, Boşnaklar, Sırplar, Savaş, Barış.

14:00 | FR10: Cuma/Friday | PANEL-18: Suriye Krizi ve Mülteci Sorunu

15:15 | Oturum Başkanı / Panel Chair: İsmail Köse

Suriye Krizi ve Türk Dış Politikası

İsmail Köse

Küresel Çok Kutuplu Sistemde Kimyasal Silah Kullanımının

Önlenebilirliğinin Sorgulanması: Suriye Krizi'nde Kullanılan Kimyasal

Silahlara Uluslararası Sistemin Tepkileri

Fatih Tekin

Sınır Kentlerinde Yaşayan Suriyelilerin ve Yerleşik Halkın İnsan Güvenliği

Algıları: Gaziantep, İzmir ve Szeged Örneği

Bezen Balamir Coşkun / Tuğçe Kılıç

Uluslararası Göç ve Türkiye'de Doğan Suriyeliler Özelinde "Vatansızlık"

Gökhan Ak

SURİYE KRİZİ VE TÜRK DIŞ POLİTİKASI

İsmail KÖSE / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Milletlerin geleceğini ve refahını üretim biçimleri, devletlerin geleceğini ve varlığını ise dış politikadaki başarıları belirler. Dış politika, toplumların omurgasıdır, geçmişten gelen kaygılar ile geleceğe yönelik beklenti ve projeksiyonlar dış politikanın gidişatında görülmeyen fakat varlığı her an hissedilen şekillendirici bir el rolü oynar. Çağdaş uluslararası ilişkiler perspektifinden yapılacak bir değerlendirmede ülkelerin dış politikalarını öncelikli olarak etkileyen üç temel faktörden bahsetmek olasıdır: (1) temel uluslararası amaçlar, idari erki elinde bulunduranların dünya algısı (2) dünyadaki politik, askeri, jeo-stratejik güç ve ülkenin kendi içindeki ulus devletleşme süreci (3) dış politika yapımında askeri çıkarların etkisi ulusal politikada askeri kapasite ve kabiliyetler. Kadim Türk uygarlığı Çin'e karşı yüzyıllarca süren savaşları sonrasında, MS. 400'lerde Orhun-Yenisey'den batıya başlayan göçünde kuzeyde Tuna'nın uzak ötesine, güneyde Cebelitarık Boğazı'na kadar Ekvator'un ¼'ünü geçerek ortalama 10.000 km.'lik bir mesafe kat etmiştir. Osmanlı döneminde hegemon güç olan Türk halkı, dünyadaki gelişme ve politikalara kendi yaşam alanında tek başına şekil verme kabiliyetine sahipti. Türkiye Cumhuriyeti, her ne kadar post-Osmanlı dönemde Cumhuriyet devrimlerinin yerleşmesi için geçmişe bir sünger çekmeye çalışmışsa da Osmanlı Devleti'nin halef devletidir. Buna karşın selefi gibi hegemon bir güç değil, sadece bölgesinde etkili olabilen orta büyüklükte bir aktördür. İmparatorluklar kurmuş, büyük zaferler kazanmış milletlerin, tarihteki şaşalı günlerin özlemini çekmesi doğal bir sonuçtur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, 1923 yılından itibaren hızlandırılmış bir modernleşme ve dar coğrafyada hegemon güç elde etme ideali benimsemiştir. Bir asır gibi insanlık tarihi için kısa bir süreye sığdırılmaya çalışılan modernleşme ve yeniden büyük güç olabilmek çalışmalarının bir başarı hikâyesiyle sonuçlandığını söylemek güçtür. Türkiye halen, bilim, eğitim, evrensel normlar ve sanayi üretimi kapasitesi açısından rol modeli Batılı devletlerin gerisindedir. Buna karşın Türkiye, Ortadoğu'da demokrasiyi işleyen, evrensel normların kabul gördüğü, askeri gücü ve askeri ekipman kabiliyeti olan, yeraltı kaynaklarıyla değil, üretimle dünyanın 20 ekonomisi arasına girebilen bir devlettir. Suriye krizi de bu bağlamda değerlendirilmelidir. Türkiye'nin Suriye krizinde takip ettiği dış politikanın yapılmasında belli aksaklıkların yaşandığı inkâr edilemez. Sahadaki, Fetö mensupları TDP'nin Suriye krizinde, krizler sarmalına yuvarlanmasında etkili olmuşlardır. Bunun yanında, bir hegemon güç olmadan ve orta büyüklükte aktör olduğunu unutarak, Suriye'ye düzen dayatılması hatalı bir dış politika yaklaşımı olmuştur. Hataların dayattığı maliyet oldukça yüksektir. Suriye krizinin ilk gününden itibaren nötr-aktif dış politika yaklaşımının elden bırakılmaması gerekirdi. Türkiye'nin İran tarafından başarıyla uygulanan Şii diaspora benzeri bir politika takip edebilmesi gerek devletin kuruluş kodları gerekse bölge dengeleri nedeniyle olanaksızdır. Türk dış politikası, yapabileceklerini ve bölge dengelerini analiz ettikten sonra bölgesel aktör rolüne soyunmalı, dengeli yaklaşım elden bırakılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Suriye Krizi, TDP, Hegemon Güç, Bölgesel Aktör.

KÜRESEL ÇOK KUTUPLU SİSTEMDE KİMYASAL SİLAH KULLANIMININ ÖNLENEBİLİRLİĞİNİN SORGULANMASI: SURIYE KRİZİ'NDE KULLANILAN KİMYASAL SİLAHLARA ULUSLARARASI SİSTEMİN TEPKİLERİ

Fatih TEKİN / Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

ÖZET

İki dünya savaşının yaşandığı 20.Yüzyılda savaşların yıkıcı etkisi teknolojik gelişmeler neticesinde konvansiyonel silahlardan kitle imha silahlarına doğru bir geçişin olması nedeniyle bir hayli artmıştır. Tarih boyunca güç elde etmek için silahlanma çabası diğer devlet üzerinde egemenlik kurma veya caydırıcı bir etki ile sürmekteyken gelinen noktada kitle imha silahları sadece düşmanın yok edilmesi anlamına gelmemektedir. Kitle imha silahlarının etkisi tüm dünya ve bütün insanlık için tehdit içeren bir boyuttadır. Bu anlamda bahsi geçen kitle imha silahları nükleer silahlar, biyolojik silahlar ve kimyasal silahlar olarak gruplandırılmaktadır. Bu çalışmada konu olan kimyasal silahlar doğa ve insanlar üzerinde toksit etkileri olan silahlardır.1993'te Paris'te imza edilen Kimyasal Silahların Geliştirilmesinin, Üretiminin, Stoklanmasının ve Kullanımının Yasaklanması ve Bunların İmhası ile İlgili Sözleşme; sözleşmeye taraf olan ülkelerin kimyasal silah kullanması, geliştirmesi veya bir başka ülkeye aktarmasını kesin bir şekilde yasaklanmıştır. Birleşmiş Milletler Silahsızlanma Departmanı, Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu gibi uluslararası örgütler vasıtasıyla kimyasal silah geliştirilmesinin ve kullanımının önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Kimyasal silaha veya kimyasal silahı üretme kapasitesine bilindiği kadarıyla dünyada 25 ülke sahiptir. ABD, Rusya, Çin, İran, Kuzey Kore, Sudan, Pakistan, Hindistan ve Suriye bunlardan bazılarıdır. Suriye Krizi'nde ilk kez 21 Ağustos 2013 tarihinde kimyasal silaha başvuran Esad yönetimi 19 Ağustos 2014'te kimyasal silahların imha sürecinin tamamlanacağını duyurmuştu. Ancak devam eden saldırılar gösterdi ki Suriye yönetimi halen kimyasal silah kullanmaya devam etmektedir. Ayrıca Suriye İnsan Hakları Ağı'nın 20 Şubat 2017 tarihli raporuna göre Esad yönetimi son üç yıl içinde 162 kere kimyasal silah kullandı. Suriye'de Esad rejiminin 4 Nisan 2017'de gerçekleştirdiği kimyasal saldırı sonrasında ABD, Suriye rejimine ait bir askeri üssü Tomahawk Füzeleri ile vurdu. Bu çalışmada İnsan Hakları Konseyi'nin ve kimyasal silahların kullanılmaması için çalışan uluslararası örgütlerin, Suriye Krizi boyunca aldıkları kararlar ve yayımladıkları raporlar incelenmeye çalışılmış. Uluslararası Sistem içinde başta Rusya olmak üzere büyük güçlerin desteğine sahip olan Suriye Rejimi'nin kimyasal silah kullanımına karşı uluslararası sistem içindeki diğer devletlerin tutumları göz önüne alınarak mevcut uluslararası sistemde kimyasal silah kullanımının caydırıcılığının sorgulanması üzerinde değerlendirme yapılmaya çalışılmıştır. Küresel çok kutuplu sistemin kimyasal silah kullanımını önleyebilecek bir yapıda olup olmadığı Suriye'de rejimin kimyasal silah kullanması özelinde değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmış olup betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kimyasal Silahlar, Uluslararası Sistem, İnsani Güvenlik, Suriye Krizi, Dünya Güvenliği.

SINIR KENTLERİNDE YAŞAYAN SURIYELİLERİN VE YERLEŞİK HALKIN İNSAN GÜVENLİĞİ ALGILARI: GAZİANTEP, İZMİR VE SZEGED ÖRNEĞİ

Bezen Balamir COŞKUN / İzmir Policy Center

Tuğçe Kılıç / İzmir Policy Center

ÖZET

Türkiye’de Gaziantep ve İzmir Suriye’de yaşanan krizin ilk dönemlerinden itibaren Suriyeli sığınmacıların çoğunluğuna ev sahipliği yapmış olan sınır şehirleridir. Macaristan’da ise Roszke kenti özellikle AB’ye sığınmak isteyen Suriyelilerin transit noktalarından biri olarak ön plana çıkar. Gaziantep Suriye sınırına yakın coğrafi konumdan kaynaklı olarak, İzmir Ege denizi üzerinden Avrupa’ya geçme imkanlarından dolayı, Szeged ise Sırbistan üzerinden Macaristan’a, dolayısıyla AB sınırlarından içeriye girilebilen bir nokta olduğundan ve Roszke mülteci kapına yakınlığından dolayı mülteci krizinden etkilenen kentler olmuştur. Bu çalışmanın amacı İzmir, Gaziantep ve Szeged’de yapılan gözlemlere ve hem Suriyeliler hem de yerel halk ile yapılan enformel/spontan görüşmelere dayanarak Suriyeli sığınmacıların ve yerel halkın güvenlik algılarının karşılaştırılmasıdır. Bu karşılaştırma sırasında şu sorulara cevap aranacaktır: Aynı kentte yaşayan iki farklı topluluğun o kentte yaşamlarını sürdürmeleri sırasında algıladıkları güvenlik tehditleri nelerdir? Sığınmacıların ve yerleşik halkın algıladıkları güvenlik tehditleri hangi noktalarda farklılık göstermektedir? Bu tehdit algıları toplulukların farklılıklarından mı kaynaklanmaktadır yoksa kentlerin yapısal sorunlarından mı kaynaklanmaktadır? Bu makalede, her üç kentte de yaşayan/ çalışan araştırmacılar olarak bu kentlerdeki Suriyelilerin varlıkları, güvenlik algıları ve bu kentlerde yaşayan yerel halkın güvenlik algıları ile ilgili birinci elden gözlem, yapılandırılmamış ve yarı-yapılandırılmış görüşmeler sonucunda elde ettiğimiz bulgular tartışılacaktır. Hem söz konusu kentlere ülkelerindeki iç savaştan sonra gelen sığınmacıların hem de kentlerin yerleşik halklarının güvenlik algıları insan güvenliği kavramsal çerçevesinde tartışılacaktır. Mikro seviyede sığınmacılar ve yerel halk arasındaki güvenlik algılarının farklılıkları ve/veya benzerlikleri incelenerek meso ve makro seviyede ise ulusal ve uluslararası mülteci rejimlerinin ve politikalarının sınır kentlerinde yol açtığı insani güvenlik ve sorunları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli Sığınmacılar, Kent Güvenliği, İnsan Güvenliği, Gaziantep, İzmir, Szeged.

ULUSLARARASI GÖÇ VE TÜRKİYE’DE DOĞAN SURIYELİLER ÖZELİNDE “VATANSIZLIK” Gökhan AK / Nişantaşı Üniversitesi

ÖZET

2011 yılı Mart ayında Suriye’de başlayan halk ayaklanması bir iç savaşa dönüşmüş; iç savaştan kaçan milyonlarca Suriyeli komşu ülkeleri olan Türkiye, Lübnan, Ürdün, Irak, Mısır ve Libya’ya sığınmışlardır. Harabeye dönen ve düzensiz göç akımlarının odak noktası haline gelen Suriye’den sonra buradaki iç savaşın en olumsuz etkilediği ülke Türkiye olmuştur. Bugün sayıları dört milyona yaklaşan Suriyeli mülteci/sığınmacıların varlığı, yaşadığı ve yaşattığı sorunlar Türkiye’nin iç ve dış siyasetinin en önemli konusu haline gelmiştir. Kimilerine göre ‘uzayan misafir’, kimilerine göre ‘kardeş’, kimilerine göre ‘öteki’, kimilerine göre ‘Osmanlı İmparatorluğu’na ihanet edenlerin torunları’ olsa da, Türkiye’de geçici koruma altında bulunan Suriyeliler, uluslararası göç olgusunun ve Türk toplumunun gerçeğidir. Ayrıca, ülkelerinde her geçen gün şiddetlenen çatışmalar ve belirsizlikler sebebiyle, Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönüp dönemeyecekleri de belli değildir. Bu sebeple, ‘geçici koruma’ altındaki Suriyeliler’in Türk toplumuna uyum sağlayabilmelerine yönelik etkin çalışmalar yapılması gerekmekte ve bu çalışmaların başarılı olabilmesi için de öncelikle sorunların doğru tesbit edilmesi büyük önem arz etmektedir. ‘Geçici koruma altındaki’ Suriyeliler’in önemli sorunlarından biri, Türkiye’de doğan bebeklerinin “vatansızlık” riski ile karşı karşıya bulunmasıdır. Bu çalışmada uluslararası göç olgusu çerçevesinde Türkiye’de doğan Suriyeliler özelinde vatansızlık konusu irdelenmiştir. Çalışma, içerik, belge ve söylem analizi araştırma teknikleri kullanılarak incelenecek olup, çalışmada ulaşılabilecek muhtemel sonuçlar şu şekildedir. Vatansızlık, hem bireyler hem de devletler tarafından istenilmeyen bir durum olup, devletlerin vatansızlıkla mücadele etme konusunda uluslararası hukuktan kaynaklanan sorumlulukları bulunmaktadır. Türk Hükümeti’nin insan onuruna uygun hayat sürebilmeleri, eğitim, sağlık hizmetlerinden faydalanabilmeleri için Türkiye’de doğmuş ve Suriye vatandaşlığını kazanamamış çocuklara vatandaşlık verilmesinin gerekliliği konusunda Türk toplumunda etkin bir kamu diplomasi yürütmesi; gerekirse Vatandaşlık Kanunu’nda değişikliğe giderek Türkiye’de doğmuş vatansızlık riski ile karşı karşıya olan çocuklara vatandaşlık vermesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Göç, Uluslararası Politika, Çatışma, Suriye Krizi, Vatansızlık.

14:00
15:15

FR11: Cuma/Friday | PANEL-19: Special Panel / Recep Tayyip Erdogan University
Oturum Başkanı / Panel Chair: Hüsrev Tabak

Discussing Turkey's membership to SCO-An agent-centred socialization research

Hüsrev Tabak / Muharrem Doğan

The Effect of Financial Crisis in 2008 on Georgia's International Trade between EU-28: Gravity Model Approach

İsmail Altay

To what extent does a successful counter-insurgency centre on 'hearts and minds'

Nasuh Sofuoğlu

Turkey and Syria Relations:

Operation Euphrates Shield in the context of State Sovereignty

Muharrem Doğan / Sezai Çağlayan

Islamophobia and Muslims in Europe

Zeynep Fırat

DISCUSSING TURKEY'S MEMBERSHIP TO SCO-AN AGENT-CENTRED SOCIALIZATION RESEARCH**Hüsrev TABAK / Recep Tayyip Erdogan University****Muharrem DOĞAN / Recep Tayyip Erdogan University****ABSTRACT**

Socialization research in International Relations is dominated with studies focusing on the structure's primacy in socialization process, considering agents as passive recipients of relevant norms, roles and principles. Such a methodology and approach in broader social sciences has long been criticized particularly in identity research of feminism or in individualism research of education sciences for ignoring the possibility of agent's active involvement and intentional choices in socialization. Building on a similar approach, this study elaborates the possibilities of shifting focus in IR research from structure to agent in socialization and of thinking of agents as active adopters of norms and roles other than passive exposes to them in socialization context. The research takes the discussions of Turkey's willingness to membership to the Shanghai Cooperation Organization and the relevant political discourses as case study. The paper will present preliminary findings from an ongoing research project on socialization and foreign policy.

Keywords: Socialization, Normativity, SCO, Turkey, Shift of Axis.

THE EFFECT OF FINANCIAL CRISIS IN 2008 ON GEORGIA'S INTERNATIONAL TRADE BETWEEN EU-28: GRAVITY MODEL APPROACH

İsmail ALTAY / Recep Tayyip Erdogan University

ABSTRACT

Financial crisis started in the USA housing market in 2008, spread over the sectors and the all world economies, has led to deep effect on macroeconomic structures such as growth, trade, employment and public debt management one the one hand, on the other, from the socio-economic aspects, it radically increased unemployment. As for Georgia, this country was affected by the financial crisis in many different ways, especially via cross-countries. This shockwaves of financial crisis, deteriorated by the war in August, had affected all sectors in economy. The first sign of the beginning of new wave of economic instability was in November, 2008, when the exchange rate of lari against the dollar reduced from 1.45 to 1.65. Georgia has seen a dramatic drop in almost every sector of economy such as, tourism, construction, service, retail and banking. There has been sharp decrease in foreign investment, as investors have been less willing to invest in unstable economic conditions. The biggest exporters of country suffer from the decline in demand international markets. After Rose Revolution, Georgia and EU have been improving their economic relations. In this context, they signed trade agreement. After this process, the total trade between Georgia and EU have been increasing. In this context, the purpose of this research to investigate the effect of financial crisis on international trade between Georgia and 28 European Union Countries. (2002-2014). For empirical analysis, the gravity model is estimated with the fixed effect model and ordinary least squares method (OLS), specifically focusing on the impact on export, import and total trade volume using three models. The gravity model of trade examines international and bilateral trade between countries. This model explains flow of trade between countries as proportional to their GDP and inversely proportional to their distance. In this model, it can be seen that the effect of financial crisis via dummy variable.

Keywords: Financial crisis 2008, Georgia's International Trade, EU.

TO WHAT EXTENT DOES A SUCCESSFUL COUNTER-INSURGENCY CENTRE ON 'HEARTS AND MINDS'

Nasuh SOFUOĞLU / Recep Tayyip Erdogan University

ABSTRACT

For every action, there is an equal and opposite reaction as Newton's third law stated. In accordance with this, irregular warfare – which is an endeavour between at least a state and a non-state actor in order to be in power as the legitimate authority over the relevant citizens by eroding antagonist's power, influence, and will – has spawned counter-insurgency (COIN) measures. 'Hearts and minds' which is a British COIN approach is one of the various COIN methods coined by the states conducting such campaigns. This paper enquires about to what extent 'hearts and minds' is a successful approach to COIN by scrutinizing what is irregular warfare and 'hearts and minds' as a COIN approach and explaining the anatomy of 'winning hearts and minds'. The paper also examines some of the precedent COIN campaigns involving 'hearts and minds' approach to COIN and various academics' interpretations on the subject in question. The British approach proved itself in various cases from the Malayan Emergency to the Second Chechen War, and, in the light of such precedents, 'winning hearts and minds' phrase seems to stay in the centre of counter-insurgency campaigns.

Keywords: Counter-Insurgency, Hearts and Minds, Irregular Warfare.

TURKEY AND SYRIA RELATIONS:**OPERATION EUHRATES SHIELD IN THE CONTEXT OF STATE SOVEREIGNTY****Muharrem DOĞAN / Recep Tayyip Erdogan University****Sezai ÇAĞLAYAN / Ondokuz Mayıs University****ABSTRACT**

Sovereignty, first used by Jean Bodin in 16th century, is a phenomenon for describing state as an absolute and supreme authority. Even though meaning of the concept has undergone significant changes throughout the years, it has never lost its character of being a constituent element of state. The concept of which modern meaning was gained by Westphalian System has been a foundation for the principle of non-intervention in international law. The right to sovereignty, today, become a controversial issue especially when it concerns more than one state. The Operation Euphrates Shield that Turkey has performed over Syrian territory come to be known a hot-topic from very beginning because of sovereignty concerns. The main objective of this paper is therefore, to discuss the legitimacy of the operation in question. The operation in-fact aimed to protect Turkey's own values related to its sovereignty rather than violating Syrian territorial integrity. Although the regime in Syria and some Western countries argue that Turkey has invaded Syrian territory, the operation has carried out for sustaining the safety of Turkey's territory, to protect Turkish nationals and preclude the flow of migration from Syria. Apart from these arguments, that Syria as a "failed state" neither provide protection for its nationals nor reduce threats for Turkey legitimates the Operation Euphrates Shield. Sovereignty, previously-known as a right of states, now becomes a responsibility in 21st century. From this point of view, Syria has not discharged its responsibility originating from its sovereignty. Territorial sovereignty will firstly be explained in this paper in which the relations between territorial sovereignty and intervention are discussed. The legality of the Operation Euphrates Shield conducted by Turkish Army will then be questioned. The UN Charter and other international treaties, and rules of international customary law as well as the arguments of parties will be given as references.

Keywords: United Nations, Syria, Turkey , Operation Euphrates , International Law.

ISLAMOPHOBIA AND MUSLIMS IN EUROPE**Zeynep FIRAT/ Recep Tayyip Erdogan University****ABSTRACT**

The relationship between 'Europe' and 'Islam' as epistemic settings has been continually redefined historically due to changing circumstances. With the end of the Cold War and the cease of the threat of the Soviet Union, this historical relationship has been redefined one more time. The West, including Europe, in search of a new threat, redefined Islam, both as a cultural and political representation, as the new threat to deal with and this indeed has gained wide prevalence and manifested itself also as Islamophobic practices in everyday politics and social practices targeting Muslim minorities throughout Europe. This study focuses on how Islamophobia is constructed in everyday practices in Europe and on how Muslim minorities are considered to be affected from such acts. The analysis is based on the examination of the construction of societal insecurities the Muslim minority communities are facing.

Keywords: Islam, Muslims, Societal Security, Europe, Islamophobia.

14:00 | **FR12: Cuma/Friday | PANEL-20: International Security/Peace and Conflict**
15:15 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Sertif Demir**

The Changing Nature of Insurgency in Accordance with Globalisation

İlhan Bilici / Sinem Çelik

The Effect of Syrian Crisis over the Global Security

Sertif Demir

Security Oriented Antagonism:

A Case of Iran and Israel

Mehmet RakipoğLu / Muhammad Yaseen Naseem

The Recipe for Success in DDR:

One Cup of Each or What?

Şeniz Bilgi

Post-Colonial Reconciliation between Asymmetric Powers:

Cases of Germany-Namibia and France-Algeria

Çağla Demirel

THE CHANGING NATURE OF INSURGENCY IN ACCORDANCE WITH GLOBALISATION**İlhan BİLİCİ / Bayburt University****Sinem ÇELİK / Karadeniz Technical University****ABSTRACT**

For a few decades, there have been significant transformations on International Relations, security and war studies, and political science discipline such as the meaning and the root causes of insurgency, and the changing nature of insurgencies in accordance with technological advances (globalisation). Rapid changes on human history as well as scientific and ethno-social developments require a more complex, improved by interdisciplinary elements and detailed understanding of politics. Ethnic, religious or linguistic minorities have become the subject of scientific-academic studies and political-international issues for a long time. In this context, insurgency studies as a significant aspect of social science has been aimed to fill this gap within the discipline. This is because insurgency has arguably been one of the defining dynamics of our time. In various parts of the world, it has been one of the most significant threats to peace, security and stability since it frequently threatens or attacks governments, private business and ordinary citizens. The subject of this study is the concept of the effects of globalisation on insurgency struggle. Specifically this study is aiming to uncover how globalisation has changed the idea of insurgency and try to explain how the understanding of insurgency has evolved from early times to today.

Keywords: Globalisation, Insurgency, International Politics, International Relations, Security.

THE EFFECT OF SYRIAN CRISIS OVER THE GLOBAL SECURITY

Sertif DEMİR / Ankara Merkez Strateji Enstitüsü

ABSTRACT

The Syrian Crisis has been the main contention issue for global security since it has taken took place in 2011. With Arab Uprising, the Middle East has become subject of rivalry, confliction, instability and disorder. Syria has become the most affected state among the Middle East countries experiencing a long and brutal civil war. America and other Western powers (England, Germany and France) with some Moslem States and some Syrian opponents are competing with other camps composed of Russia, China, Iran and Syrian official government and Shia non-state actors. The protracted Syrian civil war has also led to profound implications on global security. First of all, although the US is still major global power she is no more only a super power, because her capacity to shape the world has lessened comparing to 1990s. Now Russia and China have emerged as another global powers competing with the West. Additionally, asserted Russia tries to change the power balance shaped post-Cold War. So, the World has experienced a new political confrontation between West and Russia. This confrontation has some negative implication on global security such as energy, nuclear arm reduction talks, regional conflicts, armaments, economic shrinkage etc. The fear of new cold war has spread all over the world. So, the world is re-experiencing power balance existed until 1920s almost a century. Major global powers with the aid of regional states and non-sate actor have tried to reshape the region which designed almost a century ago by British and France, upon dissolution of Ottoman Empire. Russia and China are no longer tolerable to any Western operation using humanitarian pretext in any crisis as done in Libya Crisis in 2011. Therefore, they supported Esad Regime with all means. Syrian crisis indicated the major states avoid direct employment their national forces, but using local non-state actors as America utilizes Kurdish terror -affiliated groups in Syria. This can be categorized new type of wars in our age. Besides, foreign fighters with non-state actors have also become a new actors in Middle East crises. Radical elements from different part of world gathered and fought with Syrian and Iraqi forces. The main human source of ISIS is from foreign fighters. Finally, Iran, Turkey and Saudi Arabia have emerged as middle-scale global power and their influence on the region and Syria increased. All international remedies for Syrian crisis need to consider those countries concerns. Syrian crisis also demonstrated that new –realist approaches in international relations re-prevails as liberal-institutional international theories failed to prevent crisis and conflicts across the world after 1990s. This crisis has also hardly validates the hypothesis of the post-modern theories anticipating the end of nation-states in 21 century. Reality has overpasses the utopia. So, this paper will analyze the Syrian Crisis and its effect on global security.

Keywords: Syrian Crisis, Global Security, the US, Russia, Middle East.

SECURITY ORIENTED ANTAGONISM: A CASE OF IRAN AND ISRAEL**Mehmet RAKİPOĞLU / University of Sakarya****Muhammad Yaseen NASEEM / University of Sakarya****ABSTRACT**

Theoretical concept of Securitization is well known in international security studies. It was put forward by Barry Buzan and Ole Weaver in 2003. It assumes the conception of security in negative connotations, where states securitize some of their issues in four phases. Firstly, act of speech must be done by high profile state authorities or highly relevant person. Second, content of the speech must be taken-up by some part of the target community. Third, speaker must emphasize the urgency of the event or vulnerability of something. Lastly, extraordinary measures must be taken for giving a message to its target community. Therefore, theorists had emphasized that such series of steps have capacity to change the nature of any issue to present it as a security problem. Middle East is one of the vulnerable regions in the world for security reasons. Therefore, Israel and Iran continuously manipulate this vulnerability of the region in their own interests through launching many campaigns of mutual securitization, where leaders of both states speak against each other very frequently. They have realized the presence of potential audience, which believe upon urgency of spoken events. Therefore, relevant authorities issue press releases, policy statements or announcements as precautionary measures. Subsequently, this vicious circle revolves the target elements of the conception in the form of securitization. This piece of writing is an independent academic exercise, where researchers had assumed that Israel and Iran are two parties of conflict, which harness the target elements for creating an environment of securitization. This study has enlisted the known elements of securitization, which are frequently and effectively harnessed by Iran and Israel.

Keywords: Security Studies, Securitization, Urgency, Vulnerability.

THE RECIPE FOR SUCCESS IN DDR: ONE CUP OF EACH OR WHAT?**Şeniz BİLGİ / Middle East Technical University****Abstract**

Disarmament, Demobilization and Reintegration (DDR), which can be considered as one of the most powerful strategies of the United Nations (UN), has widely been resorted to since the early 1990s. As laid down by the UN, disarmament refers to the collection, documentation, control and disposal of small arms, ammunition, explosives and light and heavy weapons from combatants and often from the civilian population. Demobilization is the formal and controlled discharge of active combatants from armed forces and groups and reintegration is the process by which ex-combatants acquire civilian status and gain sustainable employment and income. DDR is quite a significant process in the post-conflict peacebuilding phase for both the stabilization and the long-term restoration of societies which have suffered deeply from the effects of internal armed conflicts. In other words, DDR is the indispensable part of peacebuilding. However, the success of a DDR program depends heavily on its integrated approach in post-conflict situations. That is, as the program involves various actors at each phase, integrated planning, and effective coordination and unity of command are extremely crucial. Yet, one needs to bear in mind that this is not an easy task to achieve. Therefore, it is of utmost importance for the DDR programs and their actors to cope with the challenges they come across. This presentation will focus on what needs to be done and what needs to be included in the planning and implementation phases of the DDR process so that it reaches success. Also, factors that can be unique to each case and each situation will be elaborated on. Consequently, the presentation will be of benefit to a wide range of audiences related with conflict resolution, peacebuilding and post conflict reconstruction.

**POST-COLONIAL RECONCILIATION BETWEEN ASYMMETRIC POWERS:
CASES OF GERMANY-NAMIBIA AND FRANCE-ALGERIA**
Çağla DEMİREL / Karadeniz Technical University

ABSTRACT

Reconciliation between states addresses a positive peace situation and harmonious relations rather than just a ceasefire or foundation of diplomatic relations through peace treaties. A positive peace situation is beyond the rules of the powerful side and also requires the construction of strong ties and confidence while the destruction of prejudices between sides is also needed. Accordingly, this paper inquires reconciliation processes between asymmetric powers that are having a colonial experience, with a particular focus on Germany-Namibia and France-Algeria relations. France and Germany, as symmetric powers, reconciled with each other after the World War II by ending the prolonged enmity between French and German people through the idea of Europeanization. On the contrary, both Germany-Namibia relations and France-Algeria relations represent asymmetrical power relations. Reconciliation in an asymmetrical power relation requires handling a unilateral enmity construction because the victimizer has no reason to hate their victims. Besides, victimhood sense of the weaker side brings a sensitivity against any political act of victimizer even though the steps are taken for the sake of reconciliation. In such cases, three indicators give insights about whether the intentions of the powerful side are sincere or not. These are apology (both public and governmental apologies), atonement (compensations or funds) and facing with the past (through narratives and history education). Finally, Germany - Namibia relations and France - Algeria relations will be analyzed in the light of these three indicators in order to examine post-colonial reconciliation processes.

Keywords: Reconciliation, Post-colonial Reconciliation, Asymmetric Powers, Apology.

15:35 | **FR13: Cuma/Friday | PANEL-21: Göç ve Mülteci Çalışmaları**

16:50 | **Oturum Başkanı / Panel Chair: Mohammad Arafat**

Sınıraşan Göç Hareketlerinin Güvenlik ve İstikrara Yönelik Etkileri

Zeynep Yücel

Egemenliğin Krizi ve Kozmopolit Normlar: Göçmenlik Siyaseti Bağlamında Yurttaşlığı Yeniden Düşünmek

Salih Akkanat / Metin Aksoy

Arnavutluk'un Bölgesel Mülteci Krizlerindeki Tutumu: Besa Geleneğinin Dış Politikadaki Yansımaları

Sinem Çelik / Çağla Demirel

Türkiye'nin Göçmen Kaçakçılığı ve İnsan Ticareti ile Mücadelesi

Elif Çelebi

Yeşilöz, Ankara'da Mülteci Çocukların Eğitim Problemleri ve BBRC Faaliyetleri

Gülperi Güngör

SINIRAŞAN GÖÇ HAREKETLERİNİN GÜVENLİK VE İSTİKRARA YÖNELİK ETKİLERİ

Zeynep YÜCEL / Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmada sınıraşan göç ve ilticanın, toplumsal, ekonomik istikrar ve kamu düzeni boyutlarıyla devlet güvenliğini ne derecede etkilediği yeni güvenlik paradigması çerçevesinde tartışılması amaçlanmaktadır. Talepleri, yaşam koşulları, geri dönebilecekleri bir güvenli yurt bulunmaması ve tüm bunların sınır boylarında ve sınırlar içinde ortaya çıkardığı olumsuzluklar neticesinde göçmenler ve mülteciler öncelikle bölge devletlerinin ve Avrupa Birliği'nin olmak üzere tüm dünyada güvenlik gündemi oluşturmuştur. Göçmen ve mülteci akınlarını denetlemek devletlerin en temel egemenlik ve güvenlik hakkı olarak algılanmış; konunun güvenlik kapsamına alınması neticesinde insan hakları, terör, radikalleşme, şiddet ve sosyoekonomik düzen gibi temel alanlarda devletler ve toplumlar, hem insani güvenliğin hem de sınır ve ülke güvenliğinin gereklerinin yerine getirilmesinde ortaya çıkan ikilemlerle karşı karşıya kalmışlardır. Kitlesel hareketlenmeler (göç, iltica, zorla yerinden edilme), sadece devletlere değil toplumlara ve bireylere yönelen aktüel ve potansiyel riskler/tehditler barındırmaktadır. Bu hareketlere ilişkin münferit devlet politikaları, sorunlar karşısında kısa vadede işlevsel görülse de orta ve uzun vadede olumsuz etkiler yaratma riski taşımaktadır. Bu tür sınıraşan hareketler, taşıdıkları güvenlik riskleri açısından devletler arasında danışma mekanizmalarının kurulmasına, uyumlu politikalar oluşturulmasına ihtiyaç doğurmuşsa da risklerin azaltılması ve bir standardizasyon sağlanması bakımından etkili bir uluslararası ya da bölgesel bir mekanizma henüz kurulamamıştır. Üstelik böyle bir mekanizma kurulsada dahi muhtemel risk ve tehditlerin bir dereceye kadar kontrol altına alınabileceği de ifade edilmelidir. Güvenliğin anlam ve kapsam bakımından değiştiği burada belirtilmelidir. Realizm güvenlikte askeri/stratejik meselelere odaklanmakta ve devleti tehditlerden korunması gereken aslı varlık olarak görmektedir. Ancak, Soğuk Savaş sonrası dönemde güvenlik çalışmaları devlet merkezli yaklaşımdan uzaklaşmış, güvenlik tanımı askeri/stratejik alanın yanısıra toplumsal, çevresel, ekonomik ve politik güvenlik alanlarını da kapsayacak şekilde genişlemiş; çevre, yoksulluk ve uluslararası göç gibi pek çok konu güvenlik riskleri kapsamında araştırılmaya başlamıştır. Tehdidin tek hedefinin Devlet olduğu önkabulü yerine, insanlık, toplum, kültürel kimlik ve birey gibi devlet dışı varlıkların da tehdit altında kaldıkları kabul edilmiştir. Özellikle 11 Eylül ve Arap Baharı (Arab Spring) göç, iltica konularını terörle ve radikalizmle mücadele alanına yaklaştırarak, güvenlik ve insan hakları ekseninde tartışmaya farklı boyutlar kazandırmıştır. Bu doğrultuda güvenlik ve sınıraşan hareketler arasındaki karmaşık karşılıklı bağımlılığı güçlendiren faktörlere değinilecektir. Son olarak, bölgedeki güvenlik risklerini azaltmak için devletler arasında güvenlik işbirliğinin olup olmayacağı incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, Göç, Güvenlik, Sınıraşan Hareketler, İstikrar.

EGEMENLİĞİN KRİZİ VE KOZMOPOLİT NORMLAR:**GÖÇMENLİK SİYASETİ BAĞLAMINDA YURTTAŞLIĞI YENİDEN DÜŞÜNMEK****Salih AKKANAT / Gümüşhane Üniversitesi****Metin AKSOY / Gümüşhane Üniversitesi****Özet**

20. yüzyılın son çeyrek yüzyıllık tarihi, toprağa dayalı yurttaşlık haklarının çözülmesi, uluslararası insan hakları rejiminin yükselişi ve kozmopolit normların yayılması arasında birbirini tamamlayan bir sürece tanıklık etmiştir. Her ne kadar siyasal ve demokratik katılım hakları, büyük ölçüde ulusal yurttaşlık ile sınırlı tutulsa da göçmenler, sığınmacılar, mülteciler gibi yerleşik olmayan nüfusun sivil ve sosyal haklarının, uluslararası insan hakları uygulamaları tarafından daha fazla korunduğuna tanık olunmaktadır. Ancak bu süreç aynı zamanda bir dizi dışlama biçimleri eşliğinde gerçekleşmektedir. Göçmenler ve sığınmacılar ya zengin ülkelerdeki avantajlardan haksız yere yararlanmaya çalıştıkları ya da potansiyel güvenlik riski taşıdıkları için kriminalize edilmektedir. Dahası Avrupa Birliği ülkeleri bile mültecilerin ve yasadışı göçmenlerin AB sınırları dışında bloke edilmesi için, mülteci kampları dahil insan hakları normlarına aykırı çeşitli düzenlemeler önerebilmektedir. Göçmen ve iltica siyasetinin bu ikinci biçimi, kimilerine göre ulus-devlet egemenliğinin hala canlı olduğunun işaretlerinden biri olarak görülmektedir. Göçmenlerin militarizasyonu ve kriminalizasyonu, devletlerin egemenliklerini kanıtlamak için başvurdukları savunma tepkileri olarak anlam kazanmaktadır. Dolayısıyla uluslararası insan hakları rejimindeki gelişmelere bağlı olarak kozmopolit normların yaygınlaşması ile dışlayıcı göçmen ve sığınmacı siyasetlerinin aynı oranda sertleşmesi arasındaki paradoksu açıklamak ve içerdği tehlike ve potansiyellere dikkat çekmek için günümüz siyaset düşüncesinde belli başlı üç kuramsal yaklaşım ayırt edebiliriz: imparatorluk kuramları, ulusaşırı yönetim kuramları ve ulus sonrası yurttaşlık kuramları. Bu bildiri söz konusu kuramlar çerçevesinde egemenlik nosyonu ile kozmopolit normların birbirini dışlamak yerine aslında pekiştiren ve destekleyen bir bağlamda yorumlanmasının mümkün olduğunu savunmaktadır. Hem egemenlik nosyonunu muhafaza eden hem de kozmopolit normların yaygınlaşmasını savunan bir egemenlik anlayışı nasıl mümkün olabilir? Ya da egemenliği, devlet egemenliğinin dışında halk egemenliği olarak düşünmek egemenlik nosyonunun kendisini zedeler mi? Göçmen ve mülteci sayılarındaki artış ve bunun beraberinde getirdiği uluslararası kozmopolit hukuk normlarının yaygınlaşması; egemenlik, toprak ve yurttaşlık arasındaki geleneksel bağı nasıl etkilemekte ve ne gibi potansiyeller barındırmaktadır? Örneğin post-ulusal bir yurttaşlık anlayışı mümkündür müdür?

Anahtar Kelimeler: Kozmopolitizm, Egemenlik, Yurttaşlık, Göçmenlik ve Mültecilik, İnsan Hakları

ARNAVUTLUK'UN BÖLGESEL MÜLTECI KRİZLERİNDEKİ TUTUMU:**BESA GELENEĞİNİN DIŞ POLİTİKADAKİ YANSIMALARI****Sinem ÇELİK / Karadeniz Teknik Üniversitesi****Çağla DEMİREL / Karadeniz Teknik Üniversitesi****ÖZET**

Soğuk Savaş sonrası insan hakları olgusunun uluslararası güvenlikte giderek daha önemli hale gelmesiyle mülteci krizleri devletlerin dış politika gündemlerinde daha çok yer almaya başlamıştır. Devletler, sosyo-ekonomik düzeyleri, krizlere olan coğrafi yakınlıkları, uluslararası toplumdaki konumları ve ulusal güç ve çıkarları çerçevesinde söz konusu krizlere karşı farklı politikalar yürütmektedir. Örneğin; sosyo-ekonomik anlamda zayıf, uluslararası anlamda ise güçsüz bir devlet olmasına rağmen Arnavutluk, tarihsel süreçte mülteci krizlerine karşı “besa” geleneğine dayalı bir dış politika izlemiştir. Bu geleneğin dış politikadaki yansımaları özellikle II. Dünya Savaşı sırasında Yahudilere ve Kosova Savaşı sırasında ise Arnavut mültecilere yönelik izlenen politikalarda görülmektedir. Arnavutluk’un mülteci krizlerine yönelik başarılı addedilebilecek bu politikaları “besa” geleneğinin son dönemdeki krizlerde uygulanıp uygulanmadığı sorunsalını gündeme getirmiştir. Son dönemde yaşanan Suriye krizi sonrasında özellikle Avrupa ülkelerine ulaşmaya çalışan mültecilerin ilk durağı Yunanistan olmuş; bu durum Arnavutluk’un da içinde yer aldığı Balkanlar bölgesinde ciddi sorunlar doğurmuştur. Söz konusu sorunlar ise, Batı Balkan Rotası’nda yer alan Balkan ülkelerinin mültecilere yönelik oldukça sert politikalar izlemelerine yol açmıştır. Bu noktada, AB’nin mültecilere yönelik bütünlük bir politika izleyememesi bölgedeki krizi daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmiştir. Tüm bunların ışığında, bu çalışmada, AB’ye aday ülke konumundaki Arnavutluk’un son dönem mülteci krizinde “besa” geleneğini ne ölçüde sürdürebildiği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Besa Geleneği, Arnavutluk, Mülteci Krizi, Batı Balkan Rotası.

TÜRKİYE’NİN GÖÇMEN KAÇAKÇILIĞI VE İNSAN TİCARETİ İLE MÜCADELESİ **Elif ÇELEBİ / Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi**

ÖZET

Özellikle 1980’lerden sonra, neo-liberal ekonomik düzenin dünya üzerinde hakimiyet kurmaya başlamış, bu da gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelerin yoksullaşmasına ve ülkede halihazırda bulunan işgücünün de vasıfsızlaşmasına neden olmuştur. Gelişmiş ülkelerde ise, vasıfsız ve ucuz işgücü arzının karşılanması için ülkeye kaçak yollarla giren göçmenlerin kullanılması ya da bu sürece göz yumulması, göç sürecinin ve dolayısıyla istihdamın temel belirleyicileri arasında yer almaktadır. Günümüzde küreselleşmenin de etkisiyle ulusal güvenliği tehdit eden unsurlar değişmiş, bu da güvenlik kavramının tanımının değişmesine neden olmuştur. Uluslararası göç, mülteciler sorunu, yasadışı göç, göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti olguları da bu yeni güvenlik tanımında giderek artan önemle yer almaya başlamaktadır. Uluslararası göç süreci, yasadışı göç, göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti, kaynak, transit veya hedef ülke ayrımı olmaksızın ülkelerin güvenliğini, ekonomisini ve toplumsal yapısını önemli ölçüde tehdit edebilmektedir. Göçmen kaçakçılığı bağlamında kaynak, transit ve hedef ülke olma özelliği gösteren Türkiye hem toplumsal güvenliği hem de kaçak göçmenlerin güvenliği açısından bu suçla karşı etkin önlemler almak durumundadır. Türkiye’de göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti ile mücadele alanında özellikle 2000’li yıllardan itibaren önemli gelişmeler kaydedilmektedir. Bu bağlamda Türkiye, “Sınır Aşan Organize Suçlarla Mücadele Birleşmiş Milletler Sözleşmesi” ile bu Sözleşme’ye ek “Göçmen Kaçakçılığı” ve “İnsan Ticareti” konularını düzenleyen Protokolleri Aralık 2000 tarihinde imzalamış ve Mart 2003’te taraf olmuş ve takip eden yıllarda yasal düzenlemeler yapılmıştır. Yasal düzenlemelerin yanı sıra, Türkiye, Birleşmiş Milletler, Uluslararası Çalışma Örgütü, Uluslararası Göç Örgütü, Kadın Ticaretine Karşı Koalisyon gibi uluslararası örgütlerle de işbirliği içinde çalışmaktadır. Türkiye, bu örgütlerle işbirliği içinde mülteci ve insan ticareti mağdurlarını koruma amacıyla çeşitli projeler ve programlar yürütmektedir. Türkiye, göçmen gönderen bir ülke olduğu kadar hem bir göç köprüsü hem de çeşitli göçmenler için bir hedef ülkedir. Bu konuda göçmen kaçakçılığı ve insan ticaretinin önlenmesi amacıyla Türkiye en kısa sürede sınır güvenliğini etkin şekilde sağlayabilmek için sorunlu sınır noktalarını tespit etmeli ve buralarda teknolojiyen yararlanarak gözlem ve denetimlerini artırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yasadışı Göç, Göçmen Kaçakçılığı, İnsan Ticareti.

YEŞİLÖZ, ANKARA'DA MÜLTECİ ÇOCUKLARIN EĞİTİM PROBLEMLERİ VE BBRC FAALİYETLERİ

Gülperi GÜNGÖR / ODTÜ Uluslararası İlişkiler Yüksek Lisans

ÖZET

2011 Suriye krizi başladığından bu yana Türkiye 3 milyona yakın Suriye mülteciye ev sahipliği yapmakta. Suriyeli mültecilerin yarıya yakını ise çocuk.400.000'den fazla çocuk ise okula gitmiyor. Benim de gönüllü olarak dahil olduğum Buiding Bridges for Refugee Children (BBRC) organizasyonu Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın Keçiören'deki Gençlik Merkezi'nde özellikle okula gitmeyen çocuklara Matematik, Arapça, Türkçe dersleri vermektedir. Kadınlara ekonomik destek amaçlı Suriye Yemekleri organizasyonu, Whatsapp grubu ile sipariş imkanı sağlayan BBRC haftada 1 kez Pazar günleri gönüllü öğrencilerle Gençlik Merkezi'nde 4 saat ders verebilmektedir. Bu kısa süre çocuklar için yeterli olmamaktadır. Okula giden öğrencilerin müfredata ve okullarına uyum zorlukları yanında, okula gitmeyenlerin ise öğretmenler tarafından düzenli ders alamadıklarından Türkçe iletişim ve okuma yazma öğrenmeleri karşılaştıkları sorunların başında gelmektedir. Bildiride BBRC gönüllüleri ile yapılan yarı yapılandırılmış mülakat ile birlikte çocukların ve ailelerinin genel sorunları ele alınacak ve bu konuda neler yapılabilir tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Suriyeli Mülteciler, Sığınmacı Çocuklar, Yeşilöz'deki Mülteciler, Eğitim Sorunları.

15:35 **FR14: Cuma/Friday | PANEL-22: Çevre Çalışmaları**

16:50 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Ayça Eminoğlu**

Türkiye’de Sürdürülebilir Kalkınma ve Çevre

Elif Mudam

Küresel İklim Değişikliği ile Mücadele Çabaları: İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi, Kyoto Protokolü ve Paris Sözleşmesi’nin Karşılaştırılması

Muhammet Yunus Bilgili / Çağrı D. Çolak

Enerji Arzı Güvenliği ve Çevresel Güvenlik Üzerine Bir Değerlendirme

Cihan Kaymaz

Çevresel Güvenlikte Sınıraşan Nükleer Zararlar: Çernobil Ve Fukuşima Örnek Olayları

Arda Özkan

Afrika’da İklimsel Göçler ve Sonuçları

Huriye Yıldırım Çınar

TÜRKİYE’DE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA VE ÇEVRE

Elif MUDAM / Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

ÖZET

Kalkınma ve çevre arasındaki ilişki, gelecek açısından bütün ülkelerin ortak problemi haline gelmiştir. Bu problem dünyanın gündeminde sürdürülemeyen olguların “sürdürülebilir” sözcüğü etrafında biçimlenmeye başlamasıyla yer almıştır. Moda haline gelen sürdürülebilir kalkınma kavramı, çevrenin korunması ve nasıl korunacağına bilinmesi gerekliliği hakkında gelecek için çözüm önerileri ortaya koymaktadır. 21. yüzyılda siyasal ve sosyal gelişmeler sebebiyle insanlığın refahı ve sağlıklı geleceği için, var olan doğal kaynakların ülkeler açısından rasyonel, karşılıklı denge ve fedakârlık ilişkisine dayandırılarak kullanılması gerekli hale gelmiştir. Sürdürülebilir kalkınma anlayışı, çevre sorunlarını dikkate alarak, ekonomik büyümenin çevrenin korunması yaklaşımı ile birlikte yürütülmesi gerekliliğine vurgu yapmaktadır. Sürdürülebilir kalkınma kavramının ana temasını ise toplumun ve toplumların yaşadığı dünyanın ekonomik, çevresel ve sosyal refahı oluşturmaktadır. Günümüzde dünya üzerinde insanlığın yaşamının devamı için gerekli olan bütün mal ve hizmetler ancak iyi korunmuş çevre ile mümkün olmaktadır. Ülkelerin kalkınma ayaklarından bir tanesi de çevredir. Kalkınmakta olan ülkeler için çevreye olan duyarlılığın artması, beraberinde ekonominin hızlı bir biçimde geliştirilmesi açısından önem kazanmıştır. Çevre sorunlarının anahtarını da sürdürülebilir kalkınma kavramı karşılamaktadır. Türkiye ise ekonomik büyüme yarışı içinde çevresini koruyup gözetken bir ülke olarak yer almaya başlamıştır. Türkiye’de bu süreçte çevre bilincinin artırılmasıyla beraber çevre ile ilgili politikalara yer vermeye ve çevre konusu bütün yaklaşımlar ve bütün stratejiler içerisinde yer almaya başlanmıştır. Diğer bir yandan, çevrenin korunması, kaynakların eşit bir şekilde kullanılması, gelecek kuşakların haklarının korunması ve çevre maliyetlerinin tek bir kuşağa mal olmaması için sürdürülebilir kavramı, Türkiye’nin gündeminde yer etmeye başlamıştır. Bu çalışmada, sürdürülebilir kalkınma ve çevre olguları, ayrı ayrı incelenip, aralarındaki ilişkiye değinildikten sonra Türkiye’de sürdürülebilir kalkınma ve çevre için alınan önlemler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Kalkınma, Ekonomik Büyüme, Çevre, Türkiye.

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE MÜCADELE ÇABALARI: İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ÇERÇEVE SÖZLEŞMESİ, KYOTO PROTOKOLÜ VE PARIS SÖZLEŞMESİ'NİN KARŞILAŞTIRILMASI

Muhammed Yunus BİLGİLİ / Karadeniz Teknik Üniversitesi

Çağrı D. ÇOLAK / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

19. yüzyıldan itibaren nüfus artışı, kentleşme, sanayileşme ve artan enerji talebi önemli çevre sorunlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Küresel ısınma ve küresel iklim değişikliği günümüzde etkilerini en somut hissettiren sorunların başında gelmektedir. Atmosferdeki karbondioksit (CO₂), metan gazı (CH₄), ozon (O₃), karbon monoksit (CO) gibi sera gazları güneşten gelen ısının insan ve çevre sağlığını tehdit etmeyecek şekilde yerkürede tutulmasını sağlamaktadır. Bu gazlara ait konsantrasyon özellikle 19. yüzyıldan itibaren insan faaliyetleri sonucunda sahip olduğu iç dengeyi kaybetmeye başlamış ve güneşten gelen ısının daha büyük bir kısmının yerkürede kalmasına neden olmuştur. Bu açıdan küresel ısınma atmosferdeki sera gazlarının konsantrasyonunda meydana gelen değişiklikler sonucunda yerkürenin ısısının sürekli olarak artması olarak tanımlanabilir. Küresel ısınma başta iklim değişikliği, çölleşme, buzulların erimesi ve yağış rejimlerinin değişmesi gibi birtakım olumsuz etkiler ortaya çıkarmaktadır. Bu bağlamda çalışmanın amacı, küresel ısınma ve küresel iklim değişikliği ile mücadele edebilmek adına ortaya çıkarılan İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (İDÇS), Kyoto Protokolü ve Paris Anlaşmalarının karşılaştırılması ve özellikle Paris Anlaşması'nın küresel iklim değişikliği ile mücadele sürecinde diğer iki uluslararası belgeden farklılıklarının ortaya konulmasıdır. Çalışmada öncelikle küresel ısınma ve küresel iklim değişikliği kavramları tanımlanacak ardından İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi, Kyoto Protokolü ve Paris Anlaşması karşılaştırmalı bir biçimde irdelenecektir. Ayrıca çalışmada söz konusu hukuki belgelerin ortaya çıkış sürecinde devlet yöneticilerinin üstlenmiş olduğu role de değinilecektir. Sonuç olarak, İDÇS ve Kyoto Protokolü'nün ardından büyük umutlarla imzalanan ve ödül-ceza mekanizmasıyla çeşitli yaptırımlar öngören Paris Anlaşması, İDÇS ve Kyoto Protokolü'nün teknik çıkmazlarını bertaraf edebilecek hükümler barındırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küresel Isınma, Küresel İklim Değişikliği, İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi, Kyoto Protokolü, Paris Anlaşması.

ENERJİ ARZI GÜVENLİĞİ VE ÇEVRESEL GÜVENLİK ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Cihan KAYMAZ / Gümüşhane Üniversitesi

ÖZET

Ulusal güvenliğin önemli öğelerinden biri olan enerji arzı güvenliği ve enerjinin çeşitlendirilmesi ihtiyacı yetmişlerdeki ekonomik kriz ve petrol krizlerini takiben uluslararası gündeme taşınmıştır. Sonrasında, enerjinin çeşitlendirilmesi ve enerji arzı güvenliğinin güçlendirilmesi için kömür, petrol ve doğalgaz gibi fosil yakıtlara alternatif olabilecek yenilenebilir enerji kaynakları önerilmeye başlanmıştır. Öte yandan, enerji arzı güvenliği tartışmalarına koşut olarak gelişen ve yine yetmişlerden itibaren tartışma konusu yapılan alanlardan biri küresel çevresel sorunlar ile çevresel güvenlik meselesi olmuştur. 1972 Stockholm İnsan Çevresi Konferansından başlayan, daha sonra Birleşmiş Milletler tarafından 1987’de yayınlanan Brundtland Raporunda küresel iklim değişikliği, küresel ısınma, biyo-çeşitlilikteki azalma gibi küresel çevresel sorunlar konularıyla birlikte gündeme alınan çevresel güvenlik kavramı, ulusal güvenlik tartışmaları ile ilgili politika ve stratejilerini genişletmiştir. Günümüze kadar ki süreçte alternatif kaynaklardan olan rüzgâr, güneş, su gibi yenilenebilir enerji kaynakları özellikle enerji sektörünün önemli tartışmaları arasında yer almış, birçok ülkede enerji arzı güvenliği ile çevresel güvenlik alanlarının ortak stratejileri arasında yenilenebilir enerji kaynakları potansiyelinin artırılması hedeflenmiştir. Ancak geline son noktaya bakıldığında küresel enerji piyasası içinde fosil yakıt tüketimi payının yenilenebilir enerji kaynaklarına göre daha fazla artış gösterdiği gözlenmektedir. Bu kapsamda çalışmanın iddiası, enerji arzı güvenliği ile çevresel güvenlik politika ve stratejilerinin uygulamada önemli sorunlarla karşılaştığında çevresel güvenliğin enerji arzı güvenliğine göre ikincilleştirildiğidir. Bu iddiadan hareket eden çalışma, enerji arzı güvenliği ile çevresel güvenlik üzerine geliştirilen küresel ölçekteki politika ve stratejilerinin karşılaştırmalı bir analizini hedefleyerek, bu hedef doğrultusunda, yetmişli yıllardan sonraki uluslararası enerji politikalarının enerji arzı güvenliğine ilişkin stratejileri ile çevresel güvenlik ve küresel çevresel sorunlara karşı oluşturulan küresel çevresel politikalarını tartışmaya açmayı amaçlamaktadır. Çalışmada ilkin, dünyadaki enerji arzı sorunu ile küresel çevresel sorunlara dikkat çekilecek, ardından bu iki sorun arasındaki benzerlikler ve farklılıklar, kesişme ve ayrışma noktaları analiz edilecektir. Ayrıca çalışmada örnek oluşturması bakımından enerji sektörünün küreselleşmesi bağlamında Türkiye’deki enerji arzı güvenliği ile küresel ve ulusal çevresel politikaları arasındaki ilişki değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ulusal Sorun, Enerji Arzı Güvenliği, Küresel Çevresel Sorunlar, Çevresel Güvenlik.

ÇEVRESEL GÜVENLİKTE SINIRAŞAN NÜKLEER ZARARLAR: ÇERNOBİL VE FUKUŞİMA ÖRNEK OLAYLARI

Arda ÖZKAN / Giresun Üniversitesi

ÖZET

Sıniraşan çevresel zararlar, bir devlet tarafından yapılan ya da devletin toprağında gerçekleştirilen endüstriyel, tıbbi veya tarımsal faaliyetlerin yol açtığı tahribatların, o devletin ulusal sınırları dışına çıkıp da başka devlet veya devletlerin toprakları ya da ulusal yetki alanları dışında kalan bölgeleri olumsuz etkileyen fiili eylemler olarak tanımlanmaktadır. Çevre kirliliği, nükleer kirlenme, deniz petrol taşımacılığı ve tehlikeli maddeler, sıniraşan çevresel zararlara verilecek en önemli örneklerdir. Bunlar arasında tehlikeleri bünyesinde bulunduran en önemli faaliyet nükleer enerji kullanımından oluşabilecek kirlenme sorunudur. Nükleer kirlenmeden kaynaklanan zararlar, açık denizlerde nükleer amaçlı denemeler, nükleer santral kazaları, nükleer gemilerde tehlikeli maddelerin taşınmasındaki radyoaktif sızıntılar ve nükleer atıklardır. Bu zararlar, insan kontrolü dışında vahim sonuçlar doğurabilmektedir. Nükleer enerji kullanımının başladığı ilk zamanlardan günümüze kadar geçen süre içerisinde her türlü güvenlik önleminin alınmasına rağmen, yine de sınırları aşan ve zararlı etkileri olan büyük nitelikte nükleer kazalar yaşanmış, kazaların meydana gelmesi asgari seviyeye indirilememiştir. Kazaların gerçekleşmesi normalde küçük bir ihtimaldir. Fakat, bir kaza olduğu takdirde çevre üzerinde çok yıkıcı sonuçları vardır ve sadece kazanın bulunduğu o bölgeyi değil, aynı zamanda sınırın ötesinde bulunan alanları da etkilemektedir. Bu kapsamda, sıniraşan nitelikte olan nükleer kirlenme kaynaklı çevresel zararların olumsuz etkilerini göstermeyi amaçlayan bu çalışma, çevresel güvenlik ilkeleri bağlamında uygulanacak müeyyideler ışığında Çernobil ve Fukuşima nükleer kazalarının açığa çıkardığı zararlar gibi ileride meydana gelecek uyumsuzlukların bir çözümü için tedbirleri dile getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevre Sorunları, Güvenlik, Nükleer Kirlenme, Zarar Vermeden Kullanma İlkesi, Çernobil, Fukuşima.

AFRİKA'DA İKLİMSEL GÖÇLER VE SONUÇLARI**Huriye YILDIRIM ÇINAR / EkoAvrasya-Akdeniz Üniversitesi****ÖZET**

Son yıllarda iklimler ve ekosistemler üzerindeki değişimler nedeniyle uluslararası kamuoyunda iklimsel değişiklikler üzerine sıkça yorumlar ve tartışmalar gündeme gelmektedir. Konuyla ilgili insan ya da ekosistem merkezli olmak üzere ekonomik, sosyal ve ya politik endişelere sahip olan çeşitli görüşler mevcuttur. Yapılan tartışmalarda iklimsel değişikliklerin etkilediği ve gelecekte de etkilemeye devam edeceği alanlardan biri olan göç hareketlerine de yapılan vurgu gün geçtikçe artmaktadır. Esasında göç olgusu insanlık tarihinin başından beri var olmuştur. İnsanlar ya daha iyi yaşam koşullarına sahip olmak ya da hayatları ve düzenlerine tehdit olarak gördüğü unsurlar nedeniyle göç eğilimi göstergelmişlerdir. İklimler üzerindeki gelişmeler ise insanların gündelik yaşamını, geçim kaynaklarını ya da varlıklarını etkileyebilen bir olgu olduğu için göç çalışmalarında son yıllarda konuyla ilgili araştırmalar daha sık gündeme gelmektedir. İnsanlar ve toplumlar, deniz seviyesinin yükselmesi, tarım topraklarındaki niteliksel ve niceliksel kayıplar, kuraklık ve su kıtlığı, gıda güvensizliği gibi çeşitli iklime dayalı faktörlerle buldukları bölgeleri terk ederek, yerleşebilecekleri yeni yerler arayışına geçmektedir. İklimsel nedenler çoğu zaman tek başına bir göç tetikleyicisi olmaktan öte hükümetlerin insan ve ekonomi merkezli doğayı dışlayan politikaları, artan nüfus, bölgelerin ve toplumların kırılganlığı gibi çeşitli sosyo-ekonomik ve politik nedenlerle birlikte bireylerin buldukları yaşam alanlarını terk etmesine neden olmaktadır. İklimsel göç hakkında politik ve hukuksak nedenlerle birtakım kavramsal sorunlar mevcuttur. 'İklimsel göçmen' mi yoksa "iklimsel mülteci" mi ikilemi yanında, alınan ya da alınması gereken önlemler konusunda da bir görüş birliğine ulaşılamamıştır. Çalışmanın konusunu oluşturan Afrika'da iklimsel göçler ise kıtanın iklimsel, ekonomik, toplumsal ve politik kırılganlıkları nedeniyle gelecekte insanların yaşamlarını, barışı ve istikrarı tehdit edebilecek niteliktedir. Son IPCC raporunda da belirtildiği üzere Afrika dünyadaki en kırılgan bölgelerden bir tanedir. Artarak devam eden iklimsel tehditlerle Afrika'nın kırılganlığı, buna bağlı olarak meydana gelen göç hareketleri ve çatışmalar da bireysel, bölgesel ve uluslararası güvenlik açısından birçok yeni soruna yol açabilecektir. Afrika'daki iklimsel göçleri kavramsal ve son dönemlerdeki iklimsel değişiklikler kapsamında inceleyen bu çalışma iki ana bölümden oluşmaktadır. "Kavramsal Bir Düşüm: İklimsel Göç" başlıklı ilk bölüm de kendi içinde iki alt başlığa ayrılmaktadır. Bu bölümde iklimsel göç üzerindeki kavramsal tartışmalar, literatür çalışmaları incelenerek küresel çaptaki iklimsel değişiklikler ve göç üzerine etkileri araştırılacaktır. "Afrika'daki İklimsel Göçler" başlıklı ikinci bölüm ise üç alt başlıktan oluşmaktadır. İlk olarak Afrika'daki olan ve beklenen iklimsel değişiklikler ile etkileri analiz edilmiştir. Daha sonrasında, bu değişikliklerin kıtada yol açtığı yıkımlar olarak nitelendirilebilen göç hareketleri ve çatışmalar incelenmiştir. Son olarak ise Afrika'da iklime bağlı göç ve çatışmaların neden olduğu ya da olacağı sosyo-ekonomik ve politik etkiler değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İklimsel Değişiklik, Göç, İklimsel Göçmen, Afrika, Güvenlik.

15:35 **FR15: Cuma/Friday | PANEL-23: ABD Dış Politikası**

16:50 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Bülent Şener**

AKP Dönemi Türkiye-ABD İlişkilerindeki Uyuşmazlık ve Çatışmanın Dinamiği:
İnşacı Perspektiften Bir Analiz

Bülent Şener

ABD Dış Politikası ve Dışarıdan Dengeleme Stratejisi (Offshore Balancing)

Mustafa Çakır

ABD'nin İslam Dünyasına Yönelik Kamu Diplomasisi: Fikirler Savaşı

Muharrem Ekşi

Neo-con Yaklaşımın George W. Bush Dönemindeki Etkisi Ve Donald J. Trump
Dönemi Olası Beklentiler

Onur Gürel

AKP DÖNEMİ TÜRKİYE-ABD İLİŞKİLERİNDEKİ UYUŞMAZLIK VE ÇATIŞMANIN DİNAMIĞI: İNŞACI PERSPEKTİFTEN BİR ANALİZ

Bülent ŞENER / Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Türkiye'nin genelde Batı özelde ise ABD ile olan ilişkilerinin teorik altyapısı uzun yıllar realist ve/veya neo-realist paradigmayla büyük ölçüde örtüşen özellikler sergilemiştir. Gerek Soğuk Savaş dönemi gerekse Soğuk Savaş sonrası dönemin ilk on yılında ilişkileri anlamada büyük ölçüde geçerli olan bu paradigmlar, bugün gelinen nokta itibarıyla ilişkileri açıklamada yetersiz kalmaktadırlar. 11 Eylül 2001 saldırıları ve sonrasında AKP'nin Türkiye'de iktidara gelişiyle birlikte Batı'yla ve ABD'yle ilişkiler önceki dönemlerden farklı olarak önce üstü örtük daha sonra da açık bir biçimde değişim ve dönüşüm sürecine girmiştir. Bu değişim sürecinin niteliği ve yönü –ilişkiler dostluk-işbirliği-rekabet-düşmanlık dizgesi temelinde ele alındığında– giderek rekabet ve düşmanlık imgelerinde yoğunlaşan bir sürece tekabül etmektedir. Orta ya da uzun vadede Türkiye'nin hem iç hem de dış siyasetinde bir anlamda topyekûn bir şekilde Batı ittifakından kopuşu ihtimalini de içeren radikal bir değişim ve dönüşümü ifade eden bu süreci anlamada ve açıklamada inşacı perspektif (konstrüktivizm) ve onun asli unsuru “kimlik” olgusu uygun bir analiz çerçevesi sunmaktadır. Uluslararası politikanın temel yapılarının maddi olmaktan çok sosyal olduğunu ileri süren ve bu bağlamda aktörlerin davranışlarını kimliklerinden kaynaklanan çıkarlar ve uluslararası kültürden kaynaklanan normlar çerçevesinde açıklayan inşacı yaklaşım, devletlerin çıkarları ile kimlikleri arasındaki ilişkiye dikkat çekerek “dost” ve “düşman” imgelemelerini devletlerin sahip oldukları kimlik türlerine ve kimlik edinme-bırakma süreçlerine göre irdelemektedir. Bu temel varsayımdan hareketle, bu çalışmanın temel savı Türkiye'nin genelde Batı özelde ise ABD ile olan ilişkilerinde yaşamakta olduğu tekrarlanan ve derinleşen uyumsuzluk ve çatışmanın dinamiğini, ülkenin devlet ve toplum olarak yaşamakta olduğu kimlik değişimi ve dönüşümüne (Kemalist kimlikten Neo-İslamcı ve Neo-Osmanlıcı kimliğe doğru) bağlı olduğu iddiasıdır. Çalışma bu iddiayı, tarihsel, siyasal ve sosyolojik açıdan ele alarak inşacı perspektiften bir analiz yapmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Dış Politikası, ABD, Türkiye, Kimlik, İnşacılık.

ABD DIŞ POLİTİKASI**VE DIŞARIDAN DENGELEME STRATEJİSİ (OFFSHORE BALANCING)****Mustafa ÇAKIR / Akdeniz Üniversitesi****ÖZET**

Amerika Birleşik Devletleri, 2. Dünya Savaşı'ndan itibaren uluslararası sistemi şekillendirmek için oldukça müdahil ve proaktif bir strateji izlemektedir. Bu stratejinin uygulamaları dönemsel olarak farklılaşsa da, temel amaç konusunda önemli bir değişiklik yaşanmamıştır. Bu amaç doğrultusunda Avrupa, Doğu Asya ve Basra Körfezi'nde istikrarın bozulmaması, bu bölgelerde rakip bir gücün kontrol sağlamaması ABD için hayati nitelikte çıkarlar olarak belirlenmiştir. Bu doğrultuda, Doğu Asya'da ve Avrupa'da NATO ile güvenlik şemsiyesi oluşturulurken, Basra Körfezi için müttefik ilişkiler ağı oluşturulmuştur. Soğuk Savaş sonrası süreçte uluslararası sistemin tanımlanmasında ve ABD'nin yeni stratejisinin belirlenmesinde farklı tartışmalar ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, ABD'li teorisyenlerden Mastanduno, herhangi bir uluslararası sistemde baskın olan devletin bu konumunu devam ettirmeye hevesli olacağını, bunun için işbirliğinden ziyade kendi değerlerini dikte etme yoluna gidebileceğini ifade ederken, Amerikalı yetkililerin güç zehirlenmesi olarak adlandırılan bu duruma karşı dikkatli olmaları gerektiğine vurgu yapmaktadır. Waltz da aynı şekilde, tek kutupluluğun cazibesine teslim olmanın karşı konulamaz sonuçlar doğurabileceğini ifade etmektedir. Layne'e göre ABD'nin geniş caydırıcılığı 21.yüzyılda aşınıp, etkisini kaybedecektir. Bu nedenle, ABD diğer devletleri kendi güvenliklerini sağlamaları konusunda teşvik etmeli ve sorumluluğu bu devletlere devretmelidir. Ayrıca Layne, bir devletin yeterli güce ulaşması halinde diğer devletlerin onu dengelemek amacıyla işbirliğine gideceğini savunmaktadır. Bu durum ABD'nin göreceli gücünde düşüşe neden olacağı için, çok kutuplu uluslararası sistem ABD için daha güvenli olacaktır. Waltz, Layne'in görüşünü daha ileri taşıyarak Rusya ve Çin'in Amerikan gücünü frenlemek için öncülük edeceğini ifade etmektedir. Waltz ve Layne'in görüşlerinde ABD'nin ilerlemesi için tek bir makul yol vardır; ABD, düşüşünü kabul etmeli, azalan siyasi gücünü kendi tekil hakimiyetini sürdürmek için harcamaktan ziyade bu hakim konumuna talip olan güçleri dengeleme yoluna gitmelidir. Mearsheimer, ABD'nin kendine eş bir rakip istemediğini dile getirerek ABD'li politika yapımcılarına Layne ile aynı tavsiyelerde bulunmaktadır. Layne ile aynı şekilde 21.yüzyılın çok kutuplu olacağını düşünen Mearsheimer ABD'nin uluslararası olaylarda kontrol kaybı yaşayacak olmasına rağmen denizaşırı üslerden askerlerini çekmesi gerektiğine dikkat çekmektedir. Bu şekilde ABD kendini çatışmalardan izole ederek göreceli gücünü maksimize edebilecektir. 21. yüzyılın ilk çeyreğindeki gelişmeler ABD'nin büyük stratejisi konusundaki tartışmaları tekrar alevlendirmiştir. Asya'da Çin'in yükselişinin yanı sıra Hindistan, Pakistan ve Kuzey Kore gibi ülkeler nükleer varlıklarını genişletmektedirler. Avrupa'ya baktığımızda, Rusya'nın Kırım'ı ilhakıyla birlikte ABD-Rusya ilişkileri Soğuk Savaş'tan bu yana en düşük seviyeye inmiş durumdadır. Bu çalışmada, bu gelişmeler göz önünde bulundurularak ABD'nin büyük stratejisinde ne gibi değişimler yaşanmakta olduğuna değinilecektir. Bu bağlamda, dışarıdan dengeleme stratejisinin varsayımları irdelenerek küresel ölçekte ne gibi değişimler ortaya çıkaracağı aktarılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: ABD Dış Politikası, Dışarıdan Dengeleme, Hegemonya, İzolasyonizm, Çok Kutupluluk.

ABD’NİN İSLAM DÜNYASINA YÖNELİK KAMU DİPLOMASİSİ: FIKIRLER SAVAŞI

Muharrem EKŞİ / Kırklareli Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmada, ABD’nin 11 Eylül 2001 sonrası Ortadoğu özelinde İslam Dünyasına yönelik kamu diplomasisi ele alınmıştır. 11 Eylül terör saldırılarından sonra Amerika’da hem karar alıcılar arasında hem de akademik camiada gündeme gelen ‘neden bizden nefret ediyorlar?’ sorusu analizin başlangıç noktası olarak belirlenmiştir. Bunda ABD’nin İslam dünyasına yönelik kamu diplomasisini bu sorunsal üzerinde yeniden yapılandığı varsayımı etkili olmuştur. Devletlerin diğer ülkelerin halklarıyla doğrudan angaje olması ve ilişki inşa etme politikası olan kamu diplomasisini ABD’nin Müslüman Ortadoğu ve İslam dünyasına yönelik dış politikasının temel aracı yaptığı iddia edilmiştir. Bu çerçevede ABD’nin Müslüman toplumlarla ilişkilerinde kamu diplomasisini stratejik bir araç olarak kullanmayı tercih ettiği argümanı geliştirilmiştir. Bunun da ötesinde ABD’nin genelde İslam’a özelde Müslüman toplumlarla ilişkilere stratejik önem atfederek politikasını da stratejik bakış açısı temelinde inşa ettiği argümanı savunulmuştur. Diğer taraftan Soğuk Savaş sonrası dönemden itibaren küresel siyasette fikirsel bir mücadele ortamının doğması etkeni de ABD’nin genelde dış politikasında özelde Ortadoğu-İslam dünyasına yönelik ilişkilerinde kamu diplomasisini öne çıkarmayı stratejik bir tercih olarak belirlediği argümanı ileri sürülmüştür. Çünkü Soğuk Savaş sonrası küresel siyasetin ve yeni çatışma dinamiğinin medeniyetler çatışması, İslam-Batı (Hristiyanlık), Doğu-Batı çatışması bağlamlarında ortaya çıkması, ABD’nin neden kamu diplomasisini İslam Dünyasına yönelik politikasında stratejik bir araç olarak seçtiğini açıklamaktadır. Zira 1990’lardan itibaren küresel siyasetin fikirler savaşı olarak yeniden inşa edildiği ortamda fikir ve düşünceleri etkilemeyi temel odak noktası yapan kamu diplomasisi Amerika’da 2001’den itibaren en optimal araç olarak tekrar önem kazanmıştır. Bu bağlamda ABD’nin İslam Dünyasına yönelik kamu diplomasisinin kavramsal çerçevesini fikirler savaşı oluşturmaktadır. ABD’nin kamu diplomasisinin temel amaçları, İslam dünyasına Amerikan hikayesini anlatma, Müslüman toplumlarla doğrudan angaje olma ve böylece onların tutum ve düşüncelerini etkileme olarak belirlemiştir. Ayrıca ABD, kamu diplomasisinin yöntem ve araçlarıyla Müslüman toplumlar arasındaki Amerikan karşıtlığını engelleme ve böylece olumlu imaj inşa etmeyi amaçlamaktadır. Bush döneminden Arap Baharı dönemine kadar ABD’nin İslam Dünyasına yönelik kamu diplomasisini ‘Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika girişi’yle Müslüman toplumların denetimli dönüştürülmesi stratejisi (forward strategy) olarak belirlediği argümanı savunulmuştur. Ayrıca ABD Başkanı Trump’ın Mayıs 2017 tarihindeki Ortadoğu turunda Obama gibi toplumlara değil devletlerle ilişkiye odaklanması bakımından ABD’nin Müslüman toplumlara yönelik kamu diplomasisi politikasını terk ederek devlet düzeyinde yeni ilişki politikasını benimsediği iddia edilmiştir. Öte taraftan ABD, İslam dünyasına yönelik Al-Hurra TV, Radyo Sawa, Fulbright bursu, Uluslararası Ziyaretçi programı, İngilizce Öğretimi, Değişim programları, Müslüman Arap ülkelerinde Amerikan üniversiteleri açma, düşünce kuruluşları açma gibi araçları kullanarak kamu diplomasisini yürütmüştür. Ayrıca ABD, kamu diplomasisinin imaj-algı yönetimleri çerçevesinde PR şirketleri, reklam ajansları ve anket şirketlerinin kullanımı yoluyla imaj, algı ve tutumları etkileme programları uygulamıştır. Son olarak ABD, El-Kaide ve İŞİD gibi İslam’ı referansları kötüye kullanan terör örgütleriyle mücadele stratejisinde sert güç araçları yanında kamu diplomasisi araçlarını da kullanmaktadır. Bu bağlamda ABD, İslam Dünyasına yönelik kamu diplomasisini fikirsel-enformasyonel savaş çerçevesinde geliştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: ABD Dış Politikası, Kamu Diplomasisi, Yumuşak Güç, Ortadoğu, İslam Dünyası

NEO-CON YAKLAŞIMIN GEORGE W. BUSH DÖNEMİNDEKİ ETKİSİ VE DONALD J. TRUMP DÖNEMİ OLASI BEKLENTİLER

Onur GÜREL / Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

ÖZET

Uluslararası ilişkiler açısından Soğuk Savaş ertesi dönemin dönüm noktası olarak tanımlanan, 11 Eylül saldırıları sonrası, yönetim kademesinde üst düzey mevkilerde bulunan Neo-conlar, realizm ve idealizm teorilerinin sentezinden oluşan perspektifleri çerçevesinde oluşturdukları geleneksel realist bakış açısının önüne geçen politikalarını George W. Bush döneminde uygulamaya sokarak belirleyici etkiye sahip olmuşlardır. Çalışma, geleneksel olarak ABD dış politikasının şekillenmesinde öncü teoriler realizm ve idealizm ile George W. Bush dönemi dış politikasında önemli rol oynayan Neo-con yaklaşımın değerlendirilmesini ve 8 Kasım 2016 tarihinde ABD’de yapılan başkanlık seçimi sonucunda zafere ulaşan Donald J. Trump döneminde gerçekleşebilecek olasılıkların analizini hedeflemiştir.

Anahtar Kelimeler: İdealizm, Realizm, Neo-con Yaklaşım, G. W. Bush, D. J. Trump.

15:35 **FR16: Cuma/Friday | PANEL 24: Eurasian Studies**

16:50 **Oturum Başkanı / Panel Chair: Hüsrev Tabak**

The Idea of Neo-Eurasianism and Its Impacts On Russian Nationalism in Russian Federation

Doğuş Sönmez

Politics of Energy Cooperation in Eastern Mediterranean

Tolga Demiryol

Harmonization of EU Immigration Policy and Public Opinion about Immigration in West and East European Countries

Alper Tolga Bulut

Between The Russian Bear, The American Eagle, and Turkish Wolf: The Occupation of Crimea and the Situation of the Crimean Tatars

Sezai Özçelik

**THE IDEA OF NEO-EURASIANISM AND ITS IMPACTS
ON RUSSIAN NATIONALISM IN RUSSIAN FEDERATION**
Doğuş SÖNMEZ / Istanbul Arel University

ABSTRACT

Russia does not belong to just European and Asian continents or West and East. Russia has an original territory, implicitly has unique geography, culture and language which include European and Asian characteristics, which are mixture of some of European and some of Asian elements. Therefore this original geography, culture or language requires an original ideology or movement, because specifically European and Asian movements are not enough for such an original geography or the mixture of Europe and Asia. This original movement is Eurasianism, it emerged as a movement outside of Russia at the beginning, but after the collapse of Soviet Union, it transformed into some kind of foreign policy instrument. It has influenced the Russian Foreign Policy specifically during the term of Putin. Russian intervention in Georgia in 2008, annexation of Crimea and intervention in Eastern Ukraine are examples of impacts of neo-Eurasianism on Russian nationalism in Russian Federation. The argument of this study is that Neo – Eurasianism as a political ideology or movement has definitely influenced Russian nationalism and accordingly Russian foreign policy during the Putin era. This paper will be composed of four parts. In the first part, unique culture, geography and language of Russia and the necessity of Eurasianism in order for defining Russia will be briefly mentioned and the framework and the content of this paper will be explained. In the second part, Eurasianisms will be shortly clarified and neo- Eurasianism will be specifically analyzed. In the third part, historical background of nationalisms in Russia will be scrutinized by giving examples from the Russian foreign policy. In the fourth part, the impacts of neo – Eurasianism on Russian nationalism in Russian Federation especially regarding the foreign policy decision and strategies will be discussed. In the final part, findings of this paper will be pointed out and the correlation between neo – Eurasianism and Russian nationalism will be summarized.

Keywords: Russian Federation, Russian Nationalism, Eurasianism, Neo – Eurasianism, Foreign Policy.

**ENERGY RESOURCES AND REGIONAL COOPERATION
IN EASTERN MEDITERRANEAN
Tolga DEMİRYOL / Altınbaş University**

ABSTRACT

Scholars and policy makers have asked whether natural gas discoveries in the Eastern Mediterranean can facilitate regional cooperation. The logic behind the proposition that natural resources induce cooperative behavior is straightforward: hydrocarbon development generates economic interdependence among reserve holders, buyers and transit states; thus incentivizing them to avoid and/or de-escalate costly political conflicts. The article explains why, contrary to expectations, the lure of natural gas has failed to facilitate regional cooperation in the Eastern Mediterranean. The primary argument advanced is that the effects of natural resources on political cooperation are contingent on and mediated through actors' perceptions of threat. When actors perceive that their vital interests are in peril and de-escalation is costly, they will continue to escalate tensions, even if this could result in the loss of expected gains from cooperation. This argument is illustrated through two case studies: Turkey-Israel crisis of 2010-16 and the ongoing disputes over Mediterranean maritime jurisdiction zones. The findings strongly suggest that realist considerations of power and threat remain relevant to analyses of economic interdependence.

Keywords: Natural gas, cooperation, interdependence, Turkey-Israel relations, exclusive economic zones.

HARMONIZATION OF EU IMMIGRATION POLICY AND PUBLIC OPINION ABOUT IMMIGRATION IN WEST AND EAST EUROPEAN COUNTRIES

Alper Tolga BULUT / Karadeniz Technical University

ABSTRACT

Europeanization of the European Union Immigration policy is a widely debated topic in recent years. Achieving a common immigration policy has been one of the central aims of the European Union. This paper analyzes the theories of European integration with regard to creating a harmonized immigration policy and argues that public opinion in member states will be the main determinant of the success of these efforts. Therefore, a detailed analysis of public attitudes towards immigration both in Western and the newly admitted Eastern countries is necessary. The results of my analysis show that West and East European public opinion significantly differs in terms of attitudes towards immigration which might prevent to achieve a harmonized EU immigration policy

Keywords: Immigration, EU, Integration, Cultural Theories.

BETWEEN THE RUSSIAN BEAR, THE AMERICAN EAGLE, AND TURKISH WOLF: THE OCCUPATION OF CRIMEA AND THE SITUATION OF THE CRIMEAN TATARS

Sezai ÖZÇELİK / Çankırı Karatekin University

ABSTRACT

The Turkey's response to the Ukrainian crisis could be characterized by the middle road approach. On the one hand, Turkey has never accepted the Russian illegal annexation of Crimea because Turkey supports the Ukraine's territorial integrity and the Crimean Tatars in Crimea. On the other hand, Turkey has increased "strategic friendship" with Russia by opposing the Western sanctions against Russia. Most of analysts have explained Turkey's attitude toward Russian occupation of Crimea because of a high level of Turkey's dependence on Russian energy and global energy transportation needs. However, Turkey should be sensitive to the Crimean Tatars demands because of long and strong historical, religious and ethnic connections between Turkey and the Crimean Tatars. In this paper, the author focuses on Turkey's foreign policy responses about the illegal annexation of Crimea by Russia and the Ukrainian crisis. First, the author has examined the developments in Crimea during the post-Cold War era. Second, the occupation of Crimea by Russia and the Ukrainian Crisis has been explained in terms of the Western response. Third, the reaction of the Crimean Tatars toward the Russian action is analyzed in succession to the state of the Crimean Tatars in sense of Turkey's foreign policy. Last, the recent developments in Crimea is the topic under review.

Keywords: Crimea, Crimean Occupation, Turkey, Russia, Crimean Tatars.

Karadeniz Teknik Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü

En İyi Doktora Tezi Ödülleri

KTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümü 2017 yılı itibarıyla Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler alanına yaptıkları katkıya göre orijinal ve ümit vadeden doktora tezlerini her yıl ödüllendirme kararı almıştır.

2017 En İyi Doktora Tezi Ödülü için aday gösterilme şartları:

- Aday gösterilen tez Türkiye Cumhuriyeti Üniversiteleri'nde Türkçe veya İngilizce dillerinde yazılmış olmalıdır;
- 01 Haziran 2016 ile 30 Haziran 2017 tarihleri arasında başarıyla savunulmuş olmalı;
- Aday gösterilme işlemleri adayın birinci danışmanı tarafından yapılmalı;
- Aday gösterilecek tezin PDF versiyonu ozgurtufekci@ktu.edu.tr veya atbulut@ktu.edu.tr adreslerine elektronik olarak gönderilmeli ve ayrıca iki adet basılı tez KTÜ, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü, 61080, Trabzon/Türkiye adresine aday gösterme formu ile birlikte gönderilmelidir;
- Aday gösterilme için son başvuru tarihi: 15 Ağustos 2017

Ödül 1000 TL'dir ve kazanan aday KTÜ-Uluslararası İlişkiler Bölümü'nün düzenlediği Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Kongresi'nde ödüllendirilecektir.

2017 EN İYİ DOKTORA TEZİ ÖDÜLLERİ

Uluslararası
İlişkiler
Bölümü

2017 EN İYİ
DOKTORA TEZİ
ÖDÜLLERİ

2017 EN İYİ DOKTORA TEZİ ÖDÜLLERİ

#Pol-IR2017

Twitter: @IR_Congress

Facebook: IRCongress

www.ircongress.org

Department of
International
Relations

Uluslararası
İlişkiler Bölümü

Politics and International
Relations Congress

Siyaset Bilimi
ve Uluslararası
İlişkiler Kongresi

26-27 Ekim/October 2017
Trabzon-Türkiye/Turkey

*"East meets West:
Globalisation and
Internationalisation"*

*"Doğu Batı ile
Buluşuyor:
Küreselleşme ve
Uluslararasılaşma"*

Department of
International
Relations

Uluslararası
İlişkiler Bölümü

Pol-IR2017

1st Politics and International Relations Congress